

ตัวแปรที่สัมพันธ์กับแนวความเป็นครู
ของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2529

นางสาวสุวิมล เล็กสุขศรี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

ภาควิชาวิจัยการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2531

ISBN 974-568-763-4

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Variables Related to Teacher Potentiality of the
First Year Undergraduate Students of the Faculty of Education,
Chulalongkorn University, Academic Year 1986.

Ms. Suvimon Leksuksri

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education
Department of Educational Research

Graduate School

Chulalongkorn University

1988

ISBN 974-563-763-4

หัวข้อวิทยานิพนธ์   หัวข้อที่สัมพันธ์กับแนวความเป็นครูของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์
                                  จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2529

โดย   นางสาวสุวิมล เล็กสุขศรี

ภาควิชา   วิจัยการศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษา   อาจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาคำหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

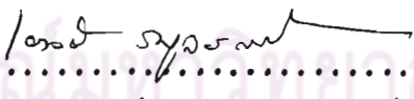

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร.ถาวร วัชรภักย์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.สมหวัง วิชยานุวัฒน์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(อาจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ วรณา ปุรมโษทัย)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.เยาว์กี วิบูลย์ศรี)

อิริมล เล็กอุยศิริ : ตัวแปรที่สัมพันธ์กับแนวความเป็นครูของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2529 (VARIABLES RELATED TO TEACHER POTENTIALITY OF THE FIRST YEAR UNDERGRADUATE STUDENTS OF THE FACULTY OF EDUCATION, CHULALONGKORN UNIVERSITY, ACADEMIC YEAR 1986) อ.ที่ปรึกษา :
 อ.ดร.ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์, 148 หน้า .

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษากลุ่มของตัวพยากรณ์ที่สามารถร่วมกันทำนายแนวความเป็นครูของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2529 ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวพยากรณ์แนวความเป็นครูในแต่ละด้านอย่างมีนัยสำคัญ มีดังนี้

1. ด้านความสามารถเฉพาะเกี่ยวกับการสังเกต เหตุผลและการใช้ภาษา ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด สถานที่ตั้งของ โรงเรียนในกรุงเทพมหานคร และความรับผิดชอบ ($R^2 = 8.07 \%$)
2. ด้านประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแนวความเป็นครู ได้แก่ ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น เพศ และภูมิสำเนาของนิสิตที่อยู่ในเขตเทศบาลหรือลูขาริบาลในจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู ($R^2 = 9.67 \%$)
3. ด้านทัศนคติต่อวิชาชีพครู ได้แก่ มารดาประกอบอาชีพค้าขายและมารดาเป็นแม่บ้าน ($R^2 = 3.74 \%$)
4. ด้านความสามารถทั่วไปของนิสิต ได้แก่ เพศของนิสิต ($R^2 = 3.60 \%$)
5. ด้านความรู้รอบเกี่ยวกับการศึกษาและสังคม ได้แก่ ความอดทน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ลำดับการเกิด เพศและสถานที่ตั้งของ โรงเรียนในเขตเทศบาลหรือลูขาริบาลในจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู ($R^2 = 9.96 \%$)
6. แนวความเป็นครูทั้งฉบับ ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น เพศและภูมิสำเนาของนิสิตที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร ($R^2 = 8.38 \%$)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชา วิทยาลัยการศึกษา .....
 สาขาวิชา สถิติการศึกษา .....
 ปีการศึกษา 2530 .....

ลายมือชื่อนิตด .....
 ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา .....

SUVIMON LEKSUKSRI : VARIABLES RELATED TO TEACHER POTENTIALITY OF THE FIRST YEAR UNDERGRADUATE STUDENTS OF THE FACULTY OF EDUCATION, CHULALONGKORN UNIVERSITY, ACADEMIC YEAR 1986. THESIS ADVISOR : TAWEEWAT PITAYANON, Ph.D., 148 pp.

The purpose of this research was to study a group of variables that could explain and predict teacher potentiality of first year undergraduate students of the faculty of education in Chulalongkorn University, academic year 1986. The research result indicated that variables that could explain and predict each of the following parts of the teacher potentiality were as follow :

1. Specific abilities on observertion, reasoning and language usage: strict child rearing, school being located in Bangkok and responsibility. ($R^2 = 6.82 \%$)
2. Past Experiences : dominance over others, sex and place of living i.e. city or district municipal areas where there were no teacher training colleges. ($R^2 = 9.67 \%$)
3. Attitude : profession were mothers being traders or housewives. ($R^2 = 3.74 \%$)
4. General Abilities : sex ($R^2 = 3.60 \%$)
5. Knowledge in Education and Society : tolerance, family's economic status, birth order, sex and location of school city or in municipal areas in a province where teacher training college did not exist. ($R^2 = 9.96 \%$)

Those variables that could explain and predict to total part of the teacher potentiality were: family's economic status, dominance over other, sex and being a resident in Bangkok. ($R^2 = 8.38 \%$)

ภาควิชา Educational Research .....
สาขาวิชา Education Statistic .....
ปีการศึกษา 1987 .....

ลายมือชื่อนิติกร .....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา .....

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจากท่านอาจารย์ ดร. ทวีวัฒน์ บิทยานนท์ ซึ่งได้ให้ความเอาใจใส่ ให้ความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาแนะนำ ตลอดจนตรวจแก้ไข ปรับปรุง ช้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างใกล้ชิดมาโดยตลอด ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ต่าง ๆ ซึ่งได้ช่วยให้ผู้วิจัยสามารถทำงานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ขอขอบคุณ พี่ เพื่อน และน้อง ๆ ทุกคนที่ได้ให้คำปรึกษาแนะนำ ให้ความช่วยเหลือ ตลอดจนได้ให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอ

ขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัยที่ได้จัดสรรทุนอุดหนุนการวิจัยครั้งนี้จำนวนหนึ่ง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในความสำเร็จครั้งนี้

และท้ายที่สุด ขอกราบคารวะคุณพ่อ คุณแม่ และพี่ ๆ ที่สนับสนุนส่งเสริมการเรียน ของผู้วิจัยมาโดยตลอด อีกทั้งเป็นกำลังใจอันสำคัญยิ่งในการทำงานวิจัยครั้งนี้

สุวิมล เล็กสุขศรี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ณ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	6
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	11
2 วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง.....	12
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	27
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	27
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	29
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	32
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
5 สรุปผลการวิจัย.....	108
สรุปผลการวิจัย.....	108
อภิปรายผล.....	116
ขอเสนอแนะ.....	123

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บรรณานุกรม.....	124
ภาคผนวก.....	131
ประวัติผู้เขียน.....	148

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ขนาดของประชากรที่ศึกษา จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำแนกตามสาขาวิชา.....	28
2	จำนวนนิสิต จำแนกตามเพศ.....	37
3	จำนวนนิสิต จำแนกตามภูมิลำเนา.....	38
4	จำนวนนิสิต จำแนกตามลำดับการ เกิด.....	39
5	จำนวนนิสิต จำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียน.....	40
6	จำนวนนิสิต จำแนกตามอาชีพบิดา.....	41
7	จำนวนนิสิต จำแนกตามอาชีพมารดา.....	42
8	จำนวนนิสิต จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดา.....	43
9	จำนวนนิสิต จำแนกตามระดับการศึกษาของมารดา.....	44
10	จำนวนนิสิต จำแนกตามฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัว.....	45
11	จำนวนนิสิต จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดูที่ได้รับ.....	46
12	จำนวนนิสิต จำแนกตามขนาดของครอบครัว.....	47
13	ค่ามัธยเทศคณิต ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ร้อยละ และสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) ของคะแนนที่ได้จากแบบสำรวจ คุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิต.....	48
14	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแววความเป็นครูในแต่ละส่วนย่อย กับคะแนนแววความเป็นครูทั้งฉบับที่ไม่รวมคะแนนในส่วนย่อยนั้น.....	49
15	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เกณฑ์กับตัวพยากรณ์ และ ตัวพยากรณ์กับตัวพยากรณ์ ของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ จากกลุ่ม ตัวอย่าง 312 คน.....	55
16	ค่าสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์ เมื่อใช้ตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังของนิสิต ทำนายแววความเป็นครูตามความสามารถเฉพาะเกี่ยวกับการสังเกต เหตุผลและการใช้ภาษา ในรูปคะแนนดิบ (b) คะแนนมาตรฐาน (β) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และ R	61

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
17	คำสัมประสิทธิ์ตัวพยางค์ เมื่อใช้ตัวพยางค์ในกลุ่มคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตท่านายแวนความเป็นครูท่านความสามารถเฉพาะเกี่ยวกับการสังเกต เหตุผลและการใช้ภาษา ในรูปคะแนนดิบ (b) คะแนนมาตรฐาน (p) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และ R.....	63
18	คำสัมประสิทธิ์ตัวพยางค์ เมื่อใช้ตัวพยางค์ในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตท่านายแวนความเป็นครูท่านความสามารถเฉพาะเกี่ยวกับการสังเกต เหตุผลและการใช้ภาษา ในรูปคะแนนดิบ (b) คะแนนมาตรฐาน (p) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และ R	64
19	คำสัมประสิทธิ์ตัวพยางค์ เมื่อใช้ตัวพยางค์ในกลุ่มภูมิหลังของนิสิตท่านายแวนความเป็นครูท่านประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแวนความเป็นครู ในรูปคะแนนดิบ (b) คะแนนมาตรฐาน (p) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และ R	66
20	คำสัมประสิทธิ์ตัวพยางค์ เมื่อใช้ตัวพยางค์ในกลุ่มคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตท่านายแวนความเป็นครูท่านประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแวนความเป็นครู ในรูปคะแนนดิบ (b) คะแนนมาตรฐาน (p) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และ R	68
21	คำสัมประสิทธิ์ตัวพยางค์ เมื่อใช้ตัวพยางค์ในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตท่านายแวนความเป็นครูท่านประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแวนความเป็นครู ในรูปคะแนนดิบ (b) คะแนนมาตรฐาน (p) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และ R.....	69

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
22	คำสัมประสิทธิ์ทวิพหุคูณ เมื่อใช้ทวิพหุคูณในกลุ่มภูมิหลัง ของนิสิต ทำนายแนวความเป็นครูก้านทัศนคติต่อวิชาชีพครู ในรูปคะแนนดิบ (b) คะแนนมาตรฐาน (p) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และ R 71
23	คำสัมประสิทธิ์ทวิพหุคูณ เมื่อใช้ทวิพหุคูณในกลุ่มคุณลักษณะ เฉพาะตัวของนิสิตทำนายแนวความเป็นครูก้านทัศนคติต่อวิชาชีพครู ในรูปคะแนนดิบ (b) คะแนนมาตรฐาน (p) และการทดสอบ ความมีนัยสำคัญของ b และ R 73
24	คำสัมประสิทธิ์ทวิพหุคูณ เมื่อใช้ทวิพหุคูณในกลุ่มภูมิหลัง และ คุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตทำนายแนวความเป็นครูก้านทัศนคติต่อ วิชาชีพครู ในรูปคะแนนดิบ (b) คะแนนมาตรฐาน (p) และ การทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และ R 74
25	คำสัมประสิทธิ์ทวิพหุคูณ เมื่อใช้ทวิพหุคูณในกลุ่มภูมิหลัง ของนิสิต ทำนายแนวความเป็นครูก้านความสามารถทั่วไปของนิสิต ในรูป คะแนนดิบ (b) คะแนนมาตรฐาน (p) และการทดสอบความมี นัยสำคัญของ b และ R 76
26	คำสัมประสิทธิ์ทวิพหุคูณ เมื่อใช้ทวิพหุคูณในกลุ่มคุณลักษณะเฉพาะตัว ของนิสิตทำนายแนวความเป็นครูก้านความสามารถทั่วไปของนิสิต ในรูป คะแนนดิบ (b) คะแนนมาตรฐาน (p) และการทดสอบความมีนัยสำคัญ ของ b และ R 78
27	คำสัมประสิทธิ์ทวิพหุคูณ เมื่อใช้ทวิพหุคูณในกลุ่มภูมิหลัง และคุณลักษณะ เฉพาะตัวของนิสิตทำนายแนวความเป็นครูก้านความสามารถทั่วไปของ นิสิต ในรูปคะแนนดิบ (b) คะแนนมาตรฐาน (p) และการทดสอบ ความมีนัยสำคัญของ b และ R 79

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
28	คำสัมประสิทธิ์ทวิพยางค์ เมื่อใช้ทวิพยางค์ในกลุ่มภูมิลักษณ์ของนิสิต ท่านายแววความเป็นครูท่านความรู้รอบเกี่ยวกับการศึกษาและสังคม ในรูปคะแนนดิบ (b) คะแนนมาตรฐาน (p) และการทดสอบความมี นัยสำคัญของ b และ R	81
29	คำสัมประสิทธิ์ทวิพยางค์ เมื่อใช้ทวิพยางค์ในกลุ่มคุณลักษณะ เฉพาะตัวของนิสิตท่านายแววความเป็นครูท่านความรู้รอบเกี่ยวกับ การศึกษาและสังคม ในรูปคะแนนดิบ (b) คะแนนมาตรฐาน (p) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และ R	83
30	คำสัมประสิทธิ์ทวิพยางค์ เมื่อใช้ทวิพยางค์ในกลุ่มภูมิลักษณ์และ คุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตท่านายแววความเป็นครูท่านความรู้รอบ เกี่ยวกับการศึกษาและสังคม ในรูปคะแนนดิบ (b) คะแนนมาตรฐาน (p) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และ R	84
31	คำสัมประสิทธิ์ทวิพยางค์ เมื่อใช้ทวิพยางค์ในกลุ่มภูมิลักษณ์ของนิสิต ท่านายแววความเป็นครูทั้งฉบับ ในรูปคะแนนดิบ (b) คะแนนมาตรฐาน (p) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และ R	86
32	คำสัมประสิทธิ์ทวิพยางค์ เมื่อใช้ทวิพยางค์ในกลุ่มคุณลักษณะเฉพาะตัว ของนิสิต ท่านายแววความเป็นครูของนิสิตทั้งฉบับในรูปคะแนนดิบ (b) คะแนนมาตรฐาน (p) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และ R	88
33	คำสัมประสิทธิ์ทวิพยางค์ เมื่อใช้ทวิพยางค์ในกลุ่มภูมิลักษณ์และคุณลักษณะ เฉพาะตัวของนิสิตท่านายแววความเป็นครูทั้งฉบับในรูปคะแนนดิบ (b) คะแนนมาตรฐาน (p) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และ R	89

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
34	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างตัวพยากรณ์ที่ได้รับ การคัดเลือกเข้าสู่สมการถดถอยในการทำนายแวกความเป็นครู ก้านความสามารถเฉพาะเกี่ยวกับการสังเกต เหตุผลและการใช้ ภาษา และการทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change)..... 91
35	ค่าสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์เมื่อใช้ตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังและ คุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิต ทำนายแวกความเป็นครูก้านความ สามารถเฉพาะเกี่ยวกับการสังเกต เหตุผลและการใช้ภาษา ในรูปคะแนนดิบ (b) คะแนนมาตรฐาน (β) และการทดสอบ ความมีนัยสำคัญของ b และ R 92
36	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างตัวพยากรณ์ที่ได้รับการ คัดเลือกเข้าสู่สมการถดถอยในการทำนายแวกความเป็นครูก้าน ประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแวกความเป็นครู และการทดสอบความมี นัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change)..... 94
37	ค่าสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์ เมื่อใช้ตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะ เฉพาะตัวของนิสิตทำนายแวกความเป็นครูก้านประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับ แวกความเป็นครู ในรูปคะแนนดิบ (b) คะแนนมาตรฐาน (β) และ การทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และ R 95
38	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างตัวพยากรณ์ที่ได้รับการ คัดเลือกเข้าสู่สมการถดถอยในการทำนายแวกความเป็นครูก้านทัศนคติ ทอวิชาชีพครู และการทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change)..... 97
39	ค่าสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์ เมื่อใช้ตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะ เฉพาะตัวของนิสิตทำนายแวกความเป็นครูก้านทัศนคติทอวิชาชีพครู ในรูป

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
	คะแนนดิบ (b) คะแนนมาตรฐาน (β) และการทดสอบความมี นัยสำคัญของ b และ R 98
40	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างตัวพยากรณ์ที่ได้รับการ คัดเลือกเข้าสู่สมการถดถอยในการทำนายแวกความเป็นครูค่าน ความสามารถทั่วไปของนิสิต และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) 100
41	ค่าสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์ เมื่อใช้ตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะ เฉพาะตัวของนิสิตทำนายแวกความเป็นครูค่านความสามารถทั่วไปของ นิสิต ในรูปคะแนนดิบ (b) คะแนนมาตรฐาน (β) และการทดสอบ ความมีนัยสำคัญของ b และ R 101
42	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างตัวพยากรณ์ที่ได้รับการ คัดเลือกเข้าสู่สมการถดถอยในการทำนายแวกความเป็นครูค่านความรู้รอบ เกี่ยวกับการศึกษาและสังคมของนิสิต และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change)..... 102
43	ค่าสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์ เมื่อใช้ตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะ เฉพาะตัวของนิสิตทำนายแวกความเป็นครูค่านความรู้รอบเกี่ยวกับ การศึกษาและสังคมของนิสิต ในรูปคะแนนดิบ (b) คะแนนมาตรฐาน (β) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และ R 103
44	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างตัวพยากรณ์ที่ได้รับการ คัดเลือกเข้าสู่สมการถดถอยในการทำนายแวกความเป็นครูทั้งฉบับ และการทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น R^2 (R ² change)..... 105
45	ค่าสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์ เมื่อใช้ตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะ เฉพาะตัวของนิสิต ทำนายแวกความเป็นครูทั้งฉบับ ในรูปคะแนนดิบ (b) คะแนนมาตรฐาน (β) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และ R.. 106

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษา เป็นปัจจัยสำคัญยิ่งในการพัฒนาประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ซึ่งการพัฒนาประเทศจะเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ได้ขึ้นอยู่กับคุณภาพของประชาชนในประเทศเป็นสำคัญ และกลไกที่ทำให้ประชาชนมีคุณภาพก็คือ การศึกษา กิ่งพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ใต้ทรงพระราชทาน แก่ครูใหญ่และนักเรียน ณ ตำหนักจิตรลดารโหฐาน ตอนหนึ่ง ความว่า

. . . การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ ทัศนคติ และคุณภาพของบุคคลเพื่อให้เป็นพลเมืองที่ดี มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ เมื่อบานเมืองประกอบไปด้วยพลเมืองที่ดีมีคุณภาพ และประสิทธิภาพ การพัฒนา ประเทศย่อมทำไค้สะดวก รวดเร็ว ไค้ผลแน่นอนและรวดเร็ว . . .
(พระบรมราโชวาท 2520 : 3)

จะเห็นว่า เครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการพัฒนาคุณภาพของประชาชนในประเทศคือ การศึกษา และผู้ที่เป็นกลไกสำคัญของการศึกษาคือครู สถาบันที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการผลิตครูจึงมีบทบาทและหน้าที่สำคัญยิ่ง ซึ่งการผลิตครูที่มีประสิทธิภาพเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อ จะทำให้การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศอย่างแท้จริง ทั้งนี้เพราะครูเป็น ผู้วางรากฐานทางการศึกษาแก่นุชนให้มีความรู้ มีพละนาคมีคติ มีความสามารถในการ ประกอบอาชีพ มีความประพฤติดี รู้จักค่านิยมชีวิตของคนให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง อันเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ตลอดจนเป็นผู้ยึดมั่นในวัฒนธรรมของชาติ (ลัคควาลิตย์ หวังพานิช 2528 : 78) ซึ่งการที่ครูจะประกอบภารกิจอันสำคัญยิ่งดังกล่าว ได้้อย่างสมบูรณ์นั้น ครูจะต้องเป็นผู้ที่เพียบพร้อมไปค้วยความรู้ คุณธรรม มีความรัก ศรัทธาในวิชาชีพครู มีความหวังค้คอคิษย์และสอนศิษย์อย่างเต็มใจ เต็มกำลังความรู้และ ความสามารถ ค้วยความสำคัญองครูก้กล่าวจึงนับไค้ว่าหัวใจของการจัดการศึกษาและ

การพัฒนาประเทศก็คือคนนั่นเอง อย่างไรก็ตามเป็นที่ตระหนักกันว่าในปัจจุบันสภาพสังคมไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงหลายประการ อันมีผลกระทบต่อสภาพ สถานภาพ และรูปแบบภารกิจของครูเป็นอย่างมาก และนอกจากนี้ค่านิยมและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ในสังคมได้เปลี่ยนไปโดยมองวิชาชีพครูในฐานะที่ต่ำกว่าวิชาชีพอื่น ๆ ซึ่งมีผลทำให้คนที่ จะเข้ามาเรียนครูนั้นห่างไกลไปจากในสมัยก่อน กล่าวคือในสมัยก่อนผู้ที่ จะเข้ามาเรียนครูนั้นจะต้องเป็นผู้ที่ได้รับการคัดเลือกกว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ดีและมีความเหมาะสมที่จะเป็นครู แต่ในปัจจุบันผู้ที่เรียนครูกลายเป็นผู้ที่ไม่สามารถเรียนสาขาอื่นได้แล้วจึงเลือกเรียนครูหรือไม่มี ความตั้งใจที่จะประกอบอาชีพครูอย่างแท้จริง ซึ่งจะเห็นได้จากการที่นักเรียนที่สำเร็จ การศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่สมัครสอบคัดเลือกเข้าเรียนต่อในระดับ อุดมศึกษาส่วนมากจะเลือกคณะครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์ในอันดับรองสุดท้ายหรือสุดท้าย (ประกอบ คุณารักษ์ และคณะ 2521 : 18) ทั้งนี้ ในการคัดเลือกบุคคลเข้าเรียนครู จึงได้บุคคลที่ไม่มีความศรัทธา อุทิศตนและค่านิยมในการประกอบอาชีพครู (อนุกรรมการพิจารณาเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหาการฝึกหัดครู 2523 : 12) จึงทำให้ บุคคลที่ประกอบอาชีพครูในปัจจุบันและอนาคตเป็นคนที่ขาดซึ่ง "วิญญาณครู"

จากมูลเหตุดังกล่าว คณะรัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญของครูว่ามีบทบาทต่อ การพัฒนาและความมั่นคงของประเทศชาติเป็นอย่างมาก จึงได้ดำริให้มีการปรับปรุง การคัดเลือกบุคคลเข้าสู่วิชาชีพครู เพื่อให้ได้บุคคลที่เหมาะสมเข้ามาเป็นครูและเป็นผู้ที่มี สติปัญญาดี มีความศรัทธาต่อการเป็นครูด้วย ทั้งนี้เพราะการที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ เป็นผลสำเร็จได้ก็ด้วยคตินั้น จะต้องมีความรู้ มีทักษะ และมีศรัทธาต่อสิ่งนั้นเป็นอย่างดี ถ้าหากบุคคลใดไม่มีความศรัทธาต่ออาชีพของตนแล้ว ย่อมทำหน้าที่ของตนในอาชีพนั้น ๆ ได้ไม่ดีเท่ากับบุคคลที่มีความศรัทธาต่ออาชีพของเขา เพราะระดับความมุ่งมั่น ท้าทาย และความตั้งใจในการทำงานต่างกัน (สมสมัย พิทักษ์ 2513 : 4) ในฐานะที่ ทบวงมหาวิทยาลัยมีสถาบันฝึกหัดครูในระดับอุดมศึกษาที่ทำหน้าที่ผลิตครูจำนวนหนึ่งได้ ทอบสนองก่อนนโยบายนี้ โดยทบวงมหาวิทยาลัยได้ตั้งคณะอนุกรรมการสร้างแบบวัดทัศนคติ ต่อวิชาชีพครู ซึ่งเรียกว่า "แบบวัดประสบการณ์ทางอาชีพและสังคม" ใช้ทดสอบกับผู้ที่ สอบผ่านข้อเขียน ในปีการศึกษา 2520 และเสนอแนะให้คณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์

นำผลการสอบนี้ไปประกอบการตัดสินใจสอบสัมภาษณ์ เพื่อคัดเลือกนักศึกษาในการเข้าเรียน คณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ หลังจากทดลองใช้แบบวัดนี้แล้วก็ได้มีการวิจัยติดตามผลและมีข้อเสนอแนะว่าควรจะทำเป็นโครงการสร้างแบบวัดทัศนคติต่อไป ซึ่งทางทบวงมหาวิทยาลัยได้ให้การสนับสนุนโครงการนี้ตลอดระยะเวลาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (2520-2524) และในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (2525-2529) เป็นรายปี ต่อมาได้มีการประชุมสัมมนาเรื่อง "สภาพปัจจุบันและแนวโน้มของการวัดคุณลักษณะที่เหมาะสมในการเป็นครู : ทัศนคติและแนวความเป็นครู" ที่ทบวงมหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2526 และจากการประชุมสัมมนาดังกล่าว ผู้เข้าร่วมประชุมมีความเห็นสอดคล้องกันว่าควรคัดเลือกบุคคลเข้าสู่วงการวิชาชีพครูนั้น นอกจากจะคัดเลือกจากคนที่ชอบเป็นครูคือมีทัศนคติที่ดีแล้ว ยังควรคัดเลือกคนที่จะเป็นครูที่ดีด้วย ซึ่งการที่จะถือว่าเป็นครูที่ดีหรือไม่ก็นั้นพิจารณาที่แนวความเป็นครู และแนวความเป็นครูน่าจะประกอบไปด้วยความสามารถเฉพาะอย่าง ใจรัก และมีความสนใจ (ทบวงมหาวิทยาลัย 2527 : 169)

ในปี พ.ศ. 2527 ทางทบวงมหาวิทยาลัยได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นชุดหนึ่งเพื่อสร้างแบบวัดแนวความเป็นครูขึ้น คณะอนุกรรมการชุดนี้มีชื่อว่า "คณะอนุกรรมการโครงการวิจัยและพัฒนาแบบวัดแนวความเป็นครู" และแบบวัดแนวความเป็นครูฉบับนี้ได้เริ่มใช้ในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าเรียนคณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ของรัฐ ในปีการศึกษา 2528 และได้มีการปรับปรุงแก้ไขแบบวัดแนวความเป็นครูฉบับนี้ใหม่เพื่อใช้ในการศึกษา 2529 แต่ก็ยังไม่ได้ใช้คะแนนที่สอบได้จากแบบวัดแนวความเป็นครูไปรวมกับคะแนนของวิชาอื่น ๆ เพียงแต่ใช้ประกอบการพิจารณาประกอบการสอบสัมภาษณ์ เช่นเดิม *

การใช้แบบวัดแนวความเป็นครูในการสอบคัดเลือกนั้นเพื่อให้ได้บุคคลที่มี "แนว" เข้าศึกษาในคณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ ซึ่งแต่ละบุคคลจะมีแนวแตกต่างกันไป ส่วนหนึ่งที่ทำให้แต่ละบุคคลมีแนวต่างกันน่าจะได้อีก ภูมิหลังของตัวนิสิตเอง และในเรื่องนี้ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ 2526 : 99) ได้ทำการวิจัยพบว่าเพศและสถานที่ตั้งของโรงเรียนมีผลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูและความตั้งใจไม่ประกอบวิชาชีพครูของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ และจากการวิจัยของชนิตา รัชพลเมือง (ชนิตา รัชพลเมือง 2524 : 65) พบว่านักศึกษาที่อาศัยอยู่ในถิ่นที่มีรายได้ต่ำจะมีทัศนคติ

*ในปีการศึกษา 2531 ได้ใช้คะแนนจากแบบวัดแนวความเป็นครูเป็นส่วนหนึ่งในการคัดเลือกด้วย

ท้าววิชาญพครุฑก็ว่านักศึกษาที่อาศัยอยู่ในถิ่นที่มีรายไค้สูง ส่วนงานวิจัยของสุนันท์ ศลโกสุม (สุนันท์ ศลโกสุม 2516 : 10) พบว่าคุณลักษณะและความสำเร็จของบุคคลยอมเป็นผล มาจากการอบรมเลี้ยงดูและลักษณะของครอบครัว ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างสำคัญต่อการพัฒนา ทักษะของเค็กในระยะแรก ๆ ในเรื่องเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูนั้น ละม้ายมาศ ศรีทักท์ (ละม้ายมาศ ศรีทักท์ 2510 : 1) มีความเห็นว่าทักษะและคุณธรรมที่บุคคลหนึ่งยึดถือ ตลอดจนบุคลิกภาพส่วนรวมของบุคคลนั้นส่วนใหญ่ เป็นผลมาจากการอบรมเลี้ยงดูทางบ้าน สำหรับงานวิจัยในต่างประเทศ วอร์ซิงตันและแกรนท์ (Worthington and Grant 1968) ได้ทำการวิจัยพบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาและสถานที่ตั้งของโรงเรียน มัธยมศึกษาที่นิสัยสำเร็จจะเป็นตัวแปรที่สำคัญในการกำหนดทัศนคติ แรงจูงใจ และค่านิยม ของนิสัย ส่วนงานวิจัยของวิลเลียม ดี อัลทัส (William D. Altus 1956) พบว่า ลำดับที่ในการเกิดมีความสัมพันธ์กับความถนัดทางการเรียนในบางสาขาวิชา โดยที่ลูกคนโต มีความถนัดที่จะเรียนวิชาที่เกี่ยวข้องกับการใช้คำพูดมากกว่าลูกคนรอง

นอกจากนี้ในการศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะของครูที่คั้นั้น จากการวิจัยของ เฉลียว บุรีภักดิ์ (เฉลียว บุรีภักดิ์ 2520 : 366) พบว่าลักษณะครูคั้นั้นส่วนหนึ่งประกอบด้วย ความรับผิดชอบต่องาน มีความอกทนไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคทั้งปวง และรู้จักควบคุมอารมณ์ของ ตนเอง ไม่แสดงความก้าวร้าวต่อนักเรียน และจากการวิจัยของธีระ รุญเจริญ และคณะ ได้ทำการวิจัยเรื่อง Philosophy of Teacher Education : Thailand คิลก บุญเรืองรอด (คิลก บุญเรืองรอด 2525 : 3-8) ได้นำมาเรียบเรียงให้ชื่อว่า ปรัชญาการฝึกหัดครูไทย ผลจากการวิจัยพบว่าครูในอนาคตจะต้องเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบ มีน้ำใจนักกีฬา มีความอกทน และมีลักษณะเป็นผู้นำด้วย จากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึง คาดว่า ลักษณะของครูคั้นีน่าจะเป็นส่วนหนึ่งของคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตแต่ละบุคคล ที่จะทำให้มีแววแตกต่างกันไป นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของชาตรี นาคะกุล (ชาตรี นาคะกุล 2530 : 111) เกี่ยวกับการวิเคราะห์ที่วประกอบแววความเป็นครูตามการรับรู้ของ นักการศึกษาชั้นนำและครูคั้นี พบว่า บุคลิกลักษณะและลักษณะการทำงาน เป็นตัวประกอบ แวดวความเป็นครูที่มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง จากข้อค้นพบนี้จะเห็นได้ว่าบุคลิกลักษณะและ ลักษณะการทำงานมีส่วนสัมพันธ์กับการ เป็นครูคั้นีในอนาคตมาก และในเรื่องเกี่ยวกับ บุคลิกลักษณะนี้ Allport (Allport อ้างถึงใน เกษมศักดิ์ ภูมิศรีแก้ว 2520) กล่าวว่า

บุคลิกลักษณะมีส่วนในการกำหนดพฤติกรรมและความคึกอันแสดงถึงลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล

จากผลการวิจัยข้างไ้กล่าวมาแล้วนั้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแนวความเป็นครูกับภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิต โดยจะทำการศึกษากับนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2529 สาขาที่เลือกศึกษากับนิสิตชั้นปีที่ 1 เพราะเป็นบุคคลกลุ่มที่จะได้รับอิทธิพลจากการเปลี่ยนแปลงลักษณะต่าง ๆ ที่จะเกิดจากสภาพการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยน้อยกว่านิสิตชั้นปีอื่น ๆ อีกทั้งยังเป็นกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงมากที่สุดกับกลุ่มที่จะนำแบบสอบถามความเป็นครูไปใช้ในการคัดเลือก และผู้วิจัยคาดว่าผลการวิจัยครั้งนี้จะสามารถชี้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแบบสอบถามความเป็นครูให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้คือ

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแนวความเป็นครูกับภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิต
2. เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญจากกลุ่มของตัวแปรในค่านภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตในการพยากรณ์แนวความเป็นครู

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2529
2. ตัวแปรในค่านต่าง ๆ ที่นำมาศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยพบว่ามีบางส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงต่อแนวความเป็นครู ในบางส่วนจะสัมพันธ์กับส่วนย่อยของแนวความเป็นครู และบางส่วนถึงแม้จะไม่แสดงถึงความสัมพันธ์อย่างชัดเจน แต่แสดงถึงคุณลักษณะที่ดีของครู ดังนั้นจึงได้นำตัวแปรเหล่านี้มาศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ และด้วยเหตุผลดังกล่าวมาแล้วตัวแปรต้นหรือตัวพยากรณ์ที่นำมาศึกษาในแต่ละค่านจึงประกอบด้วยตัวแปรดังต่อไปนี้ คือ

2.1 ทัวแปรค่านภูมิหลังของนิสิต ได้แก่

2.1.1 เพศ

2.1.2 ภูมิลำเนา

2.1.3 ลำดับการเกิด

2.1.4 สถานที่ตั้งของโรงเรียน

2.1.5 อาชีพบิดามารดา

2.1.6 ระดับการศึกษาของบิดามารดา

2.1.7 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

2.1.8 การอบรมเลี้ยงดู

2.1.9 ขนาดของครอบครัว

2.2 ทัวแปรทางค่านคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิต ได้แก่

2.2.1 การควบคุมตนเอง

2.2.2 ความรู้สึกว่าคุณเองมีความเป็นอยู่ที่

2.2.3 ความรับผิดชอบ

2.2.4 ความอดทน

2.2.5 ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น

3. ทัวแปรตามหรือทัวแปรเกณฑ์ คือ คะแนนที่ได้จากแบบวัดแวงความเป็นครูที่ นิสิตสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในคณะครุศาสตร์ ปีการศึกษา 2529

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. เนื่องจากแบบวัดแวงความเป็นครู เป็นแบบสอบที่สร้างมาจากผู้เชี่ยวชาญ ของแต่ละมหาวิทยาลัยที่ทำการเปิดสอนในคณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถทางด้านการวัดผลและมีประสบการณ์ในค่านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู เป็นอย่างคี่มาร่วมกันทำการพัฒนาแบบวัดแวงความเป็นครูขึ้น ซึ่งแบบวัดแวงความเป็นครูนี้ จากการวิเคราะห์คุณภาพพบว่ามีค่าความเที่ยงอยู่ในเกณฑ์ที่สูงพอสมควร คือ มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปทั้งในส่วนย่อยและทั้งฉบับ ฉะนั้น ผู้วิจัยจึงถือว่าแบบวัดแวงความเป็นครู เป็นแบบวัด ที่มีคุณภาพสามารถวัดแวงความเป็นครูของนิสิตได้

2. คะแนนที่ได้จากแบบวัดแนวความเป็นครูนั้น เป็นคะแนนที่ได้จากการทอบของ นิสิตในขณะที่ทำกาทดสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ซึ่งนิสิตได้ทอบตรงตามสภาพที่เป็นจริง ของแต่ละคน

3. ข้อมูลที่ได้จากการทอบแบบสอบถามของนิสิต ถือว่านิสิตทอบด้วยความเต็มใจ และจริงใจ

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

นิสิต หมายถึง นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2529

แนวความเป็นครู หมายถึง ศักยภาพในเชิงคุณลักษณะและความสามารถของ บุคคลใบบุคคลหนึ่งในการที่จะเป็นครูที่ดี และพิจารณา ได้จากคะแนนที่ได้จากแบบวัดแนวความเป็นครู ซึ่ง ประกอบด้วยคะแนนจากแบบสอบถาม 3 ฉบับ คือ

1. ความสามารถเฉพาะกาานการสั่งเกต เหตุผล และการใช้ภาษา
2. ประสบการณ์เดิมที่สัมพันธ์กับแนวครู
3. ทักษะคติ ความสามารถทั่วไปและความรู้รอบ เกี่ยวกับการศึกษาและสังคม ซึ่งจำแนกเป็น

3.1 ทักษะคติ

3.2 ความสามารถทั่วไป

3.3 ความรู้รอบเกี่ยวกับการศึกษาและสังคม

ภูมิลำเนา หมายถึง ถิ่นกำเนิดหรือที่อาศัยอยู่ตั้งแต่เกิด ซึ่งแบ่งเป็น

1. กรุงเทพมหานคร
2. ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่มี วิทยาลัยครู
3. นอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่มี วิทยาลัยครู

4. ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่ไม่มี
วิทยาลัยครู

5. นอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่ไม่มี
วิทยาลัยครู

สถานที่ตั้งของโรงเรียน หมายถึง สถานที่ตั้งของโรงเรียนที่นักเรียนเรียนในระดับ
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งแบ่งเป็น

1. กรุงเทพมหานคร

2. ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่มี
วิทยาลัยครู

3. นอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัด
ที่มีวิทยาลัยครู

4. ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่
ไม่มีวิทยาลัยครู

5. นอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัด
ที่ไม่มีวิทยาลัยครู

ลำดับการเกิด หมายถึง ลำดับที่ในการเกิดของนิสิตจากจำนวนพี่น้องที่เกิดจาก
บิดามารดาเดียวกัน

อาชีพของบิดา หมายถึง อาชีพหลักที่บิดาประกอบอาชีพอยู่ คือ

1. ค้าขาย

2. รับราชการครู

3. รับราชการอื่น

4. รัฐวิสาหกิจ

5. รับจ้าง

6. ชาวไร่ ชาวนา

7. อื่น ๆ ไปรกระบุ ...

อาชีพของมารดา หมายถึง อาชีพหลักที่มารดาประกอบอาชีพอยู่ คือ

1. แม่บ้าน

2. ค้าขาย
3. รับราชการครู
4. รับราชการอื่น
5. รัฐวิสาหกิจ
6. รับจ้าง
7. ชาวไร่ ชาวนา
8. อื่น ๆ ไปรกระบุ ...

ระดับการศึกษาของบิดา หมายถึง ระดับการศึกษาชั้นสุดท้ายที่บิดาสำเร็จการศึกษา ซึ่งแบ่งเป็น

1. ไม่ได้เรียนหนังสือ
2. ระดับประถมศึกษา
3. ระดับมัธยมศึกษา
4. ระดับอนุปริญญา
5. ระดับปริญญาตรี
6. ระดับสูงกว่าปริญญาตรี

ระดับการศึกษาของมารดา หมายถึง ระดับการศึกษาชั้นสุดท้ายที่มารดาสำเร็จการศึกษา ซึ่งแบ่งเป็น

1. ไม่ได้เรียนหนังสือ
2. ระดับประถมศึกษา
3. ระดับมัธยมศึกษา
4. ระดับอนุปริญญา
5. ระดับปริญญาตรี
6. ระดับสูงกว่าปริญญาตรี

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง รายได้เฉลี่ยของบิดามารดาเฉลี่ยต่อเดือน ซึ่งแบ่งเป็น

1. น้อยกว่า 4,000 บาท
2. 4,000 – 10,000 บาท
3. มากกว่า 10,000 บาท

การอบรมเลี้ยงดู	หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาทั้งตัววัยเด็กจนโต ซึ่งแบ่งเป็น <ol style="list-style-type: none"> 1. การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย 2. การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย 3. การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด
ขนาดของครอบครัว	หมายถึง จำนวนสมาชิกที่อาศัยอยู่ภายในครอบครัว (ไม่นับคนรับใช้) ซึ่งแบ่งเป็น <ol style="list-style-type: none"> 1. ครอบครัวขนาดเล็กมีสมาชิก 1-3 คน 2. ครอบครัวขนาดกลางมีสมาชิก 4-6 คน 3. ครอบครัวขนาดใหญ่มีสมาชิก 7 คนขึ้นไป
การควบคุมตนเอง	หมายถึง ระดับความพอคิของการควบคุมตนเอง และเป็นคนไม่ทำอะไรตามอารมณ์ หรือถือตนเองเป็นที่ตั้ง ถ้าได้คะแนนสูงแสดงว่าเป็นคนเยือกเย็น สุขุม อ่อนน้อม ซื่อสัตย์ เข้มงวดในงานของตนเอง ถ้าได้คะแนนต่ำแสดงว่าเป็นคนทำอะไรตามอารมณ์ คึกคะนองง่าย ถือตนเองเป็นที่ตั้ง ถ้าตัวร้าย และเห็นแก่ตัว
ความรู้สึกว่าตนเองมีความเป็นอยู่ที่	หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่ไม่ค่อยมีความกังวลใจ ไม่ช่างบ่น ถ้าได้คะแนนสูงจะเป็นคนตื่นตัวอยู่เสมอ มีความทะเยอทะยาน ว่องไว และเป็นคนทำงานเพื่องาน ถ้าได้คะแนนต่ำแสดงว่าไม่มีความทะเยอทะยาน เป็นคนระมัดระวัง และกล่าวคำว่าขอโทษอยู่เสมอ
ความรับผิดชอบ	หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่เชื่อถือได้ ถ้าได้คะแนนสูงแสดงว่าเป็นคนที่ชอบวางแผนก่อนลงมือทำงาน

		<p>มีความรับผิดชอบ ละเอียกรอบคอบ รักความก้าวหน้า ห่วงตนเอง ถ้าได้คะแนนต่ำ แสดงว่าเป็นคนยังไม่ถึงวุฒิภาวะ เจ้าอารมณ์ เกียจคร้าน เปลี่ยนแปลงง่ายไม่น่าเชื่อถือ</p>
ความออกหน้า	หมายถึง	<p>ลักษณะของบุคคลที่มีทัศนคติและความเชื่อทาง สังคมเป็นที่ยอมรับและไม่เข้มงวด ถ้าได้คะแนน สูงแสดงว่าเป็นคนออกหน้า มีความคิดแจ่มชัด มีความสามารถทางสมอง มีความสนใจกว้างขวาง ถ้าได้คะแนนต่ำแสดงว่าเป็นคนช่างระแวง</p>
ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น	หมายถึง	<p>ความสามารถในการเป็นผู้นำและมีความคิดริเริ่ม เมื่ออยู่ในกลุ่ม ถ้าได้คะแนนสูงแสดงว่าเป็น บุคคลก้าวร้าว มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความสามารถในการชักจูงผู้อื่น เป็นตัวของ ตัวเอง และมีลักษณะเป็นผู้นำ ถ้าได้คะแนนต่ำ แสดงว่าเป็นคนเงี้ยว คึกฉาบ ทำซ้ำ หลีกเลียง สถานการณ์ที่เครียด หลีกเลียงการตัดสินใจ และไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง</p>

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อทราบว่ามีความแปรอะไรบ้างที่มีความสัมพันธ์กับแนวความเป็นครู
2. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่สร้างแบบวัดแนวความเป็นครูในการนำตัวแปรต่าง ๆ เหล่านี้ไปใช้ปรับปรุงแบบวัดแนวความเป็นครูให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาตัวแปรที่สัมพันธ์กับแนวความเป็นครูของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2529 ผู้วิจัยได้แบ่งวรรณคดีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในเรื่องนี้ออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 คุณลักษณะของครูที่ดี

ตอนที่ 2 แนวความเป็นครูและการพัฒนาแบบวิถีแนวความเป็นครู

ตอนที่ 3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรทางด้านภูมิหลังและลักษณะ

เฉพาะตัวของนิสิตกับแนวความเป็นครู

ตอนที่ 1 คุณลักษณะของครูที่ดี

ครูจกเป็นบุคคลที่มีความสำคัญยิ่งในวงการศึกษา เพราะเป็นผู้ที่ให้การอบรมสั่งสอน และชี้แนะแนวทาง ตลอดจนจะต้องเป็นผู้ที่ประพฤติตนเป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักเรียน ดังนั้น นักการศึกษาทั้งหลายจึงพยายามที่จะทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับคุณสมบัติต่าง ๆ ที่ดีของครู ว่าควรจะมีลักษณะเป็นอย่างไร ดังเช่น

ธนู แสงศักดิ์ (ธนู แสงศักดิ์ 2505 : 85-100) เห็นว่าครูที่ดีควรมีความสัมพันธ์กับนักเรียนดี ไม่แสดงอารมณ์รุนแรง มีน้ำใจนักกีฬา ออกหน้า วางตัวเหมาะสม มีความรักในอาชีพครู ซื่อสัตย์ต่ออาชีพ มีคุณสมบัติส่วนตัวและรูปร่างท่าทางดี

สมบุรณ์ ชวัญยีน (สมบุรณ์ ชวัญยีน 2512 : 15-16) กล่าวถึง ครูที่ดีคนส่วนใหญ่ต้องการว่า ครูเป็นผู้มีอิทธิพลเหนือจิตใจผู้เรียน เก่งที่ไม่ชอบครูเพราะครูมักดู ดี โมโหร้าย พุกจากัวร์วาว เยาะเย้ยด่ากตาง การที่เด็กชอบครูเพราะสอนดีเข้าใจง่าย ชอบด้วยความรู้ที่กว้างขวางและน่าสนใจ มีน้ำใจเป็นประชาธิปไตย เห็นอกเห็นใจ เข้าใจผู้อื่น เป็นกันเอง กับผู้เรียน รู้จักให้อภัย แ่่งกายสุขภาพ

ไพบุลย์ อินทวิชา (ไพบุลย์ อินทวิชา 2515 : 56-59) เห็นว่าการเป็นครูที่ดี

นั้นควรมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. เป็นผู้ดี หมายถึง เป็นสุภาพชน เป็นพลเมืองดี มีคุณธรรม
2. เป็นผู้หนักแน่นทางจิตใจ ปัญญา และท้อชาวโลก
3. เป็นผู้พัฒนา คือ พัฒนาทั้งทางค่านตนเองและสังคม
4. เป็นผู้มึลปะทั้งในการเป็นผู้ให้และผู้รับการศึกษา
5. เป็นผู้คอกทน เพื่อจะไค้พัฒนามนุษย์และความไพมูลย์ทางปัญญา
6. เป็นผู้ปฏิบัติ โดยครูจะศึกษาและทิสูจนคึวยตนเองก่อน
7. เป็นผู้แนะแนว เพื่อช่วยไ้เด็กรู้จักช่วยตนเองไค้

สุรินทร์ สรศิริ (สุรินทร์ สรศิริ 2515 : 3) กล่าวว่าครูก็จะต้องมีคุณลักษณะ 6 ประการ คือ

1. บุคลิกภาพดี เช่น รูปร่างหน้าตาดี แต่งกายดี เชื้อมั่นในตนเอง วาจาคดี และปรับตัวดี
2. การจัดห้องเรียนดี เช่น มีบรรยากาศดี ถูกสุขลักษณะ และสามารถเก็บอุปกรณ์ไค้เหมาะสม
3. มีความสัมพันธ์กับนักเรียน
4. สอนดี เช่น มีการเตรียมการสอนดี มีความรู้คึในเรื่งที่สอน
5. มีเจตคติที่คึต่ออาชีพครู เช่น มีจรรยา มารยาทและวินัยคึ มีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเสมอ

6. มีความสัมพันธ์กับผูปกครองดี
- อารักษ์ กาญจนพิทักษ์ (อารักษ์ กาญจนพิทักษ์ 2517 : 19) กล่าวว่า สหพันธ์อาชีพครูแห่งโลกไค้ล้าคึกับคึอสมบัติที่คึและความเหมาะสมของครูไ้ว่าครูควรมีลักษณะดังนี้
1. เป็นบุคคลที่เข้าใจธรรมชาติและจิตใจของมนุษย์ไค้เป็นอย่งคึ
  2. มีความคึคึริเริ่ม รับผิดชอบ มีอารมณ์ขัน ชยันและเสียสละ
  3. มีความสามารถที่จะพูค อธิบายสิ่งท่าง ๆ ใ้ผูอื่นเข้าใจไค้โดยแจ่มแจ้งชัดเจน
  4. มีสุภาพทั้งทางกายและจิตใจคึ
  5. มีความสามารถในการเข้าใจผูอื่นเป็นอย่งคึ

6. มีวุฒิภาวะทางอารมณ์และมีสามัญสำนึก
7. มีความรู้ในวิชาที่ตนสอนเป็นอย่างดี
8. มีลักษณะที่น่าคบและมีท่าทางที่น่านับถือ
9. มีความสามารถที่จะปฏิบัติตามที่ตนสอน มีชั้นดีธรรม

ทรงศักดิ์ ศรีกาฬสินธุ์ (ทรงศักดิ์ ศรีกาฬสินธุ์ 2520 : 54) ได้กล่าวถึงลักษณะครูที่ดีว่าควรประกอบด้วย การมีความรู้ (Knowledge) การมีน้ำใจ (Attitude) และการมีทักษะ (Skill) และยังรวมถึงการมีความสามารถในการสอน (ในห้องเรียน) การอบรมแนะแนว แนะนำเด็กได้ (นอกห้องเรียน) การช่วยเหลือกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนเป็นอย่างดี การช่วยเหลือกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนได้อย่างดีและเป็น Professional Teacher คือ รักอาชีพครู ใฝ่หาความรู้ในอาชีพตนเอง

อำไพ สุจริตกุล (อำไพ สุจริตกุล 2520 : 24-29) ได้กล่าวถึงสมรรถภาพที่จำเป็นสำหรับครู 3 ด้าน คือ

1. ความรู้ในวิชาการ วิชาสามัญ วิชาครู หน้าที่และงานครู
2. ทักษะในการสอนและการปฏิบัติงานครู
3. คุณธรรม ได้แก่ จริยธรรมของครู คือ การแสดงออกในสิ่งที่ควรประพฤติปฏิบัติ อันเป็นหน้าที่ที่ครูพึงกระทำ คุณธรรมคือคุณสมบัติหรือความสามารถที่มีอยู่ในตัวครู และคตินิยมในความเป็นครู ได้แก่ อุดมคติ ความตั้งใจในสิ่งที่ดีที่ครูพึงยึดถือ และวิญญานครู อันเป็นแก่นแท้ในสภาวะของความเป็นครู

สำหรับในต่างประเทศได้มีการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของครูที่ดีไว้มากมาย ดังเช่น เลสเตอร์ (Lester 1958 : 58) กล่าวว่า ครูที่ดีต้องเป็นผู้ที่เป็นตัวอย่างทางด้านวัฒนธรรมที่ดีในสังคม มีความฉลาด สามารถที่จะกระตุ้นนักเรียนให้นักเรียนเป็นคนดีได้ ควบคุมอารมณ์ได้ ปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ มีสุขภาพอนามัยดี มีความสามารถในการทำงานร่วมกับบุคคลอื่นได้ดี มีความรู้ในเรื่องการศึกษาและคุณค่าในสังคม

บิคเคิล (Biddle 1967 : 346) ได้สรุปคุณลักษณะของครูว่า คุณลักษณะของครูที่ดี จะเน้น 3 ประการ คือ

1. หางานการกระทำของครู ซึ่งสังเกตได้จากกิจกรรมที่ครูกระทำโดยตรง

การยอมรับความรู้สึกรักของนักเรียน การยกย่องชมเชยนักเรียน และวิพากษ์วิจารณ์การกระทำของนักเรียน

2. คุณลักษณะทางค่านิยมมารยาท คือ การที่ครูสามารถควบคุมความประพฤติของตนเองไว้ได้ เช่น มีความมั่นคงสม่ำเสมอ มีความสำรวม

3. พฤติกรรมของครูขณะการสอนในห้องเรียน

จากลักษณะของครูที่ตีความความเห็นของนักการศึกษาทั้งหลายนั้น พอจะสรุปได้ว่า ครูที่ดีควรจะเป็นผู้ที่มีความรู้ดี ใฝ่หาความรู้อยู่เสมอ มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ มีความประพฤติที่เหมาะสมกับการเป็นครู มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีทัศนคติและศรัทธาในวิชาชีพครู กังนั้ในการที่จะคัดเลือกบุคคลเข้ามาสู่วิชาชีพครู นอกจากจะคัดเลือกบุคคลที่มีความรู้ดีแล้ว จึงได้มีการพิจารณาถึงคุณลักษณะต่าง ๆ ที่ดีของครูเหล่านี้ด้วย เพื่อให้ได้บุคคลที่เข้ามาสู่วิชาชีพครูเป็นบุคคลที่พร้อมที่จะเป็นครูที่ดีต่อไปได้ในอนาคต

ตอนที่ 2 แววจิตเป็นครูและการพัฒนาแบบวิถีแววจิตเป็นครู

แววจิตเป็นครู

เนื่องจากยังไม่มีกำหนดความหมายของคำว่า "แววจิต" แน่แน่นอนว่าหมายถึงอะไร มีขอบเขตแค่ไหน มีโครงสร้างอย่างไร และประกอบด้วยอะไรบ้าง กังนั้ คำว่า "แววจิตเป็นครู" จึงยังไม่สามารถให้ความหมายที่ชัดเจนลงไปได้ แต่จากการประชุมสัมมนา เรื่อง "สภาพปัจจุบันและแนวโน้มของการวิจัยคุณลักษณะที่เหมาะสมในการเป็นครู : ทัศนคติและแววจิตของความเป็นครู" เมื่อวันที่ 4-5 กรกฎาคม พ.ศ. 2526 ณ หน่วยงานมหาวิทยาลัย มีนักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับแววจิตเป็นครูไว้ดังนี้

พจน ละเอียดพิชัย ให้คำจำกัดความของแววจิตเป็นครูว่า เป็นคุณสมบัติที่ติดตัวของแต่ละบุคคลพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ครูได้อย่างดีตามอุดมการณ์ของครูที่ดี ซึ่งคุณสมบัติดังกล่าวมองได้ 2 ลักษณะ คือ

ลักษณะแรก แววจิตเป็นฟลูอิด (fluid) สิ่งสมมติที่เข้ามาแต่กำเนิด คล้ายกับความฉลาด แววจิตนี้เชื่อมโยงกับความฉลาด ตามทฤษฎีความฉลาดของ Horn เชื่อว่าแววจิตที่เป็นฟลูอิด (fluid) นี้ เป็นปฏิภาณโดยตรงกับความสมบูรณ์ของระบบประสาททางสมอง ซึ่งจะมีตัวชี้ประการหนึ่งคือความจำ ครูควรจะเป็นคนฉลาด กังนั้บุคคลที่เข้าสู่อาชีพครูควร

จะเป็นคนฉลาด

ลักษณะที่สอง แวคือผลผลิต (Crystal) ของการเรียนรู้และประสบการณ์ มีพ่อแม่ พี่น้อง สิ่งแวดล้อม เป็นตัวหล่อหลอมแนวความคิดและทัศนคติให้เป็นครู

นอกจากนี้ พจน ละเอียด ยังได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบที่ใช้ในการเลือกสรรบุคคล เข้าสู่อาชีพครูว่าควรคำนึงถึง

1. ความฉลาด
2. สิ่งที่เป็นผลผลิตของประสบการณ์และการเรียนรู้

และยังให้ข้อคิดเห็นอีกว่า ครูที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต จะมีลักษณะพิเศษคือ

1. รักการเรียนรู้และศึกษาค้นคว้าหาความรู้ทางวิชาการอยู่เสมอ
2. มีความเสียสละ
3. เป็นผู้มีความยุติธรรม ทั้งอยู่ในสังคมและยุติธรรม เช่น การให้เกรดนักเรียน จะต้องทั้งอยู่ในความยุติธรรมเช่นเดียวกับผู้พิพากษา (ทวงมหาวิทยาลัย 2527 : 168-189)

สำเร็จ บุญเรืองรัตน์ ได้สนับสนุนความเห็นที่ว่า แวความเป็นครูอยู่ที่สิ่งแวดล้อม ถ้าอยู่ในแวดวงครูก็มีแนวโน้มที่จะเป็นครู แวเป็นลักษณะพื้นฐานที่จะสื่อให้เห็นว่า ถ้าได้รับการศึกษาอบรมแล้วก็จะ เป็นครูที่ดีต่อไป นอกจากนี้แล้วแวความเป็นครูน่าจะประกอบด้วยความสามารถทางสติปัญญา ได้แก่ ความถนัดด้านภาษาและความถนัดทางด้านเหตุผล ทั้งนี้ การวัดแวความเป็นครูจึงควรวัดความถนัดด้านภาษา ความถนัดทางด้านเหตุผลและศรัทธา ก่ออาชีพครู (ทวงมหาวิทยาลัย 2527 : 190-191)

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ ได้สนับสนุนในประเด็นที่ว่าถ้าสิ่งแวดล้อมคือญาติพี่น้อง เป็นครู จะเป็นคณาจารย์ที่สำคัญที่จะชี้บ่งแวครู และได้ให้คำจำกัดความของแวความเป็นครูว่าเป็น ศักยภาพทั้งในเชิงคุณลักษณะและความสามารถของบุคคล ซึ่งเมื่อได้รับการพัฒนาแล้วจะสามารถปฏิบัติงานครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความสามารถจะประกอบด้วย ความเฉลียวฉลาด หรือความถนัดซึ่งเป็นความสามารถทางสติปัญญา ความถนัดทั่วไปและความถนัดเชิงวิเคราะห์

นอกจากนี้ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ ยังได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของแวความเป็นครู ไว้ดังนี้คือ

1. ความสามารถเชิงภาษา เป็นด้านการสื่อความหมาย ควรจะหาวิธีการวัดวิธี

สื่อความหมาย ทั้งการเขียนและการพูด เพราะการอธิบายให้เหตุผลเป็นส่วนสำคัญของคน
เป็นครู

2. ความสามารถเชิงวิเคราะห์ การจับประเด็น ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่สำคัญของบัณฑิต
3. ความยืดหยุ่น การปรับตัว การสอบควรจะได้พิจารณาพื้นความรู้ของผู้เรียน
ปรับให้เข้ากับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการใช้ทรัพยากร
4. ความอนาทร (sense of careness) ครูจะต้องสนใจผู้อื่นเช่นเดียวกับ
แพทย์
5. ความรับผิดชอบ มีความรับผิดชอบและเป็นที่ยังของผู้อื่นได้
6. ชอบบริการช่วยเหลือผู้อื่น (sense of service) งานครูเป็นงานให้บริการ
7. ควรจะต้องมีความอดทน บึกบึน สู้งาน เป็นลักษณะ (trait) ที่สำคัญมาก
เพราะงานครูต้องเกี่ยวข้องกับการพัฒนาและการแก้ปัญหา

ดังนั้น การวัดแวงความเป็นครูตามแนวคิดของ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ จะประกอบ
ไปด้วย

1. ความศรัทธาต่ออาชีพครู เป็นการวัดความสนใจ ความเชื่อ ความตั้งใจ
วัดค่านิยมที่จำเป็นว่ามีหรือไม่ และมีมากน้อยเพียงใด
2. แบบวัดหรือแบบสอบถามลักษณะพิเศษที่ใช้ตามประสบการณ์ตรงที่เกี่ยวกับการ
แสดงออกของผู้มีแวง วัดสิ่งที่หลงเหลือทางพฤติกรรม สิ่งที่เกิดขึ้นโดยตรง ไม่ใช่สิ่งที่
เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ทำหรือไม่ได้ทำ หรือทำมากน้อยแค่ไหน

3. ความถนัดทางวิชาการ (ทววงมหาวิทยาลัย 2527 : 191-193)

วิจิตร ศรีสอาน ได้ให้ความหมายของแวงความเป็นครูว่า หมายถึง สิ่งที่ยัง
สังเกตได้จากคนคนนั้น ไม่ว่าจะสังเกตด้วยวิธีใด คนข้างจะเป็นสิ่งที่มีอยู่ในคนคนนั้นและ
แสดงออกเป็นพฤติกรรมที่สังเกตได้ แวงครูจะต้องคว่า พฤติกรรมที่สังเกตได้ของเขาวชน
คนนั้นก่อน เข้าสู่อาชีพครูมีลักษณะที่สื่อแสดงให้เห็นความเป็นไปได้ที่จะเป็นครูที่ดีเป็นพื้นฐานอยู่
เป็นศักยภาพพื้นฐานที่ติดตัวหรือเป็นผลจากการเรียนรู้ ศักยภาพพื้นฐานหรือแวงที่สัมพันธ์กับ
ความเป็นครูที่ดีในลักษณะที่เป็นคุณสมบัติติดตัวที่สำคัญคือความเฉลียวฉลาด ส่วนสิ่งที่สามารถ
พัฒนาขึ้นได้หลังจากเข้ามาสู่ในกระบวนการเป็นครูแล้ว สิ่งนั้นไม่น่าจะคำนึงถึงความเป็นแวง
(ทววงมหาวิทยาลัย 2527 : 193-194)

จากแนวคิดเกี่ยวกับแนวความเป็นครูของนักการศึกษาทั้ง 4 ท่าน พอสรุปได้ว่า แนวความเป็นครูน่าจะหมายถึง ศักยภาพพื้นฐานที่มีติดตัวมาแต่กำเนิดและสั่งสมมาจาก สิ่งแวดล้อมที่บุคคลนั้นเกี่ยวข้องกับอยู่ เมื่อบุคคลนั้นเข้าสู่สถาบันการฝึกหัดครูได้รับการศึกษา ได้รับความรู้ในสิ่งที่ถูกต้องแล้วก็พร้อมที่จะเป็นครูที่มีความรู้ ความสามารถและคุณธรรมได้ ท่อไปในอนาคต

การศึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับแนวความเป็นครู

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (ทบวงมหาวิทยาลัย 2527 : 171-186) ได้ทำการศึกษา เบื้องต้นเกี่ยวกับแนวความเป็นครู โดยสร้าง เครื่องมือในการคัดเลือกบุคคลเข้าสู่วงการ วิชาชีพครู ซึ่งเครื่องมือดังกล่าวแบ่งออกเป็น 3 มิติ โดยที่มิติที่ 1 เป็นสิ่งที่พยายามหา ประสิทธิภาพที่สัมพันธ์กับแนวของความเป็นครู สิ่งที่ยกมาเป็นประสิทธิภาพที่เคยหรือไม่ มากน้อยเพียงไร อย่างไร มิติที่ 2 เป็นการวัดความรู้หรือความรู้รอบตัวทางการศึกษา โดยมีทฤษฎีว่า ถ้าคนที่มีความถนัดกับแนวครูจะมีความสนใจ จะมีความรู้ทางการศึกษาที่เรียนรู้ โดยกระบวนการสังคมประ กติ มิใช่ความรู้ที่อ่านจากตำรา และมีมิติหนึ่ง เป็นแบบวัดทัศนคติต่อ วิชาชีพครูที่สร้างโดย สวัสดิ์ ประทุมราช และ สุภาพ วาดเขียน สรุปแล้วเครื่องมือที่ใช้ คัดเลือกบุคคลเข้าสู่วงการวิชาชีพครูในปีการศึกษา 2525 นั้นวัด 3 อย่าง คือ

- 1) วัดทัศนคติต่อวิชาชีพครู
- 2) วัดประสิทธิภาพที่สัมพันธ์กับแนวครู
- 3) วัดความรู้รอบตัวทางการศึกษา

โดยพิจารณาว่า แนวความเป็นครูมี 2 องค์ประกอบ คือ

- 1) ประสิทธิภาพตรงที่สัมพันธ์กับแนวความเป็นครู
- 2) ความรู้รอบตัวทางการศึกษา

เมื่อสร้างแบบวัดขึ้นแล้วได้นำไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผ่านการสอบ ข้อเขียนเข้าศึกษาในคณะครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์ในปีการศึกษา 2526 ได้นำข้อมูลมา วิเคราะห์ผลเบื้องต้นใน 3 ประเด็น คือ

- 1) การวิเคราะห์มาตรวัดในแง่มาตรวัดประสิทธิภาพที่สัมพันธ์กับแนวครูและ ความรู้รอบตัวทางการศึกษา

2) การศึกษาระดับทัศนคติและแนวความเป็นครูของนิสิตนักศึกษาสถาบันต่าง ๆ

3) การศึกษาความสัมพันธ์ เป็นการพยายามทดสอบความตรงเชิงภาวะ

สันนิษฐาน (Construct Validity)

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์หาค่าวิกฤต ข้อมูลต่าง ๆ ได้จากนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่สอบคัดเลือกเข้าในปีการศึกษา 2526 จำนวน 345 คน ข้อมูลสเกลเป็น 0-3 มีจำนวน 20 ข้อ คะแนนเต็ม 60 คะแนน นำมาวิเคราะห์ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.72 เมื่อเปรียบเทียบกลุ่มสูงกลุ่มต่ำในเชิงอำนาจจำแนก ทุกข้อมีนัยสำคัญ

การวัดความรู้รอบตัวทางการศึกษา จำนวน 25 ข้อ คะแนนเต็ม 25 คะแนน การวิเคราะห์ได้ค่าความง่ายก่อนข้างสูงคือ อยู่ระหว่าง 0.86 และ 0.96 และมีค่าอำนาจจำแนกทีละข้อ 2 ข้อ และจากการวิเคราะห์ภายในได้ค่าความเที่ยง 0.26 ซึ่งค่อนข้างต่ำ แสดงว่าแต่ละข้อวัดคนละเรื่อง ทั้งที่น่าจะวัดเรื่องเดียวกัน

ส่วนที่ 2 การศึกษาระดับทัศนคติต่อวิชาชีพและแนวของความเป็นครู โดยใช้ข้อมูลจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จากข้อมูลทั้งหมดได้สุ่มตัวอย่างมาแห่งละ 100 คน นำมาหาคะแนนสะสม มศ.5 ของผู้เข้าศึกษาแต่ละสถาบันว่าแตกต่างกันหรือไม่ ปรากฏว่าบุคคลที่เข้าสู่วิชาชีพครู เป็นพวกที่มีพื้นฐานความรู้ปานกลางค่อนข้างต่ำ

การวัดทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตที่เข้าศึกษาใน 4 สถาบัน โดยใช้แบบวัดที่สร้างโดยวิธีของ Thurstone ในปี 2524 นั้น ผลปรากฏว่าทัศนคติของนิสิตนักศึกษาในสถาบันต่าง ๆ อยู่ในระดับดีพอ ๆ กัน ในด้านประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแนวครู พบว่าในแต่ละสถาบันใกล้เคียงกันมากคือมีแนวคนละนิคละหน่อย แสดงว่าบุคคลที่กำลังศึกษาอยู่ในวิชาชีพครูนั้นมีแนวของความเป็นครูอยู่บ้าง และมีแนวอยู่ในระดับเดียวกัน ส่วนในด้านความรู้รอบตัวทางการศึกษา ซึ่งคาดว่าคนที่สนใจวิชาชีพครูนั้นจะเรียนรู้จากสังคม ผลปรากฏว่าที่ขึ้นจากที่เคยใช้แบบวัดฉบับนี้เมื่อปี 2526 คือคะแนนสูงขึ้นเกือบทุกสถาบัน

ส่วนที่ 3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร คัดสรรกับตัวแปรแนวความเป็นครู ใช้กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา 380 คน แยกกลุ่มสูงคือได้คะแนนตั้งแต่ 58 คะแนนขึ้นไป (60%) มีแนวมาก กลุ่มต่ำได้คะแนนตั้งแต่ 40 คะแนนลงมา ปรากฏว่ากลุ่มสูงมี 27% กลุ่มต่ำมี 46%

และกลุ่มสูง เฉลี่ยแล้วคะแนนแนวเท่ากับ 72.05% กลุ่มต่ำเฉลี่ยแล้วคะแนนแนวเท่ากับ 42.94% ซึ่งสามารถแยกกันไค้ค่อนข้างชัดเจนและมีนัยสำคัญ

ผลการศึกษา โดยสรุปมีดังนี้ คือ

1. ระดับแนวของความเป็นครูหรือประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับอาชีพครูส่วนมากไม่สูง และไม่แตกต่างกันในระหว่างสถาบันต่าง ๆ

2. ในแง่พินความรู้ ผู้ที่มีแนวความเป็นครูควรมีพินความรู้ดีกว่าผู้ที่ไม่ใช่แนว ประเภทของครอบครัวส่วนมากมาจากครอบครัวขนาดใหญ่ที่คงมีความรับผิดชอบสูง ทั้งคุณดูแลผู้อื่น บิคาหรือมารคาส่วนมากประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว รายไค้ของครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง (3,500-5,000 บาท) อันกับการเลือกส่วนมากเลือกคณะครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์ในอันกับ 4-6 และทัศนคติท้อวิชาชีพครูอยู่ในระดับปานกลาง

การพัฒนาแบบวัดแนวความเป็นครู

เนื่องจากในปี พ.ศ.2520 รัฐบาลไค้เล็งเห็นความสำคัญของครูว่ามีบทบาทท้อความมั่นคงของประเทศ เป็นอย่างมากจึงไค้ให้มีการปรับปรุงการคิคเลือกบุคคลเข้าสู่วิชาชีพครู โดยให้มีการวัดทัศนคติท้ออาชีพ และในฐานะที่ทบวงมหาวิทยาลัยมีสถาบันฝึกหัดครูอุดมศึกษาทำหน้าที่ผลิตครูจำนวนหนึ่ง จึงไค้สนองท้อนโยบายนี้ มีการวิจัยและพัฒนาการวัดทัศนคติท้อวิชาชีพครูและสังคม โดยเริ่มท้งแต่ปี พ.ศ.2520 เป็นต้นมา ซึ่งการศึกษาและสร้างแบบวัดทัศนคติท้อวิชาชีพครูนี้ไค้อาศัยทฤษฎีและเทคนิคที่แตกต่างกันไป เพื่อให้ไค้แบบวัดทัศนคติท้อวิชาชีพครูที่เหมาะสมกับจุดมุ่งหมาย ทังนั้นในปัจจุบันจึงมีแบบวัดทัศนคติท้อวิชาชีพครูท้งสิ้น 5 แบบสอบค้วกัน คือ

1. แบบวัดทัศนคติท้อวิชาชีพครูที่สร้างตามแนวของเธอร์สโตน (Thurstone)
  2. แบบวัดทัศนคติท้อวิชาชีพครูที่สร้างตามแนวของลิเคอร์ท (Likert)
  3. แบบวัดทัศนคติท้อวิชาชีพครูที่สร้างตามแนวของฟิชเบิน (Fishbein)
  4. แบบวัดทัศนคติท้อวิชาชีพครูที่สร้างตามแนวของ MTAI (Minnesota Teacher Attitude Inventory)
  5. แบบวัดทัศนคติท้อวิชาชีพครูที่สร้างตามแนวของอหลูวาเลีย (Ahluwalia)
- และจากการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับการวัดทัศนคติท้อวิชาชีพครูท้งกล่าวไค้แสดง

ให้เห็นว่า การวัดทัศนคติอย่าง เกี่ยวอาจจะมีครบคลุมได้ไม่เพียงพอในการคัดเลือกคนเข้าสู่วิชาชีพครู จึงได้มีการพัฒนาระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าสู่วิชาชีพครูใหม่ โดยการพัฒนาแบบวัดคุณลักษณะที่เหมาะสมในการ เป็นครูหรือแนวความเป็นครู ดังนั้นในปีการศึกษา 2527 ที่ประชุมคณะบดีคณะครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์จากสถาบันต่าง ๆ จึงได้มีมติให้มีการปรับปรุงแบบวัดทัศนคติที่วิชาชีพครูให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น คือให้สามารถวัดคุณลักษณะที่เหมาะสมในการ เป็นครูหรือแนวความเป็นครูได้ โดยให้คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รับผิดชอบในการสร้างแบบวัดแนวความเป็นครู ซึ่งแบบวัดนี้ประกอบด้วย การวัดทัศนคติ การวัดประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแนวครู และความรู้รอบเกี่ยวกับการศึกษาและสังคม ดังนั้นในปีการศึกษา 2528 จึงได้มีการเพิ่มการสอบวิชาแนวความเป็นครู โดยให้นักเรียนที่สอบคัดเลือก เข้าศึกษาในคณะครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์สอบทุกคน แต่ยังไม่ได้นำผลการสอบจากแบบวัดแนวความเป็นครูไปตัดสินการสอบของนักเรียนเพียงแต่ใช้ประกอบการสอบสัมภาษณ์เท่านั้น และได้มีการปรับปรุงแก้ไขแบบวัดแนวความเป็นครูฉบับนี้ใหม่ เพื่อใช้ในปีการศึกษา 2529 แต่ยังไม่ใช้ประกอบการพิจารณาการสอบสัมภาษณ์เช่นเดิม

การพัฒนาแบบวัดแนวความเป็นครูนี้รับผิดชอบโดยคณะอนุกรรมการโครงการวิจัยและพัฒนาแบบวัดแนวของความเป็นครู หน่วยงานมหาวิทยาลัย ซึ่ง เริ่มจากแบบวัดประสบการณ์ทางอาชีพและสังคม และแบบวัดทัศนคติที่วิชาชีพครู จนพัฒนาเป็นแบบวัดแนวความเป็นครู ในปัจจุบัน

ตอนที่ 3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรทางค่านิยมหลังและคุณลักษณะ

เฉพาะตัวของนิสิตกับแนวความเป็นครู

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษา พบว่าส่วนมากเป็นการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่าง ของผลสัมฤทธิ์หรือทัศนคติความก้าวร้าวต่าง ๆ ส่วนการศึกษาถึงตัวแปรต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับแนวความเป็นครูนั้นยังไม่มี อย่างไรก็ตามได้มีการศึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับแนวความเป็นครูไว้บ้างพอสมควร นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับตัวแปรต่าง ๆ ที่นำมาศึกษาซึ่งพอที่จะนำมากล่าวไว้ ดังต่อไปนี้

วิลเลียม ดี อัลทิส (William D. Altus 1956) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลำดับที่การเกิดกับความถนัด กลุ่มตัวอย่าง เป็นนิสิตในมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย จำนวน 4,300 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบเชาว์ปัญญาทางการใช้คำพูด

โดยให้เติมคำศัพท์ที่เว้นไว้ และพบว่าลำดับที่การเกิดมีความสัมพันธ์กับความถนัดทางการเรียน
ในบางสาขาวิชา โดยที่ลูกคนโตมีความถนัดที่จะเรียนวิชาที่เกี่ยวข้องกับการใช้คำพูดมากกว่า
ลูกคนรอง

คุก (Cook 1961 : 865-872) ได้ทำการศึกษเกี่ยวกับบุคลิกภาพของ
นักศึกษาฝึกหัดครู พบว่ามีลักษณะที่นำไปใช้เป็นการคัดเลือกนักศึกษาฝึกหัดครูได้คือ
มีความสุภาพ อ่อนน้อม เป็นที่เชื่อถือได้ มีความรู้ปฏิบัติทามระเบียบข้อบังคับ ควบคุมอารมณ์
ได้และมีความรับผิดชอบงานที่ทำ

เดวิด อี. เลวิน (David E. Lewin 1965 : 10) ได้ทำการศึกษาพบว่า
ฐานะทาง เศรษฐกิจและสังคมเป็นตัวแปรที่เกี่ยวกับเจตคติและค่านิยม

ทาเคโกะ โมริ (Takako Mori 1966 : 174-179) ได้ศึกษาทัศนคติต่อ
อาชีพครูของนักศึกษามหาวิทยาลัยมิชิแกน พบว่านักศึกษาหญิงมีทัศนคติต่ออาชีพครูสูงกว่า
นักศึกษาชาย นอกจากนี้ยังพบว่าองค์ประกอบด้านทัศนคติ ฐานะทางเศรษฐกิจ มนุษย์สัมพันธ์
มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการ เป็นครู

เวอรวิลเล และโวเคอร์ (Verwille and Voelker 1967 : 62 อ้างจาก
Seidman 1962 : 413-415) ได้ศึกษาพัฒนาการทางค่านิยมบุคลิกภาพด้านความรับผิดชอบ
พบว่าอุดมคติและทัศนคติในค่านิยมรู้สึกรับผิดชอบนั้นได้รับอิทธิพลมาจากการอบรมเลี้ยงดู
ในวัยเด็ก

วอร์ซิงตัน และแกรนท์ (Warthington and Grant 1968) ได้ศึกษา
องค์ประกอบที่มีผลต่อความสำเร็จทางการเรียนของนิสิตปีที่ 1 มหาวิทยาลัยยูทา พบว่า
ฐานะทาง เศรษฐกิจของบิดามารดา และสถานที่ตั้งของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่นิสิตสำเร็จมา
จะเป็นตัวแปรที่สำคัญในการกำหนดทัศนคติ แรงจูงใจ และค่านิยมของนิสิต

ไอเซนคค์ (H.J. Eysenck 1968 : 117-131) ได้ศึกษาอิทธิพลของ
สิ่งแวดล้อมทางครอบครัวที่มีต่อบุคลิกภาพของเด็ก ซึ่งทำการศึกษากับเด็กอายุ 11-12 ปี
โดยใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพของเด็กวัยรุ่น (Junior Eysenck Personality Inventory)
หรือ JEPI ศึกษาบุคลิกภาพของเด็ก แล้วหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับขนาดของ
ครอบครัว อาชีพของพ่อแม่ ลำดับการเกิด และความสนใจของพ่อแม่ที่มีต่อเด็ก ผลจาก

การศึกษาพบว่า เด็กที่มีลักษณะแสดงตัวมักจะมาจากรอบครัวที่มีขนาดเล็ก เด็กที่มีลักษณะเก็บตัวมักมาจากรอบครัวขนาดใหญ่ เด็กที่แสดงตัวมักเกิดในอันดับแรก ๆ มากกว่าเด็กที่เก็บตัว และในส่วนของอายุของพ่อแม่ นั้น พบว่าพ่อแม่ที่มีระดับอาชีพสูงจำนวนมากเป็นพ่อแม่ของเด็กที่แสดงตัวและอารมณ์มั่นคง

แคปรอล (Richard Leroy Kapral 1981 : 3384-A) ศึกษาความต้องการและความคาดหวัง เกี่ยวกับอาชีพและการศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรกรรม ที่มหาวิทยาลัยเกษตรกรรมและวิทยาลัยเทคโนโลยีของรัฐนิวยอร์ก พบว่าภูมิหลังทางบ้าน เศรษฐกิจและสังคมของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการและความคาดหวังเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา ได้แก่ เพศ สถานที่เรียน ภูมิลำเนา ขนาดของครอบครัว ระดับการศึกษาของบิดา และอาชีพของบิดา

สุนันท์ สลโกสุม (สุนันท์ สลโกสุม 2516 : 10) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดทางการเรียน การปรับตัว การตั้งใจเรียน และฐานะทางเศรษฐกิจของบุคคลกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนคณิตศาสตร์ พบว่าคุณลักษณะและความสำเร็จของบุคคลย่อมเป็นผลมาจากการอบรมเลี้ยงดูและลักษณะของครอบครัว ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างสำคัญต่อการพัฒนาทัศนคติของเด็กในระยะแรก ๆ บุคคลในครอบครัวได้ให้ทัศนคติที่เป็นพื้นฐานแก่เด็ก โดยเฉพาะทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมทางสังคม ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูนั้น ละม้ายมาศ ศรีหัตถ์ (ละม้ายมาศ ศรีหัตถ์ 2510 : 1) มีความเห็นว่า ทัศนคติและคุณธรรมที่บุคคลหนึ่งยึดถือ ตลอดจนบุคลิกภาพส่วนรวมของบุคคลนั้นส่วนใหญ่เป็นผลมาจากการอบรมเลี้ยงดูทางบ้านและประสบการณ์ต่าง ๆ ที่บุคคลนั้นได้รับทั้งแค่วัยทารกและวัยเด็ก

เฉลียว บุรีภักดิ์ และคณะ (เฉลียว บุรีภักดิ์ และคณะ 2520 : 363-371) ได้ศึกษาเรื่องลักษณะของครูที่ดี พบว่าลักษณะที่จำเป็นสำหรับครูคือ ความเที่ยงธรรม ความซื่อสัตย์ สุจริต การทรงพอเวลา และความรับผิดชอบงาน ความประพฤติ การยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์ การค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ ความสามารถในการใช้ภาษาสื่อสาร โดยเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย คือ คุณธรรมและความประพฤติ การเป็นพลเมืองดี การอบรมแนะแนว ปกครอง การสอน มนุษย์สัมพันธ์ บุคลิกลักษณะ สุขภาพกายและจิต และวิชาการ

สำหรับผลการวิจัยเกี่ยวกับบุคลิกภาพด้านคุณธรรมของครูนั้น ได้แก่ ครูควรเป็น ผู้ที่มีความสุขุม รอบคอบ เยือกเย็น รู้จักควบคุมอารมณ์ ไม่แสดงความก้าวร้าวต่อผู้เรียน มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความอดทน มีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา มีระเบียบวินัย มีน้ำใจ เป็นนักกีฬา กล้าแสดงความคิดเห็น และกระทำในสิ่งที่มีเหตุผล มีศรัทธาในอาชีพครู มีความกตัญญูอยู่เสมอ อยากรู้อยากเห็น ขยันขันแข็ง และกระตือรือร้นในการทำงาน ความเป็นประชาธิปไตย รู้จักใช้สิทธิของตน ตระหนักในการยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

อุทุมพร ทองอุไทย และหวงแก้ว ปุฒยงนก (อุทุมพร ทองอุไทย และ หวงแก้ว ปุฒยงนก 2520 : 32) ได้ทำการศึกษาเรื่องขบวนการสอบสัมภาษณ์โดยอาศัยข้อมูล จากแบบวัดประสพการณ์ทางอาชีพและสังคม ผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่เข้าศึกษาในคณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ ส่วนมากเป็นเพศหญิง มาจากครอบครัวชนวนาคใหญ่ (4 คนขึ้นไป) บิดามารดา ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวและสำเร็จการศึกษาระดับต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร

มารศรี กองเกตุ (มารศรี กองเกตุ 2523 : 57-59) ศึกษาผลของทัศนคติ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ของบิดามารดาที่มีต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร พบว่าระดับการศึกษาของบิดาและรายได้ของบิดามารดา มีผลกระทบท่อการเลือกอาชีพของนักเรียน แต่ระดับการศึกษาของมารดาและอาชีพของบิดา มารดาไม่มีผลกระทบท่อการเลือกอาชีพของนักเรียน

เยาวดี วิบูลย์ศรี และศิริชัย กาญจนวาสี (เยาวดี วิบูลย์ศรี และศิริชัย กาญจนวาสี 2523 : 77-79) ได้ทำการศึกษาที่นักเรียนที่สอบผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาในคณะครุศาสตร์ หรือศึกษาศาสตร์ ในปีการศึกษา 2522 ผลการวิเคราะห์สถานการณ์ของผู้สอบผ่านการคัดเลือก เข้าศึกษาในคณะครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์ พบว่าส่วนใหญ่มีบิดาประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ไม่มีบุคคลในครอบครัวหรือญาติประกอบอาชีพครู มีความตั้งใจที่จะประกอบอาชีพครูมากและ คิดว่าอาชีพครูเป็นอาชีพที่ดี

ชนิตา รัชพลเมือง (ชนิตา รัชพลเมือง 2524 : 57-59) ได้ทำการศึกษา ทัศนคติของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยไทยบางแห่งที่มีต่อวิชาชีพครู ผลการศึกษาพบว่า

1. นักศึกษาที่เกิดในท้องถิ่นที่มีรายได้ต่ำ มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูดีกว่านักศึกษาที่เกิด

ในท้องถิ่นที่มีรายได้สูง

2. นักศึกษาที่อาศัยในท้องถิ่นที่มีรายได้ต่ำ มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูดีกว่านักศึกษาที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่นที่มีรายได้สูง

3. นักศึกษาที่ตั้งใจจะเป็นครูมีทัศนคติต่อวิชาชีพครูดีกว่านักศึกษาที่ไม่ตั้งใจเป็นครู

4. นักศึกษาที่เรียนในโรงเรียนประจำที่ตั้งอยู่ในท้องถิ่นที่มีรายได้ต่ำมีทัศนคติต่อวิชาชีพครูดีกว่านักศึกษาที่เรียนในโรงเรียนประจำที่ตั้งอยู่ในท้องถิ่นที่มีรายได้สูง

วรารักษ์ บวรศิริ (วรารักษ์ บวรศิริ 2524 : 21) ได้ทำการวิจัยพบว่า ผู้ที่ได้อาศัยอยู่ในวิทยาลัยครูส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจและสังคมต่ำสุด

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ 2524 : 77-78) ได้ทำการศึกษาระดับและการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อวิชาชีพครูและความตั้งใจประกอบวิชาชีพครูระหว่างนิสิตครูศาสตร์ชั้นปีที่ 1 ที่มีภูมิลำเนาต่างกัน พบว่า

1. ทิวแปรภูมิลำเนาที่มีผลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครู ได้แก่ เพศ เขตที่ตั้งของโรงเรียนที่สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และการมีญาติเป็นครู กล่าวคือนิสิตหญิงมีทัศนคติต่อวิชาชีพครูดีกว่านิสิตชาย นิสิตที่สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนที่อยู่ในส่วนกลาง มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูดีกว่านิสิตที่สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนในส่วนภูมิภาค และนิสิตที่มีญาติเป็นครู มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูดีกว่านิสิตที่ไม่มีญาติเป็นครู

2. ความตั้งใจประกอบวิชาชีพครู ทิวแปรภูมิลำเนาที่มีผลต่อความตั้งใจในการประกอบอาชีพครู ได้แก่ เพศและการมีญาติเป็นครู กล่าวคือนิสิตหญิงมีความตั้งใจในการเป็นครูสูงกว่านิสิตชาย และนิสิตที่มีญาติเป็นครูมีความตั้งใจในการเป็นครูสูงกว่านิสิตที่ไม่มีญาติเป็นครู

กองแผนงาน กรมการฝึกหัดครู (กองแผนงาน กรมการฝึกหัดครู 2529 : 1-7) ได้ทำการศึกษาสถานภาพของนักศึกษาวิทยาลัยครูพบว่า นักศึกษาวิทยาลัยครูร้อยละ 44 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดที่ตั้งวิทยาลัยครู นักศึกษาวิทยาลัยครูร้อยละ 50 มีบ้านเรือนอยู่นอกเขตสุขาภิบาล นักศึกษาวิทยาลัยครูร้อยละ 40 มาจากครอบครัวที่มีบุตรมากกว่า 5 คน นักศึกษาวิทยาลัยครูร้อยละ 58 เป็นบุตรอยู่ในลำดับที่ 1-3 และนักศึกษาวิทยาลัยครูร้อยละ 55 เป็นบุตรของเกษตรกร

วีระศักดิ์ บรรณาธรรม (วีระศักดิ์ บรรณาธรรม 2529 : 138) ได้ทำ
การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทฉบับหนึ่งที่มึเนื้อหาเกี่ยวกับการอุดมศึกษา พบว่า

1. การที่บิดามารดาประกอบอาชีพเกษตรกร กสิกร ประมง แม่น้ำ สาขาที่มี
โอกาสศึกษามากคือ การศึกษาและสังคมศาสตร์
2. เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและอาชีพของผู้ปกครอง มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ
ด้านความต้องการของนักศึกษาวิทยาลัยครู

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของบุญเกิด รุ่งเรือง (บุญเกิด รุ่งเรือง 2530 : 109-
111) ที่ทำการศึกษเกี่ยวกับแนวความเป็นครูของนิสิต ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยทำการศึกษหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแนวความเป็นครู
และคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต พบว่า
คะแนนแนวความเป็นครูมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตในทุกสาขาวิชา
ยกเว้นในสาขาวิชาดนตรีศึกษาและสาขาวิชาธุรกิจศึกษา (ศิลปคำนวณ)

จากการศึกษาถึงตัวแปรต่าง ๆ ที่มีทั้งตัวแปรในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัว
ของนิสิต ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของครูที่ดี และเนื่องจากผู้วิจัยคาดว่าตัวแปรต่าง ๆ
เหล่านี้จะมีความสัมพันธ์กับแนวความเป็นครูของนิสิตด้วย ดังนั้นจึงได้ทำการวิจัยหา
ความสัมพันธ์ระหว่างแนวความเป็นครูกับภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตว่าจะเป็
นอย่างไร และมีตัวแปรใบบ้างที่สามารถทำนายแนวความเป็นครูของนิสิตได้ เพื่อใช้เป็น
แนวทางในการปรับปรุงแบบสอบแนวความเป็นครูให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เกณฑ์คือคะแนนแวควความเป็นครู กับตัวพยากรณ์คือ ตัวแปรค่านิยมหลังของนิสิต อันได้แก่ เพศ ภูมิลำเนา ลำดับการเกิด สถานที่ตั้งของโรงเรียน อาชีพของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดามารดา ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว การอบรมเลี้ยงดูและขนาดของครอบครัว กับตัวแปรค่านิยมลักษณะเฉพาะตัวของนิสิต ได้แก่ การควบคุมตนเอง ความรู้สึกว่าคุณเองมีความเป็นอยู่ที่ ความรับผิดชอบ ความอดทน และ ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น ของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รายละเอียดขั้นตอนในการทำวิจัยมีดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป้าหมาย (Target Population) ในการวิจัยครั้งนี้คือ นิสิต ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทั้งคั้งมีการศึกษา 2529 เป็นต้นไป

ประชากรที่ศึกษา (Accessible Population) ในการวิจัยครั้งนี้คือ นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2529 ประมาณ 357 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือ นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2529 ที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมาอย่างสมบูรณ์ ซึ่งมีจำนวน 312 คน กังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ขนาดของประชากรที่ศึกษา จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวนตามสาขาวิชา

สาขาวิชา	ขนาดประชากร (คน)	ขนาดตัวอย่าง (คน)	ร้อยละของ จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง
มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	54	45	83.33
มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์)	58	52	89.66
การศึกษานอกระบบโรงเรียน	25	23	92.00
การศึกษาปฐมวัย	31	25	80.65
การประถมศึกษา	47	42	89.36
การสอนวิชาเฉพาะวิชา เอกคนตรี	25	21	84.00
การสอนวิชาเฉพาะวิชา เอกธุรกิจ	23	17	73.91
การสอนวิชาเฉพาะวิชา เอกพลศึกษา	46	44	95.65
การสอนวิชาเฉพาะวิชา เอกสุขศึกษา	8	8	100.00
การสอนวิชาเฉพาะวิชา เอกศิลปศึกษา	40	35	87.50
รวม	357	312	87.39

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่นำมาศึกษา แบ่งออกได้ 2 ประเภท คือ

ก. ตัวแปรต้นหรือตัวพยากรณ์ (Predictors) ซึ่งแบ่งออกเป็น

1. ตัวแปรทางค่านิยมหลังของนิสิต ได้แก่

- 1.1 เพศ
- 1.2 ภูมิลำเนา
- 1.3 ลำดับการเกิด
- 1.4 สถานที่ตั้งของโรงเรียน
- 1.5 อาชีพของบิดามารดา
- 1.6 ระดับการศึกษาของบิดามารดา
- 1.7 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
- 1.8 การอบรมเลี้ยงดู
- 1.9 ขนาดของครอบครัว

2. ตัวแปรทางค่านิยมเฉพาะตัวของนิสิต ได้แก่

- 2.1 การควบคุมตนเอง
- 2.2 ความรู้สึกว่าคุณเองมีความเป็นอยู่ที่
- 2.3 ความรับผิดชอบ
- 2.4 ความอดทน
- 2.5 ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น

ข. ตัวแปรตามหรือตัวแปรเกณฑ์ (Criteria) คือ คะแนนที่ได้จากแบบวัด
แนวความเป็นครู ที่นิสิตสมัครคัดเลือกเข้าศึกษาในคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2529

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้คือ

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวและทางครอบครัวของนิสิต
2. แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่

3. แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิต

สำหรับรายละเอียดขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ รวมทั้งลักษณะของเครื่องมือแต่ละส่วน มีดังต่อไปนี้

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวและทางครอบครัวของนิสิต แบบสอบถามส่วนนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง เพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวและทางครอบครัวของนิสิตในคณาเขต ภูมิภาคต่าง ๆ ลำดับการเกิด สถานะที่พึ่งของโรงเรียน อาชีพบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดามารดา ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และขนาดของครอบครัว

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบให้ตรวจสอบรายการ (check list) และให้เติม มีจำนวน 12 ข้อ

2. แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา ซึ่งจิตรา เป้าทรัพย์ ได้สร้างขึ้นจากทฤษฎีและเอกสารเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูแบบต่าง ๆ ข้อความในแบบสอบถามครอบคลุมเรื่องเกี่ยวกับความรู้สึก ความนึกเห็น รวมถึงลักษณะต่าง ๆ ที่ผู้ตอบได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา ลักษณะข้อกระทงเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 อันกับ จำนวน 45 ข้อ เป็นข้อความเชิงนิมิตทั้งหมด ในแต่ละข้อกระทงให้น้ำหนักคะแนนดังนี้

ถ้าเลือกตอบ	จริงมากที่สุด	กำหนดให้คะแนน	5	คะแนน
	จริงมาก	กำหนดให้คะแนน	4	คะแนน
	จริงปานกลาง	กำหนดให้คะแนน	3	คะแนน
	จริงบ้าง	กำหนดให้คะแนน	2	คะแนน
	ไม่จริงเลย	กำหนดให้คะแนน	1	คะแนน

เกณฑ์การตัดสิน เมื่อรวมคะแนนในแต่ละแบบของการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 15 ข้อกระทงแล้ว นิสิตคนใดได้คะแนนในแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูหนึ่งมากกว่าคะแนนในอีกแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูหนึ่งที่รองลงมาไม่ต่ำกว่า 5 คะแนน จะถือว่านิสิตผู้นั้นได้รับการอบรมเลี้ยงดูตามแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูที่ได้คะแนนสูงสุด การที่ถือความแตกต่าง 5 คะแนนหรือเท่ากับคะแนนเต็มของหนึ่งแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูนั้น เพื่อจะได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างความประเทของการอบรมเลี้ยงดูให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

คุณภาพของแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู จิตรา เป้าทรัพย์ ได้หาค่าความเที่ยงของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค ได้ค่าความเที่ยงทั้งหมด 0.8694 และผู้วิจัยได้หาค่าความเที่ยงโดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา ได้ค่าความเที่ยงของแต่ละแบบของการอบรมเลี้ยงดูเป็นดังนี้คือ

ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย เท่ากับ

0.80

ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย เท่ากับ

0.88

ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด เท่ากับ 0.89

3. แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิต ผู้วิจัยได้ใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพทั่วไปที่ สุวรรณ ญาณวงศ์ และคณะ ได้แปลและดัดแปลงมาจาก California Psychological Inventory (CPI) ซึ่งสร้างโดย Harrison G. Gough โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษา เหนือปกติของลักษณะบุคลิกภาพของเด็กวัยรุ่นไทย จึงได้นำแบบสำรวจฉบับนี้มาแปลเป็นภาษาไทย และได้ปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับการวัดบุคลิกภาพของคนไทย โดยได้รับการตรวจสอบแก้ไขจากอาจารย์ในแผนกวิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และผู้ทรงคุณวุฒิในวิชาจิตวิทยา รวม 25 ท่าน ลักษณะข้อระง เป็นข้อความให้ผู้ตอบตอบว่า "จริง" หรือ "ไม่จริง" ในแต่ละข้อระงให้คะแนนดังนี้

ถ้าข้อระงใดของคุณลักษณะบุคลิกภาพจะต้องตอบว่า จริง ผู้ตอบตอบว่า จริงได้

1 คะแนน

ถ้าข้อระงใดของคุณลักษณะบุคลิกภาพจะต้องตอบว่า จริง ผู้ตอบตอบว่า

ไม่จริงได้ 0 คะแนน

ถ้าข้อระงใดของคุณลักษณะบุคลิกภาพจะต้องตอบว่า ไม่จริง ผู้ตอบตอบว่า

จริงได้ 0 คะแนน

ถ้าข้อระงใดของคุณลักษณะบุคลิกภาพจะต้องตอบว่า ไม่จริง ผู้ตอบตอบว่า

ไม่จริงได้ 1 คะแนน

แบบสำรวจบุคลิกภาพฉบับภาษาไทยที่ สุวรรณ ญาณวงศ์ และคณะ ได้แปลไว้ มี 16 ค่าน แต่ผู้วิจัยได้นำมาใช้เพียง 5 ค่าน ที่คาดว่าจะสามารถวัดคุณลักษณะของนิสิตที่

สัมพันธ์กับแนวความเป็นครูได้ สำหรับค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม สุวรรณ ญาณวิงสะ และคณะ ได้ทำด้วยวิธีแบ่งครึ่ง (Split half) ได้ค่าความเที่ยงของลักษณะบุคลิกภาพ แต่ละท่านมีค่าระหว่าง 0.44-0.80 ส่วนฉบับที่ Gough สร้างขึ้นได้หาค่าความเที่ยง ด้วยวิธี test-retest ได้ค่าความเที่ยงของลักษณะบุคลิกภาพแต่ละท่านมีค่าระหว่าง 0.57-0.75 และผู้วิจัยได้หาค่าความเที่ยงโดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาด้วย วิธีแบ่งครึ่ง (Split half) ได้ค่าความเที่ยงในแต่ละท่าน ดังนี้

ค่าความเที่ยงด้านการควบคุมตนเอง	เท่ากับ	0.73
ค่าความเที่ยงด้านความรู้สึกว่าตนเองมีความเป็นอยู่ที่	เท่ากับ	0.74
ค่าความเที่ยงด้านความรับผิดชอบ	เท่ากับ	0.53
ค่าความเที่ยงด้านความอกทน	เท่ากับ	0.57
ค่าความเที่ยงด้านความมีอำนาจเหนือผู้อื่น	เท่ากับ	0.70

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้ติดต่อก่อนหน้าทะเบียนของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอคัดลอกรายชื่อ เลขประจำตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงทบวงมหาวิทยาลัย เพื่อขอใช้ข้อมูลคะแนน แนวความเป็นครูของนิสิต
3. การเก็บข้อมูลโดยให้นิสิตตอบแบบสอบถามนั้น ผู้วิจัยได้ติดต่อกับอาจารย์ที่ทำการสอนนิสิตชั้นปีที่ 1 เพื่อขอเวลาในการตอบแบบสอบถาม นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ทำการเก็บ ข้อมูลด้วยตนเองโดยติดต่อก่อนให้นิสิตทำแบบสอบถามเป็นการส่วนตัว ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 264 ฉบับ สำหรับนิสิตที่ยังติดก่อนไม่ได้ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์และ ขอให้นิสิตส่งแบบสอบถามคืนมายังผู้วิจัยทางไปรษณีย์ ทั้งนี้โดยให้ความสะดวกในการส่ง แบบสอบถามคืนผู้วิจัยด้วยการพิมพ์ที่อยู่ของผู้วิจัยไว้ที่ปกหลังของแบบสอบถาม พร้อมทั้งติด กราไปรษณีย์ ซึ่งได้ทำการติดตามทางไปรษณีย์ 2 ครั้ง ได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์กลับคืนมา 48 ฉบับ รวมทั้งสิ้น 312 ฉบับ โดยผู้วิจัยได้เริ่มเก็บแบบสอบถามตั้งแต่วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2530 ถึงวันที่ 27 มีนาคม 2530

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการหาคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเอสพีเอสเอส เอ็กซ์ SPSS-x (Statistical Package for the Social Sciences) ที่สถาบันบริการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อคำนวณค่าสถิติต่าง ๆ โดยมีขั้นตอนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. คำนวณค่าสถิติพื้นฐานของตัวพยากรณ์และตัวแปรเกณฑ์ด้วยค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. คำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย (Simple Correlation Coefficient) ระหว่างตัวพยากรณ์กับตัวพยากรณ์ และตัวพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์ในแต่ละด้านคือ ด้านความสามารถเฉพาะเกี่ยวกับการสังเกต เหตุผลและการใช้ภาษา ด้านประสบการณ์เดิมที่สัมพันธ์กับแววการ ด้านทัศนคติ ด้านความสามารถทั่วไป และด้านความรู้รอบเกี่ยวกับการศึกษาและสังคม โดยใช้สูตรเพียงสั้น

$$r_{xy} = \frac{N\sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{\{N\sum X^2 - (\sum X)^2\} \{N\sum Y^2 - (\sum Y)^2\}}} \quad (\text{Guilford 1979:83})$$

ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์ที่คำนวณได้ ด้วยการทดสอบค่าที (t-test)

$$t = r \sqrt{\frac{N-2}{1-r^2}} \quad (\text{Guilford 1979:83})$$

3. คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์ ด้วยสูตร

$$R = \sqrt{\frac{SS_{reg}}{SS_t}}$$

ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณที่คำนวณได้โดยการทดสอบค่าสถิติส่วนรวม F (Overall F-test)

$$F = \frac{R^2 \cdot N - k - 1}{1 - R^2 \cdot k}$$

4. ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทุกคู่ในรูปคะแนนดิบ (b) ของตัวพยากรณ์แต่ละตัว โดยใช้สูตร

$$t_i = \frac{b_i}{S.E_{b_i}} ; df = n - k - 1 \quad (\text{Kerlinger and Pedhazur 1973:167})$$

5. หากกลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญในการพยากรณ์แวกความเป็นครูในแต่ละด้าน ทั้ง 5 ด้าน ก็คือตัวพยากรณ์ที่ไม่เหมาะสมออก โดยการทดสอบสถิติโดยรวม F (Overall F-test)

$$F = \frac{(R^2_{y.12\dots k_1}) - R^2_{y.12\dots k_2} (k_1 - k_2)}{(1 - R^2_{y.12\dots k_1}) / (N - k - 1)} \quad (\text{Kerlinger 1964:625})$$

6. สร้างสมการทำนายแวกความเป็นครูทั้ง 5 ด้าน โดยกลุ่มตัวพยากรณ์ที่ทดสอบแล้วว่าดีที่สุดให้อยู่ในรูปคะแนนมาตรฐานและคะแนนดิบ ดังนี้

สมการพยากรณ์แวกความเป็นครูในด้านต่าง ๆ ที่อยู่ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z'_i = \beta_1 Z_1 + \beta_2 Z_2 + \dots + \beta_k Z_k ; i = 1, 2, 3, \dots, 5$$

สมการพยากรณ์แวกความเป็นครูในด้านต่าง ๆ ที่อยู่ในรูปคะแนนดิบ

$$Y'_i = a + b_1 x_1 + b_2 x_2 + \dots + b_k x_k ; i = 1, 2, \dots, 5$$

(Kerlinger 1973:56)

7. คำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างส่วนย่อยกับทั้งหมดของคะแนนแวกความเป็นครูทั้งฉบับ เพื่อให้ทราบว่าคะแนนในแต่ละฉบับนั้นสามารถรวมกันได้ด้วยความมั่นใจ โดยใช้สูตร

$$r_{pq} = \frac{r_{tp} \sigma_t - \sigma_p}{\sqrt{\sigma_t^2 + \sigma_p^2 - 2r_{tp} \sigma_t \sigma_p}}$$

p = คะแนนส่วนย่อย

t = คะแนนทั้งหมด

$q = t - p =$ ส่วนรวมที่ซีกส่วนย่อยออกแล้ว

8. คำนวณค่าสถิติต่าง ๆ ในทำนองเดียวกัน เพื่อสร้างสมการทำนายคะแนน
แนวความเป็นครูทั้งหมด โดยกลุ่มตัวพยากรณ์ที่ทดสอบแล้วว่าดีที่สุด ได้สมการดังนี้

ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z' = \beta_1 Z_1 + \beta_2 Z_2 + \dots + \beta_k Z_k$$

ในรูปคะแนนดิบ

$$Y' = a + b_1 x_1 + b_2 x_2 + \dots + b_k x_k$$

9. คำนวณค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ (Standard Error
of Estimate) โดยใช้สูตร

$$S.E.est = \sqrt{\frac{SS_{reg}}{N-k-1}}$$

(Kerlinger, 1973:66)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอข้อมูลเป็นลำดับดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ผลการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างส่วนย่อยกับทั้งหมดของคะแนนแวວความเป็นครูทั้งหมด

ตอนที่ 3 ผลการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวพยากรณ์ซึ่งตัวพยากรณ์ที่นำมาศึกษาคือ ตัวแปรทางด้านภูมิหลังของนิสิต ได้แก่ เพศ ภูมิลำเนา ลำดับการเกิด สถานที่ตั้งของโรงเรียน อาชีพของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดามารดาฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู ขนาดของครอบครัว และตัวแปรทางด้านคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิต ได้แก่ การควบคุมตนเอง ความรู้สึกว่าคุณเองมีความเป็นอยู่ดี ความรับผิดชอบ ความอดทน และมีความมีอำนาจเหนือผู้อื่น โดยจะเสนอในรายละเอียดดังต่อไปนี้ คือ

1. ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์กับตัวพยากรณ์ และตัวพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์
2. ค่าสหสัมพันธ์ทุกคู่ระหว่างแต่ละกลุ่มของตัวพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์ และตัวพยากรณ์ทั้งหมดกับตัวแปรเกณฑ์

ตอนที่ 4 ผลการคำนวณเพื่อหากลุ่มตัวพยากรณ์ที่ใช่พยากรณ์แวວความเป็นครูของนิสิตในต่างต่าง ๆ และเสนอสมการการพยากรณ์แวວความเป็นครูของนิสิตในต่างต่าง ๆ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป (เสนอรายละเอียดในตารางที่ 2-13)
 ผลการวิเคราะห์หาค่าลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจะนำเสนอในรูปตาราง
 ความถี่และร้อยละ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 จำนวนนิสิตจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้หญิง	215	68.9
ผู้ชาย	97	31.1
รวม	312	100.0

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่า นิสิตที่เป็นผู้หญิงมีจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ
 68.9 ส่วนนิสิตที่เป็นผู้ชายมีร้อยละ 31.1

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอข้อมูลเป็นลำดับดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ผลการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างส่วนย่อยกับทั้งหมดของคะแนนแวວความเป็นครูทั้งหมด

ตอนที่ 3 ผลการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวพยากรณ์ซึ่งตัวพยากรณ์ที่นำมาศึกษาคือ ตัวแปรทางด้านภูมิหลังของนิสิต ได้แก่ เพศ ภูมิลำเนา ลำดับการเกิด สถานที่ตั้งของโรงเรียน อาชีพของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดามารดาฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู ขนาดของครอบครัว และตัวแปรทางด้านคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิต ได้แก่ การควบคุมตนเอง ความรู้สึกว่าคุณเองมีความเป็นอยู่ดี ความรับผิดชอบ ความอดทน และมีความมีอำนาจเหนือผู้อื่น โดยจะเสนอในรายละเอียดดังต่อไปนี้ คือ

1. ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์กับตัวพยากรณ์ และตัวพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์
2. ค่าสหสัมพันธ์ทุกคู่ระหว่างแต่ละกลุ่มของตัวพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์ และตัวพยากรณ์ทั้งหมดกับตัวแปรเกณฑ์

ตอนที่ 4 ผลการคำนวณเพื่อหากลุ่มตัวพยากรณ์ที่ใช่พยากรณ์แวວความเป็นครูของนิสิตในต่างต่าง ๆ และเสนอสมการการพยากรณ์แวວความเป็นครูของนิสิตในต่างต่าง ๆ

ตารางที่ 4 จำนวนนิสิตจำแนกตามลำดับการเกิด

ลำดับที่การเกิด	จำนวน	ร้อยละ
1-3	232	74.4
4-6	60	19.2
7-9	14	4.5
คนที่ 10 ขึ้นไป	6	1.9
รวม	312	100.0

จากตารางที่ 4 จะเห็นว่า นิสิตที่มีลำดับที่การเกิดระหว่าง 1-3 มีจำนวนมากที่สุดคือร้อยละ 74.4 รองลงมาได้แก่ นิสิตที่มีลำดับที่การเกิดระหว่าง 4-6 ร้อยละ 19.2 นิสิตที่มีลำดับที่การเกิดระหว่าง 7-9 มีอยู่ร้อยละ 4.5 และนิสิตที่มีลำดับที่การเกิดคนที่ 10 ขึ้นไป มีจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 1.9

จากข้อมูลเกี่ยวกับลำดับที่การเกิด พบว่านักศึกษามีลำดับที่การเกิดเป็นคนที่ 1 มีจำนวนสูงสุดคือ 110 คน หรือร้อยละ 35.3

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 จำนวนนิสิตจำแนกตามสถานที่ตั้ง ของโรงเรียน

สถานที่ตั้ง ของโรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ
กรุงเทพมหานคร	206	66.0
ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่มีวิทยาลัยครู	44	14.1
นอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่มีวิทยาลัยครู	21	6.7
ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู	36	11.5
นอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู	5	1.7
รวม	312	100.0

จากตารางที่ 5 จะเห็นว่า นิสิตที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร มีจำนวนมากที่สุดคือร้อยละ 66.0 และรองลงมาคือนิสิตที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่มีวิทยาลัยครู มีจำนวนร้อยละ 14.1 นิสิตที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู และนิสิตที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่มีวิทยาลัยครู มีอยู่ร้อยละ 11.5 และ 6.7 ส่วนนิสิตที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู มีจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 1.7 เท่านั้น

ตารางที่ 6 จำนวนนิสิตจำแนกตามอาชีพศึกษา

อาชีพศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ค้าขาย	95	30.4
รับราชการครู	17	5.4
รับราชการอื่น	61	19.6
รัฐวิสาหกิจ	19	6.1
รับจ้าง	67	21.5
ชาวไร่ ชาวนา	13	4.2
อื่น ๆ	40	12.8
รวม	312	100.0

จากตารางที่ 6 จะเห็นว่านิสิตที่มีบิดาประกอบอาชีพค้าขาย มีจำนวนมากที่สุดคือ ร้อยละ 30.4 รองลงมาได้แก่ อาชีพรับจ้าง รับราชการอื่น รัฐวิสาหกิจ รับราชการครู และชาวไร่ ชาวนา คิดเป็นร้อยละ 21.5 19.6 6.1 5.4 และ 4.2 ตามลำดับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 จำนวนนิสิตจำแนกตามอาชีพมารดา

อาชีพมารดา	จำนวน	ร้อยละ
แม่บ้าน	129	41.3
ค้าขาย	66	21.1
รับราชการครู	27	8.7
รับราชการอื่น	28	9.0
รัฐวิสาหกิจ	13	4.2
รับจ้าง	27	8.7
ชาวไร่ ชาวนา	10	3.2
อื่น ๆ	12	3.8
รวม	312	100.0

จากตารางที่ 7 จะเห็นว่านิสิตที่มีมารดาเป็นแม่บ้านมีจำนวนมากที่สุดคือร้อยละ 41.3 รองลงมาได้แก่ ค้าขาย รับราชการอื่น รับราชการครู รับจ้าง รัฐวิสาหกิจ และ ชาวไร่ ชาวนา คิดเป็นร้อยละ 21.1 9.0 8.7 8.7 4.2 และ 3.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 จำนวนนิสิตจำแนกตามระดับการศึกษาของนิคา

ระดับการศึกษาของนิคา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้เรียนหนังสือ	7	2.2
ประถมศึกษา	89	28.5
มัธยมศึกษา	77	24.7
อนุปริญญา	61	19.6
ปริญญาตรี	66	21.2
สูงกว่าปริญญาตรี	12	3.8
รวม	312	100.0

จากตารางที่ 8 จะเห็นได้ว่า นิคาของนิสิตที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา มีจำนวนมากที่สุดคือร้อยละ 28.5 รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษา ปริญญาตรี และ อนุปริญญา ก็มีประมาณร้อยละ 24.7 21.2 และ 19.6 ตามลำดับ ส่วนระดับ การศึกษาที่สูงกว่าปริญญาตรี และไม่ได้เรียนหนังสือมีอยู่ร้อยละ 3.8 และ 2.2 ตามลำดับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 จำนวนนิสิตจำแนกตามระดับการศึกษาของมารคา

ระดับการศึกษาของมารคา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้เรียนหนังสือ	11	3.5
ประถมศึกษา	123	39.4
มัธยมศึกษา	74	23.7
อนุปริญญา	44	14.1
ปริญญาตรี	52	16.7
สูงกว่าปริญญาตรี	8	2.6
รวม	312	100.0

จากตารางที่ 9 จะเห็นได้ว่า มารคาของนิสิตที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา มีมากที่สุดคือร้อยละ 39.4 รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษา ปริญญาตรี และอนุปริญญา คือ มีประมาณร้อยละ 23.7 16.7 และ 14.1 ตามลำดับ ส่วนที่ไม่ได้เรียนหนังสือ และที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีอยู่ร้อยละ 3.5 และ 2.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 10 จำนวนนิสิตจำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

รายได้ของบิดาและมารดา	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 4,000 บาท	31	9.9
4,000 – 10,000 บาท	191	61.3
มากกว่า 10,000 บาท	90	28.8
รวม	312	100.0

จากตารางที่ 10 จะเห็นว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวของนิสิตส่วนใหญ่ อยู่ในระดับปานกลาง คือประมาณร้อยละ 61.3 ฐานะที่ ร้อยละ 28.8 ส่วนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวค่อนข้างต่ำ มีอยู่ประมาณร้อยละ 9.9 เท่านั้น

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 จำนวนนิสิตจำแนกตามการอบรมเลี้ยงดูที่ได้รับ

การอบรมเลี้ยงดู	จำนวน	ร้อยละ
แบบประชาธิปไตย	240	76.9
แบบปล่อยปละละเลย	40	12.8
แบบเข้มงวด	32	10.3
รวม	312	100.0

จากตารางที่ 11 จะเห็นได้ว่า มีนิสิตที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมากที่สุด คือมีถึงร้อยละ 76.9 ส่วนนิสิตที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย และแบบเข้มงวด มีอยู่เพียงร้อยละ 12.8 และ 10.3 เท่านั้น

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 จำนวนนิสิตจำแนกตามขนาดของครอบครัว

ขนาดของครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
1-3 คน	10	3.2
4-6 คน	185	59.3
7-9 คน	92	29.5
10 คนขึ้นไป	25	8.0
รวม	312	100.0

จากตารางที่ 12 จะเห็นได้ว่า นิสิตที่มีจำนวนพี่น้องอยู่ระหว่าง 4-6 คน มีมากที่สุด คือมีอยู่ถึงร้อยละ 59.3 รองลงไปก็แก่นัก นิสิตที่มีจำนวนพี่น้องอยู่ระหว่าง 7-9 คน คือมีอยู่ร้อยละ 29.5 ส่วนนิสิตที่มีจำนวนพี่น้องตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป และมีพี่น้องอยู่ระหว่าง 1-3 คน มีอยู่ร้อยละ 8.0 และ 3.2 เท่านั้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 ค่ามัธยเทศ ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ร้อยละ และสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) ของคะแนนที่ได้จากแบบสำรวจคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิต

คุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิต	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	ร้อยละ (เทียบกับ คะแนนเต็ม)	S.D.	CV.
การควบคุมตนเอง	40	19.064	47.660	6.076	31.872
ความรู้สึกว่าตนเองมีความเป็นอยู่ที่	35	21.526	61.502	5.076	23.581
ความรับผิดชอบ	30	18.625	62.083	3.471	18.636
ความอดทน	17	8.808	51.812	2.896	32.879
ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น	33	17.660	53.515	5.034	28.505

จากตารางที่ 13 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตในแต่ละด้าน จะพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยค่อนข้างสูง เมื่อเทียบกับคะแนนเต็มคือ ความรับผิดชอบและความรู้สึกว่าตนเองมีความเป็นอยู่ที่ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยค่อนข้างต่ำเมื่อเทียบกับคะแนนเต็มคือ การควบคุมตนเอง และสำหรับการกระจายของคะแนนนั้น คุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตที่มีสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนน้อยที่สุดคือ คุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตด้านความรับผิดชอบ

ตอนที่ 2 ผลการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างส่วนย่อยกับทั้งหมดของคะแนนแววความเป็นครูทั้งฉบับ

ในการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างส่วนย่อยกับทั้งหมดของคะแนนแววความเป็นครู (Part-whole) นี้ เพื่อให้ทราบว่าคะแนนแววความเป็นครูในแต่ละส่วนนั้นสามารถรวมกันได้ นั่นคือ แบบสอบแววความเป็นครูในแต่ละส่วนไว้ไว้ในสิ่งเดียวกัน คือ แววความเป็นครูของนิสิต

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

SUM_i = คะแนนแววความเป็นครูในแต่ละส่วนย่อยที่ i ($i=1,2,\dots,6$)

SUM_Ti = คะแนนแววความเป็นครูทั้งฉบับที่ไม่รวมคะแนนแววความเป็นครูในส่วนที่ i ($i=1,2,\dots,6$)

ตารางที่ 14 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแววความเป็นครูในแต่ละส่วนย่อยกับคะแนนแววความเป็นครูทั้งฉบับที่ไม่รวมคะแนนในส่วนย่อยนั้น

SUM_i	SUM_{Ti}	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
SUM_1	SUM_{T1}	.2589*
SUM_2	SUM_{T2}	.2702*
SUM_3	SUM_{T3}	.0585*
SUM_4	SUM_{T4}	.2573*
SUM_5	SUM_{T5}	.2319*
SUM_6	SUM_{T6}	.3555*

** $P < .01$

จากตารางที่ 14 จะเห็นได้ว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแววความเป็นครูในแต่ละส่วนย่อยกับคะแนนแววความเป็นครูทั้งฉบับที่ไม่รวมคะแนนในส่วนย่อยนั้น ๆ เมื่อทดสอบความมีนัยสำคัญ จะพบว่ามีความนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทั้งหมด ซึ่งแสดงว่าแต่ละส่วนมีแนวโน้มที่จะมุ่งไว้ในสิ่งเดียวกัน และสามารถรวมกันเป็นคะแนนแววความเป็นครูได้

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์พหุคูณระหว่างภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตกับแนวความเป็นครู โดยจะเสนอตามลำดับชั้นดังนี้

1. ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์กับตัวพยากรณ์และตัวพยากรณ์กับตัวแปร เกณฑ์
2. ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างแต่ละกลุ่มของตัวพยากรณ์กับตัวแปร เกณฑ์และตัวพยากรณ์ทั้งหมดกับตัวแปร เกณฑ์

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการ เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

X_i : ตัวพยากรณ์เมื่ออยู่ในรูปคะแนนกับตัวที่ i ($i=1,2,3,\dots,37$)

Z_i : ตัวพยากรณ์เมื่ออยู่ในรูปคะแนนมาตรฐานตัวที่ i ($i=1,2,3,\dots,37$)

Y_j : ตัวแปร เกณฑ์เมื่อทำนายในรูปคะแนน ($j=1,2,3,4,5$)

Z_j : ตัวแปร เกณฑ์เมื่อทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน ($j=1,2,3,4,5$)

ตัวพยากรณ์

1. เมื่ออยู่ในรูปคะแนน (X_i)

X_1 : เพศ

X_2 : ภูมิลำเนาของ นิสิตที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร

X_3 : ภูมิลำเนาของ นิสิตที่อยู่ใน เขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่มีวิทยาลัยครู

X_4 : ภูมิลำเนาของ นิสิตที่อยู่นอก เขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่มีวิทยาลัยครู

X_5 : ภูมิลำเนาของ นิสิตที่อยู่ใน เขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู

X_6 : ภูมิลำเนาของ นิสิตที่อยู่นอก เขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู

X_7 : สถานที่ตั้งของ โรงเรียนที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร

X_8 : สถานที่ตั้งของ โรงเรียนที่อยู่ใน เขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่มีวิทยาลัยครู

X_9 : สถานที่ตั้งของ โรงเรียนที่อยู่นอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่มีวิทยาลัยครู

- X₁₀ : สถานที่ตั้งของโรงเรียนที่อยู่ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลใน
จังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู
- X₁₁ : สถานที่ตั้งของโรงเรียนที่อยู่นอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลใน
จังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู
- X₁₂ : ลำดับที่ในการเกิด
- X₁₃ : บัณฑิตประกอบอาชีพค้าขาย
- X₁₄ : บัณฑิตประกอบอาชีพรับราชการครู
- X₁₅ : บัณฑิตประกอบอาชีพรับราชการอื่น
- X₁₆ : บัณฑิตประกอบอาชีพรัฐวิสาหกิจ
- X₁₇ : บัณฑิตประกอบอาชีพรับจ้าง
- X₁₈ : บัณฑิตประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม
- X₁₉ : มารดาเป็นแม่บ้าน
- X₂₀ : มารดาประกอบอาชีพค้าขาย
- X₂₁ : มารดาประกอบอาชีพรับราชการครู
- X₂₂ : มารดาประกอบอาชีพรับราชการอื่น
- X₂₃ : มารดาประกอบอาชีพรัฐวิสาหกิจ
- X₂₄ : มารดาประกอบอาชีพรับจ้าง
- X₂₅ : มารดาประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม
- X₂₆ : ระดับการศึกษาของบิดา
- X₂₇ : ระดับการศึกษาของมารดา
- X₂₈ : รายได้ของบิดาและมารดา
- X₂₉ : การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย
- X₃₀ : การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย
- X₃₁ : การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด
- X₃₂ : ขนาดของครอบครัว
- X₃₃ : การควบคุมตนเอง
- X₃₄ : ความรู้สึกที่ตัวเองมีความเป็นอยู่ที่

- X₃₅ : ความรับผิดชอบ
 X₃₆ : ความอกทน
 X₃₇ : ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น
 PO₁ : คะแนนแนวความเป็นครูด้านความสามารถเฉพาะเกี่ยวกับการสั่งเกต เหตุผลและการใช้ภาษา
 PO₂ : คะแนนแนวความเป็นครูด้านประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแนวความเป็นครู
 PO₃ : คะแนนแนวความเป็นครูด้านทัศนคติต่อวิชาชีพครู
 PO₄ : คะแนนแนวความเป็นครูด้านความสามารถทั่วไป
 PO₅ : คะแนนแนวความเป็นครูด้านความรู้รอบรู้เกี่ยวกับการศึกษาและสังคม
 PO : คะแนนแนวความเป็นครูทั้งหมด

2. เมื่อบุคคลอยู่ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Z_i)

- Z₁ : เพศ
 Z₂ : ภูมิลำเนาของนิสิตที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร
 Z₃ : ภูมิลำเนาของนิสิตที่อยู่ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่มีวิทยาลัยครู
 Z₄ : ภูมิลำเนาของนิสิตที่อยู่นอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่มีวิทยาลัยครู
 Z₅ : ภูมิลำเนาของนิสิตที่อยู่ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู
 Z₆ : ภูมิลำเนาของนิสิตที่อยู่นอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู
 Z₇ : สถานที่ตั้งของโรงเรียนที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร
 Z₈ : สถานที่ตั้งของโรงเรียนที่อยู่ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่มีวิทยาลัยครู

- Z_9 : สถานที่ตั้งของโรงเรียนที่อยู่นอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลใน
จังหวัดที่มีวิทยาลัยครู
 Z_{10} : สถานที่ตั้งของโรงเรียนที่อยู่ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลใน
จังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู
 Z_{11} : สถานที่ตั้งของโรงเรียนที่อยู่นอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลใน
จังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู
 Z_{12} : ลำดับที่ในการเกิด
 Z_{13} : บัณฑิตประกอบอาชีพค้าขาย
 Z_{14} : บัณฑิตประกอบอาชีพรับราชการครู
 Z_{15} : บัณฑิตประกอบอาชีพรับราชการอื่น
 Z_{16} : บัณฑิตประกอบอาชีพรัฐวิสาหกิจ
 Z_{17} : บัณฑิตประกอบอาชีพรับจ้าง
 Z_{18} : บัณฑิตประกอบอาชีพเกษตรกรรม
 Z_{19} : มารดาเป็นแม่บ้าน
 Z_{20} : มารดาประกอบอาชีพค้าขาย
 Z_{21} : มารดาประกอบอาชีพรับราชการครู
 Z_{22} : มารดาประกอบอาชีพรับราชการอื่น
 Z_{23} : มารดาประกอบอาชีพรัฐวิสาหกิจ
 Z_{24} : มารดาประกอบอาชีพรับจ้าง
 Z_{25} : มารดาประกอบอาชีพเกษตรกรรม
 Z_{26} : ระดับการศึกษาของบิดา
 Z_{27} : ระดับการศึกษาของมารดา
 Z_{28} : รายได้ของบิดาและมารดา
 Z_{29} : การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย
 Z_{30} : การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย
 Z_{31} : การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด
 Z_{32} : ขนาดของครอบครัว

- Z_{33} : การควบคุมตนเอง
 Z_{34} : ความรู้สึกว่าคุณเองมีความเป็นอยู่ดี
 Z_{35} : ความรับผิดชอบ
 Z_{36} : ความอดทน
 Z_{37} : ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น

ตัวแปร เกณฑ์

- คะแนนแนวความเป็นครู เมื่อทำนายในรูปคะแนนดิบ (Y_i)
  - คะแนนแนวความเป็นครู เมื่อทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน (Z_i)
- S.E.b : ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ถ่วงน้ำหนัก
 S.E.est : ความคลาดเคลื่อนของการทำนาย
 r : ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
 R : ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
 b : ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ซึ่งทำนายในรูปคะแนนดิบ
 β : ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ซึ่งทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน

- ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์กับตัวพยากรณ์และตัวพยากรณ์กับตัวแปร เกณฑ์ในแต่ละด้านและตัวแปร เกณฑ์ทั้งหมด โดยใช้ pearson product moment โดยจะเสนอในรายละเอียดทั้งการวางที่ 15

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวพยากรณ์ และตัวพยากรณ์กับตัวพยากรณ์ ของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ จากกลุ่มตัวอย่าง 312 คน

ตัวแปร	TOTAL	PO ₁	PO ₂	PO ₃	PO ₄	PO ₅	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃	X ₁₄	X ₁₅	X ₁₆	X ₁₇	
TOTAL	1.000																							
PO ₁	.605**	1.000																						
PO ₂	.505**	.017*	1.000																					
PO ₃	.529**	.075**	.104*	1.000																				
PO ₄	.493**	.034*	.146**	.163**	1.000																			
PO ₅	.504**	.104**	.037**	.182**	.165**	1.000																		
X ₁	.160**	.031**	.144**	-.006*	.190*	.120*	1.000																	
X ₂	.143**	.152**	-.075*	.087*	.111*	.066*	.085*	1.000																
X ₃	-.083**	-.082**	-.003*	-.085**	-.045**	.009*	-.021*	-.554**	1.000															
X ₄	-.033**	-.054**	.030*	.058*	-.071*	.015*	-.076**	-.367**	-.120*	1.000														
X ₅	-.084**	-.068**	.102**	-.097**	-.057**	-.123**	-.061**	-.470**	-.154**	-.102**	1.000													
X ₆	-.022**	-.048**	-.018*	.029*	-.003*	.001*	.033**	-.224**	-.074**	-.049**	-.062**	1.000												
X ₇	.140**	.178**	-.113*	.076*	.118*	.059*	.088**	.932**	-.463**	-.367**	-.461**	-.240**	1.000											
X ₈	-.084**	-.125**	.073*	-.064*	-.091*	.011*	-.066**	-.527**	.874**	-.009**	-.146**	-.070**	-.565**	1.000										
X ₉	-.050**	-.061**	-.014*	.030*	-.048**	.039**	-.013**	-.349**	-.114**	.854**	-.017**	-.046**	-.375**	-.109**	1.000									
X ₁₀	-.063**	-.052**	.112**	-.076**	-.042**	-.136**	-.061**	-.469**	-.154**	-.102**	.874**	.178**	-.504**	-.146**	-.097**	1.000								
X ₁₁	-.034**	-.073**	-.035**	.025**	.010**	.017**	.031**	-.166**	-.054**	-.036**	-.046**	.741**	-.178**	-.052**	-.034**	-.046**	1.000							
X ₁₂	-.100**	-.088**	-.029**	.009**	-.021**	-.135**	.054**	-.121**	.096**	.062**	.054**	-.056**	-.136**	.109**	.056**	.063**	-.060**	1.000						
X ₁₃	.032**	.020**	.005**	-.023**	.056**	.027**	.023**	-.024**	.085**	-.053**	.001**	-.031**	-.011**	.052**	-.067**	.023**	-.029**	.212**	1.000					
X ₁₄	-.061**	-.019**	-.017**	.056**	-.111**	-.101**	-.052**	-.137**	.054**	-.014**	.134**	.043**	-.126**	.065**	-.008**	.134**	-.031**	-.091**	-.159**	1.000				
X ₁₅	.126**	.044**	.093**	.037**	.048**	.126**	.087**	.062**	.036**	-.046**	-.102**	.012**	.098**	.009**	-.036**	-.128**	.001**	-.232**	-.326**	-.118**	1.000			
X ₁₆	-.025**	-.029**	-.036**	-.011**	.065**	-.057**	-.003**	.113**	-.071**	-.021**	-.092**	.036**	.098**	-.065**	-.015**	-.092**	.074**	-.077**	-.169**	-.061**	-.126**	1.000		
X ₁₇	-.096**	.001**	-.104**	-.014**	-.062**	-.082**	-.003**	.031**	-.072**	.032**	.031**	-.044**	.013**	-.055**	.015**	.055**	-.067**	.002**	-.346**	-.126**	-.258**	-.133**	1.000	

ตัวแปร	TOTAL	PO ₁	PO ₂	PO ₃	PO ₄	PC ₅	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃	X ₁₄	X ₁₅	X ₁₆	X ₁₇	
X ₁₈	**	**			*	*	*	**		**		**	**		**		**		**	*		*		*
X ₁₉	.034	.061	.005	-.049	.059	-.015	.072	.134	-.069	-.063	-.059	-.028	.121	.060	-.044	-.079	-.004	.145	.039	-.058	-.069	.031	.084	
X ₂₀	-.081	-.006	-.033	-.147	-.018	-.038	.077	-.202	.171	.004	.108	.005	-.159	.106	.018	.108	-.004	.128	.408	-.055	-.117	-.132	-.137	
X ₂₁	.073	-.006	.021	.117	.074	.007	-.113	.048	-.005	-.087	.032	-.053	.028	.006	-.083	.032	-.039	-.187	-.154	.328	.107	.017	-.050	
X ₂₂	.134	.100	.068	.084	-.074	.166	.017	.102	-.041	-.046	-.078	.013	.083	-.031	-.040	-.043	-.040	-.177	-.135	.023	.213	.061	-.082	
X ₂₃	-.052	-.076	-.015	.056	-.036	-.050	.001	-.006	.000	.064	-.075	.060	-.020	.008	.072	-.025	-.027	-.079	-.103	-.050	.059	.081	.086	
X ₂₄	-.040	-.073	-.033	.088	-.006	-.008	-.040	-.023	-.005	.044	.032	-.053	-.044	.006	.054	.032	-.039	-.041	-.179	-.074	-.008	-.031	.172	
X ₂₅	-.042	-.061	.006	.010	.035	-.094	-.153	-.161	-.078	.227	.048	.186	-.177	-.021	.169	.048	.267	.069	-.120	-.044	-.090	-.046	.095	
X ₂₆	.075	.024	.017	.076	-.013	.115	.109	.096	.030	-.001	-.124	-.103	.115	.014	-.004	-.133	-.126	-.357	-.243	.224	.372	.092	-.154	
X ₂₇	.073	.003	-.005	.110	.033	.076	.031	.103	-.101	-.030	-.083	-.071	.086	-.004	-.024	-.070	-.088	-.332	-.212	.183	.308	.077	-.102	
X ₂₈	.162	.123	.034	.068	.035	.161	.086	.212	.029	-.131	-.183	-.120	.217	-.005	-.107	-.166	-.170	-.146	.036	.066	.156	.167	-.180	
X ₂₉	.103	.141	.036	-.032	.093	-.007	-.076	.098	-.020	-.020	-.064	-.087	.089	-.040	-.005	-.040	-.112	-.092	-.101	.031	.078	-.083	.027	
X ₃₀	-.026	.003	-.017	-.034	-.071	.038	-.032	-.062	.023	.002	.012	.106	-.069	.037	.012	.012	.109	.132	.163	-.050	-.092	.023	-.037	
X ₃₁	-.114	-.199	-.031	.081	-.051	-.032	-.070	-.068	.002	.026	.076	.005	-.048	.015	-.007	.043	.041	-.018	-.040	.012	-.007	.091	.003	
X ₃₂	-.015	-.027	.056	.021	-.057	-.044	-.018	-.181	.103	.067	.078	.046	-.187	.112	.068	.105	-.005	.515	.215	-.107	-.212	-.129	.036	
X ₃₃	.075	-.006	.070	-.000	.069	.111	-.020	.087	-.085	.035	-.045	-.037	.067	-.061	.039	-.037	-.069	.106	-.066	.014	.012	-.043	.001	
X ₃₄	.131	-.002	.139	.053	.074	.136	-.098	.064	-.046	-.005	-.024	-.033	.074	-.078	-.008	.024	-.109	.016	-.067	.084	.045	-.003	-.074	
X ₃₅	.071	-.059	.090	.056	.082	.085	.105	.079	-.005	-.026	-.080	-.026	.090	-.033	-.008	-.074	-.045	.027	-.053	.010	.042	-.023	.025	
X ₃₆	.061	-.039	.143	-.010	-.050	.179	-.021	-.017	-.012	.070	.007	-.048	-.038	-.021	.093	.045	-.097	.086	-.021	-.082	.033	-.006	-.014	
X ₃₇	.158	-.000	.255	.084	.062	.070	.018	-.089	.039	.105	.003	.004	-.094	.024	.089	.066	-.057	-.045	-.038	.106	.086	-.122	-.052	

ตัวแปร	X18	X19	X20	X21	X22	X23	X24	X25	X26	X27	X28	X29	X30	X31	X32	X33	X34	X35	X36	X37
X18	1.000																			
X19	-.077	1.000																		
X20	-.069	-.435	1.000																	
X21	-.064	-.258	-.159	1.000																
X22	-.066	-.264	-.163	-.097	1.000															
X23	-.044	.175	-.108	-.064	-.066	1.000														
X24	.050	-.258	-.159	-.095	.097	-.064	1.000													
X25	.600	-.153	-.094	-.056	-.057	-.038	-.056	1.000												
X26	-.183	-.048	-.167	.226	.265	.084	-.053	-.230	1.000											
X27	-.142	-.236	-.178	.371	.305	.127	.019	-.149	.715	1.000										
X28	-.202	-.070	-.139	.248	.165	.069	-.041	-.242	.377	.414	1.000									
X29	-.038	.012	.052	.006	.012	.038	.006	-.030	.083	.132	.072	1.000								
X30	.016	-.069	.130	-.084	.014	.016	-.016	.039	-.074	-.132	.007	-.700	1.000							
X31	.035	.059	-.072	.084	-.032	-.071	.009	-.002	-.033	-.037	-.108	-.617	-.130	1.000						
X32	.130	.091	.048	-.157	-.146	.002	-.045	.179	-.374	-.298	-.140	-.139	.125	.055	1.000					
X33	.027	.048	-.083	-.005	-.064	.098	-.031	.052	-.030	-.008	.096	.135	-.107	-.070	.004	1.000				
X34	.010	.049	-.130	.054	-.039	.001	.063	.064	.023	.047	.079	.333	-.252	-.185	.049	.551	1.000			
X35	-.121	-.007	-.093	-.016	-.015	.069	.122	-.075	-.070	-.006	.075	.220	-.108	-.186	-.021	.429	.342	1.000		
X36	-.014	-.012	-.085	-.039	.079	-.003	.044	.031	.014	.069	.029	.203	-.084	-.189	.012	.508	.584	.314	1.000	
X37	.001	.017	-.076	.019	.078	-.015	.062	-.064	.114	.117	.043	.258	-.115	-.232	.011	-.030	.343	.138	.238	1.000

จากตารางที่ 15 เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจะเห็นได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์ทั้ง 37 ตัวกับตัวแปร เกณฑ์ในแต่ละด้านเป็นดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เกณฑ์คือ คะแนนแนวความเป็นครูทั้งหมดกับ ตัวพยากรณ์แต่ละตัวพบว่า ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปร เกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มีจำนวนทั้งหมด 13 ตัวแปร ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปร เกณฑ์ในทางบวก มี 9 ตัวแปร ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_{28}) เพศ (X_1) ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น (X_{37}) ภูมิฐานะของนิสิตที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร (X_2) สถานที่ตั้งของโรงเรียนที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร (X_7) มารดาประกอบอาชีพรับราชการอื่น (X_{22}) ความรู้สึกที่ตนเองมีความเป็นอยู่ที่ (X_{34}) บิดาประกอบอาชีพรับราชการอื่น (X_{15}) และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X_{29}) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวพยากรณ์ ทั้งกล่าวกับตัวแปร เกณฑ์มีค่าเท่ากับ .162 .160 .158 .143 .140 .134 .131 .126 และ .103 ตามลำดับ ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปร เกณฑ์ในทางลบมี 4 ตัวแปร ได้แก่ บิดาประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม (X_{18}) การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด (X_{31}) ลำดับที่การเกิด (X_{12}) และบิดาประกอบอาชีพรับจ้าง (X_{17}) ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ของตัวพยากรณ์ทั้งกล่าวกับตัวแปร เกณฑ์มีค่าเท่ากับ -.142 -.114 -.100 และ -.096 ตามลำดับ

2. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เกณฑ์คือ คะแนนแนวความเป็นครูด้านความ สามารถเฉพาะเกี่ยวกับการสังเกต เหตุผลและการใช้ภาษากับตัวพยากรณ์ พบว่าตัวพยากรณ์ ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปร เกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มีจำนวนทั้งหมด 7 ตัวแปร ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปร เกณฑ์ในทางบวกมี 4 ตัวแปร ได้แก่ สถานที่ตั้งของ โรงเรียนที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร (X_7) ภูมิฐานะของนิสิตที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร (X_2) การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X_{29}) และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_{28}) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวพยากรณ์ทั้งกล่าวกับตัวแปร เกณฑ์มีค่าเท่ากับ .178 .152 .141 และ .123 ตามลำดับ ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปร เกณฑ์ในทางลบมี 3 ตัวแปร ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด (X_{31}) สถานที่ตั้งของโรงเรียนที่อยู่ใน เขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่มีวิทยาลัยครู (X_8) และบิดาประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม (X_{18}) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวพยากรณ์ทั้งกล่าวกับตัวแปร เกณฑ์มีค่าเท่ากับ -.199 -.125 และ -.095 ตามลำดับ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพศคือ คะแนนแนวความเป็นครูด้านประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแนวความเป็นครูของนิสิตกับตัวพยากรณ์ พบว่า ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปร เพศอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มีจำนวนทั้งหมด 8 ตัวแปร ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปร เพศในทางบวกมี 6 ตัวแปร ได้แก่ ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น (X_{37}) เพศ (X_4) ความอกทน (X_{36}) ความรู้สึกว่าตนเองมีความเป็นอยู่ที่ (X_{34}) สถานที่ตั้งของโรงเรียนที่อยู่ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู (X_{10}) และภูมิฐานะของนิสิตที่อยู่ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู (X_5) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวพยากรณ์ดังกล่าวกับตัวแปร เพศมีค่าเท่ากับ .255 .144 .143 .139 .112 และ .102 ตามลำดับ ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปร เพศในทางลบมี 2 ตัวแปร ได้แก่ สถานที่ตั้งของโรงเรียนที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร (X_7) และบิดาประกอบอาชีพรับจ้าง (X_{17}) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวพยากรณ์ดังกล่าวกับตัวแปร เพศมีค่าเท่ากับ -.113 และ -.104 ตามลำดับ

4. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพศคือ คะแนนแนวความเป็นครูด้านทัศนคติต่อวิชาชีพครูกับตัวพยากรณ์ พบว่า ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปร เพศอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มีจำนวนทั้งหมด 4 ตัวแปร ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปร เพศในทางบวกมี 2 ตัวแปร ได้แก่ มารดาประกอบอาชีพรับราชการครู (X_{21}) และระดับการศึกษาของมารดา (X_{27}) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวพยากรณ์ดังกล่าวกับตัวแปร เพศมีค่าเท่ากับ .117 และ .110 ตามลำดับ ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปร เพศในทางลบมี 2 ตัวแปร ได้แก่ มารดาประกอบอาชีพค้าขาย (X_{20}) และภูมิฐานะของนิสิตที่อยู่ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู (X_5) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวพยากรณ์ดังกล่าวกับตัวแปร เพศมีค่าเท่ากับ -.147 และ -.097 ตามลำดับ

5. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพศคือ คะแนนแนวความเป็นครูด้านความสามารถทั่วไปกับตัวพยากรณ์ พบว่า ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปร เพศอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มีจำนวนทั้งหมด 5 ตัวแปร ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปร เพศในทางบวกมี 3 ตัวแปร ได้แก่ เพศ (X_4) สถานที่ตั้งของโรงเรียนที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร (X_7) และภูมิฐานะของนิสิตที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร (X_2) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวพยากรณ์ดังกล่าวกับตัวแปร เพศมีค่าเท่ากับ .190 .118 และ .111 ตามลำดับ

ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปร เกณฑ์ในทางลบมี 2 ตัวแปร ได้แก่ บิคาประกอบอาชีพ
รับราชการครู (X_{14}) และบิคาประกอบอาชีพเกษตรกรรม (X_{18}) ค่าสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์ของตัวพยากรณ์ดังกล่าวกับตัวแปร เกณฑ์มีค่าเท่ากับ $-.111$ และ $-.099$ ตามลำดับ

6. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เกณฑ์คือ คะแนนแนวความเป็นครูด้านความรู้รอบ
เกี่ยวกับการศึกษาและสังคมกับตัวพยากรณ์ พบว่า ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปร เกณฑ์
อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ $.05$ มีจำนวนทั้งหมด 13 ตัวแปร ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับ
ตัวแปร เกณฑ์ในทางบวกมี 7 ตัวแปร ได้แก่ ความออกทน (X_{36}) ฐานะทางเศรษฐกิจของ
ครอบครัว (X_{28}) ความรู้สึกว่าคุณเองมีความเป็นอยู่ที่ (X_{34}) บิคาประกอบอาชีพ
รับราชการอื่น (X_{15}) เพศ (X_1) ระดับการศึกษาของบิคา (X_{26}) และการควบคุม
ตนเอง (X_{33}) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวพยากรณ์ดังกล่าวกับตัวแปร เกณฑ์มีค่า
เท่ากับ $.179$ $.161$ $.136$ $.126$ $.120$ $.115$ และ $.111$ ตามลำดับ ตัวพยากรณ์
ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปร เกณฑ์ในทางลบมี 6 ตัวแปร ได้แก่ สถานที่ตั้งของโรงเรียนที่อยู่ใน
เขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู (X_{10}) ลำดับที่การเกิด (X_{12})
บิคาประกอบอาชีพเกษตรกรรม (X_{18}) ภูมิลำเนาของนิสิตที่อยู่ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาล
ในจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู (X_5) บิคาประกอบอาชีพรับราชการครู (X_{14}) และมารดา
ประกอบอาชีพเกษตรกรรม (X_{29}) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวพยากรณ์ดังกล่าวกับ
ตัวแปร เกณฑ์มีค่าเท่ากับ $-.136$ $-.135$ $-.126$ $-.123$ $-.101$ และ $-.094$
ตามลำดับ

2. ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างแต่ละกลุ่มของตัวพยากรณ์กับตัวแปร เกณฑ์และ
ตัวพยากรณ์ทั้งหมดกับตัวแปร เกณฑ์

ในการหาค่าสหสัมพันธ์พหุคูณได้จำแนกออกเป็นสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างแต่ละ
กลุ่มของตัวพยากรณ์กับตัวแปร เกณฑ์ในแต่ละด้านและตัวแปร เกณฑ์ทั้งหมด และสหสัมพันธ์พหุคูณ
ระหว่างตัวพยากรณ์ทั้งหมดกับตัวแปร เกณฑ์ในแต่ละด้านและตัวแปร เกณฑ์ทั้งหมด (รายละเอียด
ดังตารางที่ 16-33)

ตารางที่ 16 ค่าสัมประสิทธิ์ถ่วงน้ำหนักเมื่อใช้ถ่วงน้ำหนักในกลุ่มภูมิหลังของนิสิตท่านาย
 แววความเป็นครูด้านความสามารถเฉพาะเกี่ยวกับการสังเกต เหตุผล และ
 การใช้ภาษา ในรูปคะแนนดิบ (b) คะแนนมาตรฐาน (β) และการ
 ทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และ R

ถ่วงน้ำหนัก	β	b	S.E. b	t
X ₂₇	-.0578	-.0544	.0863	.630
X ₈	-.2516	-3.0882	1.6115	1.916
X ₂₄	.0581	.8825	1.5343	.575
X ₃₁	-.1991	-2.8029	.8242	3.400**
X ₄	.1655	2.7051	2.2670	1.193
X ₁₁	-.0877	-2.9842	3.9758	.750
X ₁	.0022	.0204	.5433	.031
X ₁₆	-.0350	-.6256	1.2293	.508
X ₂₃	-.0077	-.1649	1.7618	.094
X ₃₀	-.0038	-.0489	.7580	.063
X ₁₄	-.0227	-.4275	1.3502	.316
X ₁₀	-.1056	-1.4112	2.6578	.531
X ₁₇	-.0146	-.1522	.8736	.173
X ₂₂	.1973	2.9489	1.5545	1.897
X ₁₈	-.0652	-1.3944	1.6444	.847
X ₃₂	.0743	.1415	.1339	1.056
X ₂₀	.1886	1.9724	1.4345	1.375
X ₂₈	.1069	.7699	.4942	1.557
X ₁₅	-.0078	-.0843	.9245	.089
X ₂₁	.1236	1.8779	1.6174	1.167

ตัวพยากรณ์	β	b	S.E.b	t
X ₁₂	-.1394	-.2820	.1431	1.971*
X ₂₅	.0653	1.5843	2.2324	.709
X ₆	.0348	.8887	3.4594	.256
X ₂₆	-.0539	-.0531	.0910	.583
X ₁₃	-.0536	-.4976	.8747	.569
X ₉	-.1933	-3.2951	2.3340	1.411
X ₃	.1306	1.5455	1.5539	.994
X ₁₉	.2549	2.2110	1.3391	1.651
X ₅	.0495	.6614	2.5667	.066
Constant				26.0728
R				.3522
S.E.est				4.2049
Overall F				1.3767

**P<.01   *P<.05

จากตารางที่ 16 จะเห็นว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทุกคู่ระหว่างตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังของนิสิตกับแนวความเป็นครูด้านความสามารถเฉพาะเกี่ยวกับการสังเกต เหตุผล และการใช้ภาษา มีค่าเท่ากับ .3522 แต่เมื่อทำการทดสอบความมีนัยสำคัญ พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังของนิสิตไม่สามารถทำนายตัวแปรเกณฑ์ในก้านนี้ได้

ตารางที่ 17 ค่าสัมประสิทธิ์ถ้อยพยากรณ์เมื่อใช้ถ้อยพยากรณ์ในกลุ่มคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิต ทำนายแวกความเป็นครูก้านความสามารถเฉพาะเกี่ยวกับการสังเกต เหตุผล และการใช้ภาษา ในรูปคะแนนดิบ (b) คะแนนมาตรฐาน (β) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และ R

ถ้อยพยากรณ์	β	b	S.E.b	t
X ₃₇	.0135	.0115	.0546	.210
X ₃₃	.0368	.0259	.0551	.471
X ₃₅	-.0691	-.0852	.0792	1.076
X ₃₆	-.0566	-.0836	.1091	.767
X ₃₄	.0300	.0253	.0680	.371
Constant				28.7210
R				.0776
S.E.est				4.3000
Overall F				.3703

จากตารางที่ 17 จะเห็นว่า ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ทั้งหมดระหว่างถ้อยพยากรณ์ในกลุ่มคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตกับแวกความเป็นครูในก้านความสามารถเฉพาะเกี่ยวกับการสังเกต เหตุผล และการใช้ภาษา มีค่าเท่ากับ .0776 ซึ่งเมื่อทำการทดสอบความมีนัยสำคัญ พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ถ้อยพยากรณ์ในกลุ่มคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตไม่สามารถร่วมกันทำนายตัวแปรเกณฑ์ในก้านนี้ได้

ตารางที่ 18 ค่าสัมประสิทธิ์ถ่วงน้ำหนักเมื่อใช้ถ่วงน้ำหนักในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตทำนายแนวความเป็นครูด้านความสามารถเฉพาะเกี่ยวกับการสังเกต เหตุผล และการใช้ภาษา ในรูปแบบแนบกับ (b) คะแนนมาตรฐาน (β) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และ R

ถ่วงน้ำหนัก	β	b	S.E.b	t
X ₃₇	-.0260	-.0221	.0569	.389
X ₁₈	-.0853	-1.8233	1.6594	1.099
X ₃	.1680	1.9888	1.5691	1.267
X ₂₃	-.0189	-.4038	1.7782	.228
X ₂₇	.1156	1.7557	1.6281	1.078
X ₃₃	.0859	.0605	.0568	1.065
X ₂₄	.0705	1.0716	1.5511	.691
X ₁	.0107	.0983	.5522	.179
X ₁₆	-.0344	-.6135	1.2453	.493
X ₃₀	-.0293	-.3745	.7908	.473
X ₁₀	-.0914	-1.2214	2.6913	.454
X ₂₂	.1935	2.8917	1.5554	1.859
X ₆	.0365	.9324	3.4693	.268
X ₁₇	-.0299	-.3109	.8762	.355
X ₉	-.1928	-3.2876	2.3536	1.397
X ₃₁	-.2460	-3.4629	.8756	3.955*
X ₃₂	.0839	.1597	.1358	1.176
X ₁₄	-.0197	-.3701	1.3663	.270
X ₂₀	.1530	1.6002	1.4519	1.102
X ₂₈	.1012	.7287	.5002	1.457
X ₃₅	-.1259	-.1552	.0824	1.883

ตัวพยากรณ์	β	b	S.E.b	t
X ₁₅	-.0041	-.0445	.9230	.045
X ₁₂	-.1446	-.2926	.1449	2.019*
X ₃₆	-.0511	-.0754	.1142	.660
X ₂₅	.0550	1.3334	2.2602	.590
X ₂₇	-.0474	-.0446	.0865	.516
X ₃₄	-.0476	-.0401	.0735	.546
X ₂₆	-.0777	-.0766	.0919	.834
X ₁₁	-.0928	-3.1553	3.9930	.790
X ₁₃	-.0566	-.5249	.8762	.599
X ₄	.1752	2.8640	2.2738	1.260
X ₆	-.2826	-3.4684	1.6276	2.131*
X ₁₉	.2365	2.0513	1.3528	1.516
X ₅	.0371	.4956	2.5827	.192
Constant				30.1405
R				.3787
S.E.est				4.1955
Overall F				1.3638

**P<.01 *P<.05

จากการวางที่ 18 จะเห็นว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตกับแนวความเป็นครูด้านความสามารถเฉพาะเกี่ยวกับการสั่ง เกณฑ์ เหตุผล และการใช้ภาษา มีค่าเท่ากับ .3787 แต่เมื่อทำการทดสอบความมีนัยสำคัญ พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตไม่สามารถทำนายตัวแปร เกณฑ์ในค่านี้อันได้

ตารางที่ 19 ค่าสัมประสิทธิ์ถ่วงน้ำหนักเมื่อใช้ถ่วงน้ำหนัก ในกลุ่มภูมิหลังของนิสิต ทำนาย
 แนวความเป็นครูผ่านประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแนวความเป็นครูในรูปคะแนนดิบ

(b) คะแนนมาตรฐาน (β) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ b
 และ R

ถ่วงน้ำหนัก	β	b	S.E. b	t
X ₂₇	-.0975	-.0643	.0606	1.061
X ₈	.3380	2.9078	1.1317	2.569*
X ₂₄	.0106	.1127	1.0774	.105
X ₃₁	-.0460	-.4543	.5788	.785
X ₄	.1195	1.3691	1.5920	.860
X ₁₁	.0233	.5554	2.7920	.200
X ₁	.1830	1.1840	.3816	3.103*
X ₁₆	-.0560	-.7007	.8636	.811
X ₂₃	.0141	.2117	1.2372	.170
X ₃₀	-.0168	-.1501	.5323	.283
X ₁₄	-.0818	-1.0798	.9482	1.139
X ₁₀	.1510	1.4150	1.8664	.758
X ₁₇	-.1708	-1.2458	.6134	2.031*
X ₂₂	.0960	1.0061	1.0916	.921
X ₁₈	-.0876	-1.3127	1.1548	1.137
X ₃₂	.1079	.1440	.0941	1.531
X ₂₀	-.0109	-.0799	1.0073	.077
X ₂₈	.0363	.1832	.3471	.528
X ₁₅	.0100	.0755	.6492	.118
X ₂₁	.0876	.9334	1.1358	.822
X ₁₂	-.1213	-.1720	.1005	1.712

ตัวพยากรณ์	β	b	S.E.b	t
X ₂₅	.0259	.4403	1.5677	.281
X ₆	-.0638	-1.1413	2.4293	.470
X ₂₆	-.0100	-.0069	.0639	.110
X ₁₃	-.0742	-.4825	.6143	.785
X ₉	-.0712	-.8516	1.6390	.520
X ₃	-.2588	-2.1476	1.0912	1.968*
X ₁₉	.0587	.3570	.9404	.379
X ₅	.0258	.2416	1.8024	.134
Constant				11.3072
R				.3479
S.E.est				2.9529
Overall F				1.339

**P<.01 *P<.05

จากการวางที่ 19 จะเห็นว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวพยากรณ์
ในกลุ่มภูมิหลังของนิสิตกับแนวความเป็นครูค่านประสมการณที่สัมพันธ์กับแนวความเป็นครู
มีค่าเท่ากับ .3479 แต่เมื่อทำการทดสอบความมีนัยสำคัญ พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 นั่นคือ ตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังของนิสิตไม่สามารถทำนายค่าแปร เกณฑ์ใน
ค่านนี้ได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 ค่าสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์เมื่อใช้ตัวพยากรณ์ในกลุ่มคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิต ทำนายแวกความเป็นครูก้านประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแวกความเป็นครูในรูปแบบคะแนนดิบ (b) คะแนนมาตรฐาน (β) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และ R

ตัวพยากรณ์	β	b	S.E.b	t
X ₃₇	.2421	.1443	.0369	3.908
X ₃₃	.0417	.0206	.0373	.553
X ₃₅	.0224	.0193	.0536	.361
X ₃₆	.0634	.0656	.0738	.889
X ₃₄	-.0113	-.0067	.0463	.145
Constant				8.4734
R				.2723
S.E.est				2.9092
Overall F				4.904

**P<.01 *P<.05

จากตารางที่ 23 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทุกคู่ระหว่างตัวพยากรณ์ในกลุ่มคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตกับตัวแปรเกณฑ์ มีค่าเท่ากับ .0742 และจากการทดสอบความมีนัยสำคัญพบว่ามีความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 21 ค่าสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์เมื่อใช้ตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิต ทำนายแนวความเป็นครูศึกษานุปเคราะห์การที่สัมพันธ์กับแนวความเป็นครูในรูปแบบคะแนนดิบ (b) คะแนนมาตรฐาน (β) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และ R

ตัวพยากรณ์	β	b	S.E.b	t
X ₃₇	.2351	.1401	.0388	3.607*
X ₁₈	-.0960	-1.4391	1.1326	1.270
X ₃	-.2944	-2.4431	1.0710	2.281*
X ₂₃	.0229	.3437	1.2137	.283
X ₂₇	.0948	1.0093	1.1113	.908
X ₃₃	.0383	.0189	.0388	.488
X ₂₄	-.0047	-.0502	1.0587	.045
X ₁	.1880	1.2165	.3769	3.227*
X ₁₆	-.0288	-.3603	.8500	.424
X ₃₀	.0339	.3040	.5398	.563
X ₁₀	.0372	.3486	1.8370	.190
X ₂₂	.0903	.9458	1.0617	.891
X ₆	-.0350	-.6267	2.3680	.265
X ₁₇	-.1372	-1.0006	.5981	1.673
X ₉	-.0855	-1.0224	1.6065	.636
X ₃₁	.0405	.4000	.5976	.669
X ₃₂	.0863	.1151	.0927	1.242
X ₁₄	-.0971	-1.2808	.9326	1.373
X ₂₀	.0250	.1833	.9910	.184
X ₂₈	.0322	.1627	.3414	.476
X ₃₅	.0244	.0211	.0562	.375

ตัวพยากรณ์	β	b	S.E.b	t
X ₁₅	.0025	.0192	.6300	.032
X ₁₂	-.1236	-.1754	.0989	1.773
X ₃₆	.0552	.0572	.0780	.773
X ₂₅	.0555	.9432	1.5427	.612
X ₂₇	-.1141	-.0753	.0591	1.276
X ₃₄	.0396	.0234	.0501	.467
X ₂₆	-.0054	-.0037	.0627	.063
X ₁₁	.0092	.2191	2.7255	.077
X ₁₃	-.0600	-.3888	.5981	.650
X ₄	.0905	1.0376	1.5520	.669
X ₈	.3675	3.1619	1.1109	2.846**
X ₁₉	.0539	.3277	.9233	.355
X ₅	.1174	1.1000	1.7629	.624
Constant				7.1498
R				.4336
S.E.est				2.8637
Overall F				1.886**

**P<.01   *P<.05

จากการวางที่ 21 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตกับแววความเป็นครูกำนประสพการณ์ที่สัมพันธ์กับแววครู มีค่าเท่ากับ .4336 และจากการทดสอบความมีนัยสำคัญของตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิต พบว่า ตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 มี 3 ตัว คือ ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น (X₃₇) เพศของนิสิต (X₁) และสถานที่ตั้งของโรงเรียนในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่มีวิทยาลัยครู (X₈) ส่วนตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มี 1 ตัว คือ ภูมิสำเนาของนิสิตที่อยู่ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่มีวิทยาลัยครู (X₃)

ตารางที่ 22 ค่าสัมประสิทธิ์ถ่วงน้ำหนักเมื่อใช้ถ่วงน้ำหนักในกลุ่มภูมิหลังของนิสิตทำนาย
 แนวความเป็นครูก้านทัศนคติต่อวิชาชีพครู ในรูปคะแนนกิบ (b) และ
 คะแนนมาตรฐาน (β) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และ R

ถ่วงน้ำหนัก	β	b	S.E.b	t
X ₂₇	.0060	.0037	.0575	.063
X ₈	-.0347	-.2791	1.0729	.261
X ₂₄	.1877	1.8691	1.0215	1.830
X ₃₁	.0794	.7327	.5487	1.335
X ₄	.1070	1.1459	1.5094	.759
X ₁₁	.0212	.4721	2.6471	.179
X ₁	.0107	.0644	.3618	.179
X ₁₆	-.0329	-.3852	.8188	.470
X ₂₃	.1166	1.6340	1.1730	1.393
X ₃₀	-.0266	-.2224	.5047	.440
X ₁₄	.0467	.5758	.8990	.640
X ₁₀	-.0841	-.7373	1.7695	.417
X ₁₇	-.0056	-.0382	.5816	.063
X ₂₂	.1602	1.5690	1.0350	1.516
X ₁₈	-.0688	-.9633	1.0949	.880
X ₃₂	.0524	.0654	.0892	.733
X ₂₀	-.0096	-.0658	.9551	.671
X ₂₈	.0090	.0425	.3290	.130
X ₁₅	.0096	.0675	.6156	.120
X ₂₁	.1842	1.8339	1.0769	1.703
X ₁₂	-.0684	.0908	.0953	.953

ตัวพยากรณ์	β	b	S.E.b	t
X ₂₅	.0839	1.3338	1.4863	.897
X ₆	.0400	.6687	2.3033	.290
X ₂₆	.0406	.0363	.0606	.432
X ₁₃	.0813	.4943	.5824	.849
X ₉	-.0719	-.8034	1.5540	.517
X ₃	-.0656	-.5091	1.0346	.492
X ₁₉	.0868	.4937	.8916	.554
X ₅	-.0230	-.2012	1.7089	.118
Constant				9.7383
R				.3101
S.E.est				2.7997
Overall F				1.0346

จากตารางที่ 22 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิลักษณ์ของนิสิตกับแนวความเป็นครูค่านักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มีค่าเท่ากับ .3101 ซึ่งเมื่อทำการทดสอบความมีนัยสำคัญ พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิลักษณ์ของนิสิตไม่สามารถทำนายตัวแปรเกณฑ์ในค่านนี้ได้

ตารางที่ 23 ค่าสัมประสิทธิ์ถ้อยพยากรณ์เมื่อใช้ถ้อยพยากรณ์ในกลุ่มคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิต
ทำนายแนวความเป็นครู กำนัน ทัศนคติต่อวิชาชีพครู ในรูปคะแนนดิบ (b)
คะแนนมาตรฐาน (β) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และ R

ถ้อยพยากรณ์	β	b	S.E.b	t
X ₃₇	.0716	.0400	.0356	1.119
X ₃₃	-.0202	-.0093	.0360	.259
X ₃₅	.0552	.0446	.0518	.862
X ₃₆	-.0706	-.0683	.0713	.959
X ₃₄	.0623	.0344	.0444	.775
Constant				10.1473
R				.1147
S.E.est				2.8083
Overall F				.816

จากการตารางที่ 23 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทุกคู่ระหว่างถ้อยพยากรณ์ในกลุ่มคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตกับแนวความเป็นครู กำนัน ทัศนคติต่อวิชาชีพครู มีค่าเท่ากับ .1147 ซึ่งเมื่อทำการทดสอบความมีนัยสำคัญพบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือถ้อยพยากรณ์ในกลุ่มคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตไม่สามารถทำนายตัวแปรเกณฑ์ในค่านี้อีก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24 ค่าสัมประสิทธิ์ถ่วงพยากรณ์เมื่อใช้ถ่วงพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตทำนายแวกความเป็นครูกำหนดทัศนคติต่อวิชาชีพครู ในรูปคะแนนดิบ (b) คะแนนมาตรฐาน (β) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และ R

ถ่วงพยากรณ์	β	b	S.E. b	t
X ₃₇	.0747	.0416	.0381	1.093
X ₁₈	-.0656	-.9197	1.1109	.828
X ₃	-.0923	-.7163	1.0505	.682
X ₂₃	.1141	1.5992	1.1904	1.344
X ₂₇	.1751	1.7431	1.0900	1.599
X ₃₃	-.0378	-.0175	.0380	.459
X ₂₄	.1668	1.6612	1.0384	1.600
X ₁	.0083	.0503	.3697	.138
X ₁₆	-.0278	-.3252	.8337	.390
X ₃₀	-.0064	-.0534	.5294	.100
X ₁₀	-.0956	-.8380	1.8017	.465
X ₂₂	.1533	1.5015	1.0413	1.442
X ₆	.0391	.6545	2.3225	.281
X ₁₇	.0073	.0496	.5866	.084
X ₉	-.0547	-.6112	1.5756	.387
X ₃₁	.1093	1.0087	.5862	1.721
X ₃₂	.0358	.0447	.0909	.492
X ₁₄	.0313	.3860	.9147	.422
X ₂₀	-.0109	-.0748	.9720	.077
X ₂₈	.0093	.0440	.3349	.130

ตัวพยากรณ์	β	b	S.E. b	t
X ₃₅	.0519	.0420	.0552	.761
X ₁₅	.0058	.0408	.6179	.063
X ₁₂	.0825	.1094	.0970	1.128
X ₃₆	-.0516	-.0500	.0765	.653
X ₂₅	.0907	1.4411	1.5131	.953
X ₂₇	.0059	.0036	.0579	.063
X ₃₄	.0554	.0306	.0492	.623
X ₂₆	.0473	.0306	.0615	.497
X ₁₁	.0209	.4661	2.6732	.173
X ₁₃	.0860	.5230	.5866	.892
X ₄	.0836	.8961	1.5222	.589
X ₈	-.0091	-.0730	1.0896	.063
X ₁₉	.0708	.4025	.9056	.445
X ₅	-.0122	-.1065	1.7290	.063
Constant				8.3819
R				.3262
S.E.est				2.8087
Overall F				.970

จากตารางที่ 24 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตกับแนวความเป็นครูกำหนดทัศนคติต่อวิชาชีพครู มีค่าเท่ากับ .3262 แต่เมื่อทำการทดสอบความมีนัยสำคัญ พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตไม่สามารถทำนายตัวแปร เกณฑ์ในค่านี้นี้ได้

ตารางที่ 25 ค่าสัมประสิทธิ์ถ่วงน้ำหนักเมื่อใช้ถ่วงน้ำหนักในกลุ่มภูมิหลังของนิสิตท่านาย
 แวควความเป็นครูก้านความสามารถทั่วไปของนิสิต ในรูปคะแนนดิบ (b)
 คะแนนมาตรฐาน (β) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และ R

ถ่วงน้ำหนัก	β	b	S.E. b	t
X ₂₇	.0807	.0458	.0513	.892
X ₈	-.1604	-1.1847	.9579	1.237
X ₂₄	.1834	1.6774	.9120	1.839
X ₃₁	-.0580	-.4915	.4899	1.003
X ₄	-.0117	-.1147	1.3475	.084
X ₁₁	-.0544	-1.1148	2.3632	.472
X ₁	.2025	1.1251	.3230	3.484*
X ₁₆	.0672	.7220	.7310	.988
X ₂₃	.0697	.8967	1.0472	.856
X ₃₀	-.0565	-.4343	.4505	.964
X ₁₄	-.1369	-1.5514	.8026	1.933
X ₁₀	-.0326	-.2621	1.5797	.167
X ₁₇	-.0789	-.4943	.5192	.952
X ₂₂	.0772	.6949	.9240	.752
X ₁₈	-.1850	-2.3807	.9775	2.436*
X ₃₂	-.0467	-.0536	.0796	.673
X ₂₀	.1913	1.2043	.8526	1.412
X ₂₈	-.0285	-.1235	.2938	.421
X ₁₅	.0036	.0236	.5495	.045
X ₂₁	.2756	2.5204	.9614	2.622**
X ₁₂	-.0435	-.0529	.0851	.622

ตัวพยากรณ์	β	b	S.E.b	t
X ₂₅	.2882	4.2066	1.3269	3.170**
X ₆	.0333	.5116	2.0563	.249
X ₂₆	-.1090	-.0647	.0541	1.195
X ₁₃	.0401	.2243	.5199	.431
X ₉	-.0238	-.2439	1.3873	.176
X ₃	.1255	.8941	.9236	.968
X ₁₉	.3211	1.6767	.7960	2.106*
X ₅	-.0012	-.0097	1.5257	.000
Constant				14.6756
R				.3820
S.E.est				2.4994
Overall F				1.662*

**P<.01

*P<.05

จากตารางที่ 25 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังของนิสิตกับแนวความเป็นครูก้านความสามารถทั่วไปของนิสิต มีค่าเท่ากับ .3820 และจากการทดสอบความมีนัยสำคัญของตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังของนิสิต พบว่าตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญที่ .01 มี 3 ตัว คือ เพศของนิสิต (X₁) มารดาประกอบอาชีพรับราชการครู (X₂₁) และมารดาประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม (X₂₅) ส่วนตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มี 2 ตัว คือ บิดาประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม (X₁₆) และมารดาเป็นแม่บ้าน (X₁₉)

ตารางที่ 26 ค่าสัมประสิทธิ์ถ่วงพยากรณ์เมื่อใช้ถ่วงพยากรณ์ในกลุ่มคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิต ทำนายแนวความเป็นครู กำนความสามารถทั่วไปของนิสิต ในรูปคะแนนดิบ (b) คะแนนมาตรฐาน (p) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และ R

ถ่วงพยากรณ์	β	b	S.E.b	t
X ₃₇	.0702	.0359	.0324	1.108
X ₃₃	.0905	.0384	.0327	1.172
X ₃₅	.0608	.0451	.0471	.958
X ₃₆	-.1813	-.1612	.0649	2.486*
X ₃₄	.0848	.0430	.0404	1.063
Constant				13.8908
R				.1756
S.E.est				2.5560
Overall F				1.947

*P<.05

จากตารางที่ 26 จะเห็นว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทุกคู่ระหว่างถ่วงพยากรณ์ในกลุ่มคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตกับแนวความเป็นครู กำนความสามารถทั่วไปของนิสิต มีค่าเท่ากับ .1756 แต่เมื่อทำการทดสอบความมีนัยสำคัญ พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ถ่วงพยากรณ์ในกลุ่มคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตไม่สามารถทำนายตัวแปรเกณฑ์ในค่านี้อีก

ตารางที่ 27 ค่าสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์เมื่อใช้ตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตทำนายแนวความเป็นครู กำน ความสามารถทั่วไปของนิสิต ในรูปคะแนนดิบ (b) คะแนนมาตรฐาน (β) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และ R

ตัวพยากรณ์	β	b	S.E. b	t
X ₃₇	.1173	.0600	.0335	1.792
X ₁₈	-.1990	-2.5606	.9767	2.622*
X ₃	.1341	.9557	.9236	1.035
X ₂₃	.0342	.4409	1.0466	.421
X ₂₇	.2529	2.3125	.9583	2.413*
X ₃₃	.1606	.0681	.0334	2.036*
X ₂₄	.1557	1.4239	.9130	1.560
X ₁	.2057	1.1424	.3250	3.515**
X ₁₆	.0927	.9965	.7330	1.359
X ₃₀	-.0317	-.2439	.4655	.524
X ₁₀	-.0161	-.1294	1.5841	.084
X ₂₂	.0716	.6440	.9155	.704
X ₆	.0245	.3768	2.0420	.184
X ₁₇	-.0632	-.3959	.5158	.767
X ₉	.0149	.1531	1.3853	.110
X ₃₁	-.0483	-.4090	.5154	.794
X ₃₂	-.0588	-.0674	.0800	.843
X ₁₄	-.1726	-1.9554	.8042	2.431*
X ₂₀	.1503	.9461	.8546	1.107
X ₂₈	-.0592	-.2564	.2944	.871
X ₃₅	.0065	.0048	.0485	.100

ตัวพยากรณ์	β	b	S.E.b	t
X ₁₅	.0026	.0168	.5432	.032
X ₁₂	-.0389	-.0474	.0853	.555
X ₃₆	-.2119	-.1884	.0672	2.80 ^{**}
X ₂₅	.2861	4.1761	1.3304	3.13 ^{**}
X ₂₇	.0971	.0551	.0509	1.081
X ₃₄	.0496	.0252	.0432	.581
X ₂₆	-.1053	-.0624	.0541	1.155
X ₁₁	-.0505	-1.0333	2.3503	.439
X ₁₃	.0642	.3587	.5157	.696
X ₄	-.0463	-.4554	1.3383	.341
X ₈	-.1499	-1.1077	.9580	1.156
X ₁₉	.2664	1.3912	.7962	1.747
X ₅	-.0025	-.0202	1.5202	.000
Constant				13.6984
R				.4255
S.E.est				2.4695
Overall F				1.801 [*]

**P<.01 *P<.05

จากการวางที่ 27 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตกับแนวความเป็นครูท่านความสามารถทั่วไปของนิสิตมีค่าเท่ากับ .4255 และจากการทดสอบความมีนัยสำคัญของตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตนั้น พบว่า ตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 มี 4 ตัว คือ บิคาประกอบอาชีพเกษตรกรรม (X₁₈) เพศของนิสิต (X₁) ความอดทน (X₃₀) และ มารดาประกอบอาชีพเกษตรกรรม (X₃₅) ส่วนตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มี 3 ตัว คือ ระเบียบการศึกษามารดา (X₂₇) การควบคุมตนเอง (X₃₃) และ บิคาประกอบอาชีพรับราชการครู (X₁₄)

ตารางที่ 28 ค่าสัมประสิทธิ์ถ่วงน้ำหนักเมื่อใช้ถ่วงน้ำหนักในกลุ่มภูมิหลังของนิสิต ทำนาย
 แนวความเป็นครูด้านความรู้รอบเกี่ยวกับการศึกษาและสังคม ในรูปคะแนนดิบ
 (b) คะแนนมาตรฐาน (β) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ b
 และ R

ถ่วงน้ำหนัก	β	b	S.E.b	t
X ₂₇	-.0851	-.0435	.0462	.942
X ₈	.1205	.8035	.8628	.931
X ₂₄	.0056	.0466	.8214	.055
X ₃₁	.0119	.0911	.4565	.200
X ₄	-.0384	-.3412	1.2153	.281
X ₁₁	.0312	.5756	2.1298	.270
X ₁	.1028	.5151	.2907	1.772
X ₁₆	-.1674	-1.6237	.6605	2.458*
X ₂₃	-.0597	-.6937	.9427	.736
X ₃₀	.0505	.3506	.4084	.858
X ₁₄	-.1981	-2.0249	.7236	2.798*
X ₁₀	-.1400	-1.0169	1.4330	.710
X ₁₇	-.1722	-.9727	.4685	2.076*
X ₂₂	.1268	1.0289	.8321	1.237
X ₁₈	-.2050	-2.3804	.8807	2.703*
X ₃₂	.0695	.0720	.0719	1.000
X ₂₀	-.0283	-.1609	.7677	.210
X ₂₈	.1201	.4694	.2644	1.775
X ₁₅	-.1037	-.6069	.4947	1.227
X ₂₁	.0463	.3819	.8652	.442
X ₁₂	-.1853	-.2037	.0766	2.658*

ตัวพยากรณ์	β	b	S.E. b	t
X 25	-.0064	-.0845	1.1992	.071
X 6	.0459	.6359	1.8535	.344
X 26	.0394	.0211	.0487	.434
X 13	-.1095	-.5518	.4680	1.179
X 9	.1216	1.1255	1.2486	.902
X 3	-.0803	-.5161	.8329	.620
X 19	-.0011	.0054	.7166	.000
X 5	.0547	.4698	1.3800	.341
Constant				13.2282
R				.3914
S.E.est				2.2495
Overall F				1.695

**P<.01

*P<.05

จากตารางที่ 28 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทุกคู่ระหว่างตัวพยากรณ์ในกลุ่ม
 ภูมิหลังของนิสิตกับแวกความเป็นครูค่านความรู้รอบเกี่ยวกับการศึกษาและสังคม มีค่าเท่ากับ
 .3914 และจากการทดสอบความมีนัยสำคัญของตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังของนิสิตนั้น พบว่า
 ตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 มี 3 ตัว คือ บัณฑิตประกอบอาชีพรับราชการครู (X_{14})
 บัณฑิตประกอบอาชีพเกษตรกรรม (X_{18}) และลำดับที่การเกิด (X_{12}) ส่วนตัวพยากรณ์ที่มี
 นัยสำคัญที่ระดับ .05 มี 2 ตัว คือ บัณฑิตประกอบอาชีพรัฐวิสาหกิจ (X_{16}) และบัณฑิตประกอบ
 อาชีพรับจ้าง (X_{17})

ตารางที่ 29 ค่าสัมประสิทธิ์ถ้อยพยากรณ์เมื่อใช้ถ้อยพยากรณ์ในกลุ่มคุณลักษณะเฉพาะตัวของ นิสิต ทำนายแนวความเป็นครูด้านความรู้รอบเกี่ยวกับการศึกษาและสังคม ในรูปคะแนนดิบ (b) คะแนนมาตรฐาน (β) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และ R

ถ้อยพยากรณ์	β	b	S.E.b	t
X ₃₇	.0232	.0107	.0292	.367
X ₃₃	.0137	.0052	.0295	.179
X ₃₅	.0207	.0138	.0424	.326
X ₃₆	.1419	.1138	.0584	1.949
X ₃₄	.0303	.0139	.0364	.381
Constant				12.2478
R				.1853
S.E.est				2.3019
Overall F				2.177

จากการตารางที่ 29 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คูณระหว่างถ้อยพยากรณ์ในกลุ่มคุณลักษณะเฉพาะตัวของ นิสิตกับแนวความเป็นครูด้านความรู้รอบเกี่ยวกับการศึกษาและสังคมของ นิสิต มีค่าเท่ากับ .1853 ซึ่งเมื่อทำการทดสอบความมีนัยสำคัญ พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ถ้อยพยากรณ์ในกลุ่มคุณลักษณะเฉพาะตัวของ นิสิต ไม่สามารถทำนายแนวโน้มได้

ตารางที่ 30 ค่าสัมประสิทธิ์ถ่วงน้ำหนักเมื่อใช้ถ่วงน้ำหนักในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิต ทำนายแนวความเป็นครูด้านความรู้รอบเกี่ยวกับการศึกษาและสังคมในรูปคะแนนดิบ (b) คะแนนมาตรฐาน (β) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และ R

ถ่วงน้ำหนัก	β	b	S.E.b	t
X ₃₇	.0027	.0012	.0300	.045
X ₁₈	-.1987	-2.3067	.8743	2.638*
X ₃	-.0866	-.5567	.8267	.673
X ₂₃	-.0538	-.6250	.9369	.667
X ₂₇	.0537	.4434	.8578	.517
X ₃₃	.0307	.0117	.0299	.392
X ₂₄	.0049	.0401	.8172	.045
X ₁	.1241	.6218	.2909	2.137*
X ₁₆	-.1731	-1.6797	.6561	2.560*
X ₃₀	.0909	.6310	.4167	1.514
X ₁₀	-.1670	-1.2130	1.4180	.856
X ₂₂	.1378	1.1186	.8195	1.365
X ₆	.0420	.5819	1.8279	.318
X ₁₇	-.1578	-.8912	.4617	1.930
X ₉	.1038	.9615	1.2401	.775
X ₃₁	.0479	.3659	.4613	.793
X ₃₂	.0670	.0693	.0716	.969
X ₁₄	-.1913	-1.9556	.7199	2.716*
X ₂₀	-.0045	-.0253	.7650	.032
X ₂₈	.1107	.4327	.2636	1.642
X ₃₅	-.0170	-.0113	.0434	.261

ตัวพยากรณ์	β	b	S.E. b	t
X ₁₅	-.1061	-.6206	.4863	1.276
X ₁₂	-.2095	-.2303	.0764	3.015**
X ₃₆	.1132	.0908	.0602	1.510
X ₂₅	-.0261	-.3440	1.1909	.288
X ₂₇	-.0916	-.0469	.0456	1.028
X ₃₄	.1238	.0567	.0387	1.464
X ₂₆	.0424	.0227	.0484	.469
X ₁₁	.0544	1.0052	2.1039	.477
X ₁₃	-.1036	-.5220	.4617	1.131
X ₄	-.0218	-.1934	1.1980	.161
X ₈	.1388	.9250	.8576	1.079
X ₁₉	.0012	.0433	.7128	.063
X ₅	.0896	.6507	1.3608	.479
Constant				11.5735
R				.4403
S.E.est				2.2106
Overall F				1.959*

** P<.01 * P<.05

จากตารางที่ 30 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทุกคู่ระหว่างตัวพยากรณ์ในกลุ่ม
ภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตกับแนวความเป็นครูด้านความรู้รอบเกี่ยวกับการศึกษา
และสังคม มีค่าเท่ากับ .4403 และจากการทดสอบความมีนัยสำคัญของตัวพยากรณ์ในกลุ่ม
ภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิต พบว่าตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 มี 3 ตัว
คือ บัณฑิตประกอบอาชีพเกษตรกรรม (X₁₈) บัณฑิตประกอบอาชีพรับราชการครู (X₁₄) และ
ลำดับที่ในการเกิดของนิสิต (X₁₂) ส่วนตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มี 2 ตัว คือ
เพศของนิสิต (X₁) และบัณฑิตประกอบอาชีพรัฐวิสาหกิจ (X₁₆)

ตารางที่ 31 ค่าสัมประสิทธิ์ถ่วงน้ำหนัก เมื่อใช้ถ่วงน้ำหนักในกลุ่มภูมิหลังของนิสิต ทำนาย
 แนวความเป็นครูทั้งหมดในรูปคะแนนดิบ (b) คะแนนมาตรฐาน (β)
 และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และ R

ถ่วงน้ำหนัก	β	b	S.E.b	t
X ₂₇	-.0628	-.1109	.1587	.699
X ₈	-.0352	-.8107	2.9619	.274
X ₂₄	.1488	4.2400	2.8200	1.504
X ₃₁	-.1143	-3.0185	1.5149	1.993*
X ₄	.1508	4.6213	4.1667	1.109
X ₁₁	-.0396	-2.5282	7.3076	.346
X ₁	.1634	2.8280	.9987	2.832*
X ₁₆	-.0790	-2.6464	2.2603	1.171
X ₂₃	.0491	2.9667	3.2382	.607
X ₃₀	-.0210	-.5022	1.3931	.361
X ₁₄	-.1280	-4.5179	2.4817	1.820
X ₁₀	-.0763	-1.9130	4.8849	.391
X ₁₇	-.1591	-3.1039	1.6056	1.933
X ₂₂	.2597	7.2789	2.8571	2.548*
X ₁₈	-.2062	-8.2651	3.0225	2.735*
X ₃₂	-.2062	.3883	.2462	1.578
X ₂₀	.1088	2.9407	2.6365	1.115
X ₂₈	.1500	1.3488	.9084	1.485
X ₁₅	.0999	-.5344	1.6993	.315
X ₂₁	-.0265	7.5252	2.9728	2.531*
X ₁₂	.2641	-.6235	.2630	2.371*

ตัวพยากรณ์	β	b	S.E.b	t
X ₂₅	-.1643	7.3850	4.1031	1.800
X ₆	.1624	1.4779	6.3484	.232
X ₂₆	.0309	-.0774	.1673	.463
X ₁₃	-.0419	-.9656	1.6077	.600
X ₉	-.0555	-4.4695	4.2899	1.042
X ₃	-.1398	-.1330	2.8560	.257
X ₁₉	-.2949	4.7972	2.4613	1.949
X ₅	.0446	1.1178	4.7178	.237
Constant				75.4484
R				.3983
S.E.est				7.7287
Overall F				1.834**

** P<.01

* P<.05

จากการวางที่ 31 จะเห็นว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังของนิสิตกับแนวความเป็นครูทั้งหมดมีค่าเท่ากับ .3983 และจากการทดสอบความมีนัยสำคัญของตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังของนิสิตนั้นพบว่า ตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มี 6 ตัว คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด (X₃₁) เพศของนิสิต (X₁) มารดาประกอบอาชีพรับราชการอื่น (X₂₂) บิดาประกอบอาชีพเกษตรกรรม (X₁₈) มารดาประกอบอาชีพรับราชการครู (X₂₁) และลำดับที่การเกิดของนิสิต (X₁₂)

ตารางที่ 32 ค่าสัมประสิทธิ์ถ้อยพยากรณ์เมื่อใช้ถ้อยพยากรณ์ในกลุ่มคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิต
ทำนายแนวความเป็นครูของนิสิตทั้งหมดในรูปคะแนนดิบ (b) คะแนน
มาตรฐาน (p) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และ R

ถ้อยพยากรณ์	β	b	S.E.b	t
X ₃₇	.1448	.2308	.1008	2.290*
X ₃₃	.0577	.0762	.1017	.749
X ₃₅	.0171	.0395	.1464	.270
X ₃₆	-.0506	-.1403	.2016	.696
X ₃₄	.0727	.1150	.1257	.914
Constant				73.6379
R				.1867
S.E.est				7.9464
Overall F				2.211

*P<.05

จากตารางที่ 32 จะเห็นว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างถ้อยพยากรณ์ใน
กลุ่มคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตกับแนวความเป็นครูทั้งหมด มีค่าเท่ากับ .1867 ซึ่งเมื่อ
ทำการทดสอบความมีนัยสำคัญ พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ถ้อยพยากรณ์
ในกลุ่มคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตไม่สามารถทำนายตัวแปร เกณฑ์ในค่านี้นี้ได้

ตารางที่ 33 ค่าสัมประสิทธิ์ถ่วงน้ำหนักเมื่อใช้ถ่วงน้ำหนักในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิต ทำนายแนวความเป็นครูทั้งฉบับในรูปแบบคะแนนดิบ (b) คะแนนมาตรฐาน (β) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และ R

ถ่วงน้ำหนัก	β	b	S.E. b	t
X ₃₇	.1336	.2130	.1042	2.044*
X ₈	-.2216	-8.8825	3.0395	2.922*
X ₃	-.0373	-.8288	2.8741	.288
X ₂₃	.0366	1.4690	3.2570	.451
X ₂₇	.2543	7.2451	2.9821	2.430*
X ₃₃	.1026	.1355	.1041	1.302
X ₂₄	.1324	3.7713	2.8410	1.327
X ₁	.1755	3.0376	1.0115	3.003*
X ₁₆	-.0593	-1.9872	2.2810	.871
X ₃₀	.0123	.2938	1.4485	.202
X ₁₀	-.1220	-3.0578	4.9297	.620
X ₂₂	.2538	7.1131	2.8491	2.497*
X ₆	.0396	1.8934	6.3546	.298
X ₁₇	-.1399	-2.7283	1.6050	1.700
X ₉	-.1316	-4.2078	4.3110	.976
X ₃₁	-.0796	-2.1021	1.6038	1.311
X ₃₂	.0941	.3361	.2488	1.351
X ₁₄	-.1477	-5.2115	2.5027	2.082*
X ₂₀	.1391	2.7292	2.6594	1.026
X ₂₈	.0837	1.1293	.9163	1.232
X ₃₅	-.0387	-.0895	.1509	.592
X ₁₅	-.0300	-.6054	1.6906	.358

ตัวพยากรณ์	β	b	S.E.b	t
X ₁₂	-.1674	-.6354	.2655	2.394*
X ₃₆	-.0590	-.1635	.2092	.782
X ₂₅	.1659	7.5440	4.1399	1.822
X ₂₇	-.0609	-.1075	.1585	.678
X ₃₄	.0602	.0952	.1346	.707
X ₂₆	-.0480	-.0888	.1683	.527
X ₁₁	-.0109	-2.6087	7.3140	.356
X ₁₃	-.0405	-.7049	1.6049	.439
X ₄	.1288	3.9483	4.1648	.948
X ₈	-.0215	-.4956	2.9813	.167
X ₁₉	.2625	4.2702	2.4778	1.723
X ₅	.0859	2.1530	4.7307	.455
Constant				70.9984
R				.4277
S.E.est				7.685
Overall F				1.824*

** P<.01   * P<.05

จากตารางที่ 33 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตกับแวกความ เป็นครูทั้งหมด มีค่าเท่ากับ .4277 และจากการทดสอบความมีนัยสำคัญของตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิต พบว่าตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญที่ .01 มี 2 ตัว คือ บัณฑิตประกอบอาชีพเกษตรกรรม (X₁₈) และเพศของนิสิต (X₁) ส่วนตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มี 5 ตัว คือ ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น (X₃₇) ระดับการศึกษาของมารดา (X₂₇) มารดาประกอบอาชีพรับราชการอื่น (X₂₂) บัณฑิตประกอบอาชีพรับราชการครู (X₁₄) และลำดับที่เกิดของนิสิต (X₁₂)

ตอนที่ 4 ผลการคำนวณเพื่อหากลุ่มตัวพยากรณ์ที่ใช้ทำนายแวกความเป็นครูและสมการพยากรณ์แวกความเป็นครู

ตารางที่ 34 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างตัวพยากรณ์ที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสู่สมการถดถอยในการทำนายแวกความเป็นครูกับความสามารถเฉพาะเกี่ยวกับการสังเกต เหตุผลและการใช้ภาษา และการทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change)

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
1. X_{31}	.1989	.0396	.0396	12.767*
2. $X_{31}X_7$	.2611	.0682	.0286	11.303*
3. $X_{31}X_7X_{35}$	.2841	.0807	.0126	9.017*

** $P < .01$

จากตารางที่ 34 จะเห็นได้ว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด (X_{31}) สามารถอธิบายความแปรปรวนของแวกความเป็นครูกับความสามารถเฉพาะเกี่ยวกับการสังเกต เหตุผลและการใช้ภาษาในทางลบ ได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ได้ร้อยละ 3.96 และเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์อื่น ๆ คือ สถานที่ตั้งของโรงเรียนที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร (X_7) และความรับผิดชอบ (X_{35}) จะสามารถอธิบายความแปรปรวนของแวกความเป็นครูในขั้นนี้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 คิดเป็นร้อยละ 6.82 และ 8.07 ตามลำดับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 35 ค่าสัมประสิทธิ์ถ้อยพยากรณ์เมื่อใช้ถ้อยพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิต ทำนายแนวความเป็นครูด้านความสามารถเฉพาะเกี่ยวกับการสังเกต เหตุผลและการใช้ภาษา ในรูปคะแนนดิบ (b) คะแนนมาตรฐาน (β) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และ R

ถ้อยพยากรณ์	β	b	S.E.b	t
X ₃₁	-.2117	-2.9803	.7832	-3.805*
X ₇	.1787	1.6116	.4950	3.256*
X ₃₅	-.1145	-.1411	.0688	-2.052*
Constant				29.5073
R				.2841
S.E.est				4.1217
Overall F				9.0169**

** P<.01   * P<.05

จากการตารางที่ 35 จะเห็นว่าถ้อยพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตที่สามารถทำนายแนวความเป็นครูด้านความสามารถเฉพาะเกี่ยวกับการสังเกต เหตุผลและการใช้ภาษาได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 มี 3 ตัวแปร ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด (X₃₁) สถานที่ตั้งของโรงเรียนที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร (X₇) และความรับผิดชอบ (X₃₅) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างถ้อยพยากรณ์ทั้ง 3 ตัวนี้กับตัวแปรเกณฑ์ มีค่าเท่ากับ .2841

สำหรับถ้อยพยากรณ์ทั้ง 4 ตัวนี้ พบว่าถ้อยพยากรณ์ที่มีน้ำหนัก (β) มากที่สุด ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด รองลงมาคือ สถานที่ตั้งของโรงเรียนที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และความรับผิดชอบ ซึ่งมีค่าเท่ากับ -.2117 .1787 และ -.1145 ตามลำดับ

จากค่าต่าง ๆ ในตารางที่ 35 เมื่อนำมาเขียนสมการในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

$$Y'_1 = 29.507 - 2.9803X_{31} + 1.6116X_7 - .1411X_{35}$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z'_1 = -.2117Z_{31} + .1787Z_7 - .1145Z_{35}$$

โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หุคูณของตัวพยากรณ์กับแวกความเป็นครูของนิสิตใน
ด้านความสามารถเฉพาะเกี่ยวกับการสังเกต เหตุผลและการใช้ภาษา เท่ากับ .2841
ประสิทธิภาพในการทำนายคิดเป็นร้อยละ 8.07 และความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำ
ทำนายเท่ากับ 4.1217

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 36 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างตัวพยากรณ์ที่ได้รับการคัดเลือก เข้าสู่สมการถดถอยในการทำนายแนวความเป็นครู กำนานประกอบการที่สัมพันธ์กับแนวความเป็นครู และการทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change)

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
1. X_{37}	.2552	.0651	.0651	21.592**
2. $X_{37}X_1$	.2907	.0845	.0194	14.264**
3. $X_{37}X_1X_5$	.3109	.0967	.0122	10.987**

* $P < .01$

จากตารางที่ 36 จะเห็นได้ว่า ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น (X_{37}) สามารถอธิบายความแปรปรวนของแนวความเป็นครูของนิสิตกานานประกอบการที่สัมพันธ์กับแนวความเป็นครูในทางบวกได้อย่างมีนัยสำคัญที่ .01 ใกล้เคียง 6.51 และเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์อื่น ๆ คือ เพศของนิสิต (X_1) และภูมิภาคของนิสิตที่อยู่ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู (X_5) จะสามารถอธิบายความแปรปรวนของแนวความเป็นครูของนิสิตกานานประกอบการที่สัมพันธ์กับแนวความเป็นครูได้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ .01 ใกล้เคียง 8.45 และ 9.67 ตามลำดับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 37 ค่าสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์เมื่อใช้ตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิต ทำนายแวกความเป็นครูที่สัมพันธ์กับ
 แวกความเป็นครูในรูปคะแนนดิบ (b) คะแนนมาตรฐาน (β) และ
 การทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และ R

ตัวพยากรณ์	β	b	S.E.b	t
X ₃₇	.2523	.1503	.0323	4.658*
X ₁	.1460	.9448	.3511	2.691*
X ₅	.1105	1.0352	.5085	2.031*
Constant				8.7832
R				.3109
S.E.est				2.8644
Overall F				10.9873*

** P<.01   * P<.05

จากการตารางที่ 37 จะเห็นว่าตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตที่สามารถทำนายแวกความเป็นครูในท่านประสพการณ์ที่สัมพันธ์กับแวกครูได้โดยมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 มี 3 ตัวแปร ได้แก่ ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น (X₃₇) เพศของนิสิต (X₁) และภูมิลำเนาของนิสิตที่อยู่ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู (X₅) โดยมิต่ำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หุคูณระหว่างตัวพยากรณ์ทั้ง 3 ตัวนี้กับตัวแปรเกณฑ์ มีค่าเท่ากับ .3109

สำหรับตัวพยากรณ์ทั้ง 3 ตัวนี้ พบว่าตัวพยากรณ์ที่มีน้ำหนัก (β) มากที่สุด ได้แก่ ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น รองลงมาคือ เพศของนิสิตและภูมิลำเนาของนิสิตที่อยู่ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู ซึ่งมีค่าเท่ากับ .2523 .1460 และ .1105 ตามลำดับ

จากค่าต่าง ๆ ในตารางที่ 37 เมื่อนำมาเขียนสมการในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

$$Y'_2 = 8.7832 + .1503X_{37} + .9448X_1 + 1.0352X_3$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z'_2 = .2523Z_{37} + .1460Z_1 + .1105Z_3$$

โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หาคู่ของตัวพยากรณ์กับแนวความเป็นครูของนิสิต
 ด้านประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแนวความเป็นครู เท่ากับ .3109 ประสิทธิภาพในการทำนาย
 คิกเป็นร้อยละ 9.67 และความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนายมีค่าเท่ากับ 2.8644

ศูนย์วิทยพัชกร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 38 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างตัวพยากรณ์ที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสู่สมการ ถกถอยในการทำนายแนวความเป็นครูศึกษาศาสตร์ศึกษาและ การทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change)

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
1. X_{20}	.1472	.0217	.0217	6.868**
2. $X_{20}X_{19}$	.1935	.0374	.0158	6.011*

** $P < .01$

จากตารางที่ 38 จะเห็นได้ว่า มารดาประกอบอาชีพค้าขาย (X_{20}) สามารถอธิบายความแปรปรวนของแนวความเป็นครูของนิสิตศึกษาศาสตร์ศึกษาในทางลับ ได้อย่างมีนัยสำคัญที่ .01 ใกล้เคียง 2.17 และเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์คือ มารดาเป็นแม่บ้าน (X_{19}) จะสามารถอธิบายความแปรปรวนของแนวความเป็นครูของนิสิตศึกษาศาสตร์ศึกษาได้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ .01 คิดเป็นร้อยละ 3.74

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 39 ค่าสัมประสิทธิ์ถ้อยพยากรณ์เมื่อใช้ถ้อยพยากรณ์ในกลุ่มภูมิลักษณ์และคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิต ทำนายแนวความเป็นครูก้านทัศนคติต่อวิชาชีพครู ในรูปคะแนนดิบ (b) คะแนนมาตรฐาน (β) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และ R

ถ้อยพยากรณ์	β	b	S.E.b	t
X ₂₀	-.2079	-1.4250	.4249	-3.354*
X ₁₉	-.1395	-.7929	.3524	-2.250*
Constant				12.2735
R				.1935
S.E.est				2.7601
Overall F				6.0105*

** P < .01   * P < .05

จากตารางที่ 39 จะเห็นว่าถ้อยพยากรณ์ในกลุ่มภูมิลักษณ์และคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตที่สามารถทำนายแนวความเป็นครูก้านทัศนคติต่อวิชาชีพครูได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 มี 2 ตัวแปร ได้แก่ มารดาประกอบอาชีพค้าขาย (X₂₀) และมารดาเป็นแม่บ้าน (X₁₉) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างถ้อยพยากรณ์ทั้ง 2 ตัวนี้กับตัวแปรเกณฑ์มีค่าเท่ากับ .1935

สำหรับถ้อยพยากรณ์ทั้ง 2 ตัวนี้ พบว่าถ้อยพยากรณ์ที่มีน้ำหนัก (β) มากที่สุด ได้แก่ มารดาประกอบอาชีพค้าขาย รองลงมาคือ มารดาเป็นแม่บ้าน ซึ่งมีค่าเท่ากับ -.2079 และ -.1395 ตามลำดับ

จากค่าต่าง ๆ ในตารางที่ 39 เมื่อนำมาเขียนสมการในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

$$Y'_3 = 12.2735 - 1.4250X_{20} - .7929X_{19}$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$z_3 = \frac{-2.0792}{20} - \frac{.1395z_{19}}{20}$$

โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หุคูณของตัวพยากรณ์กับแนวความเป็นครูก้านทัศนคติ
ต่อวิชาชีพครูของนิสิตเท่ากับ .1935 ประสิทธิภาพในการทำนายคิดเป็นร้อยละ 3.74 และ
ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนายมีค่าเท่ากับ 2.7601

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 40 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างตัวพยากรณ์ที่ได้รับการคัดเลือก เข้าสู่สมการถดถอยในการทำนายแวกความเป็นครูก้านความสามารถทั่วไปของ นิสิต และการทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change)

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
1. X_1	.1897	.0360	.0360	11.575**

** $P < .01$

จากตารางที่ 40 จะเห็นได้ว่า เพศของนิสิต (X_1) สามารถอธิบายความแปรปรวนของแวกความเป็นครูก้านความสามารถทั่วไปของนิสิตในทางบวกได้อย่างมีนัยสำคัญที่ .01 ใกล้เคียง 3.60 และตัวพยากรณ์อื่น ๆ ไม่สามารถเพิ่มความสามารถในการอธิบายความแปรปรวนของแวกความเป็นครูก้านความสามารถทั่วไปของนิสิตได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 41 ค่าสัมประสิทธิ์ถ่วงพยากรณ์เมื่อใช้ถ่วงพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิต ทำนายแวกความเป็นครู กำนความสามารถทั่วไปของนิสิต ในรูปคะแนนดิบ (b) คะแนนมาตรฐาน (β) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และ R

ถ่วงพยากรณ์	β	b	S.E.b	t
X ₁	.1897	1.0539	.3098	3.402 ^{**}
Constant				14.8763
R				.1893
S.E.est				2.5327
Overall F				11.5753 ^{**}

^{**} P < .01

จากตารางที่ 41 จะเห็นว่าถ่วงพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตที่สามารถทำนายแวกความเป็นครู กำนความสามารถทั่วไปของนิสิตได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 มี 1 ถ่วงแปรคือ เพศของนิสิต โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างถ่วงพยากรณ์กับถ่วงแปรเท่ากับ .1893 ซึ่งมีน้ำหนัก (β) เท่ากับ .1897

เมื่อนำมาเขียนสมการในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

$$Y'_4 = 14.8763 + 1.0539X_1$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z'_4 = .1897Z_1$$

โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของถ่วงพยากรณ์กับแวกความเป็นครูในก้านความสามารถทั่วไปของนิสิต เท่ากับ .1893 ประสิทธิภาพของการทำนายคิดเป็นร้อยละ 3.60 และความคลาดเคลื่อนในการทำนายมีค่าเท่ากับ 2.5327

ตารางที่ 42 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างตัวพยากรณ์ที่ได้รับการคัดเลือก เข้าสู่สมการถดถอยในการทำนายแนวความเป็นครูด้านความรู้รอบเกี่ยวกับการศึกษาและสังคมของนิสิต และการทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change)

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
1. X_{36}	.1786	.0319	.0319	10.214**
2. $X_{36}X_{28}$	.2374	.0563	.0245	9.226**
3. $X_{36}X_{28}X_{12}$	.2704	.0731	.0167	8.096**
4. $X_{36}X_{28}X_{12}X_1$	.2959	.0876	.0145	7.366**
5. $X_{36}X_{28}X_{12}X_1X_{10}$	.3155	.0996	.0120	6.766**

**
P < .01

จากตารางที่ 42 จะเห็นได้ว่าความอคทน (X_{36}) สามารถอธิบายความแปรปรวนของแนวความเป็นครูด้านความรู้รอบเกี่ยวกับการศึกษาและสังคมของนิสิตในทางบวกได้อย่างมีนัยสำคัญที่ .01 ใกล้เคียง 3.19 และเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์อื่น ๆ คือ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_{28}) ลำดับที่การเกิด (X_{12}) เพศของนิสิต (X_1) และสถานที่ตั้งของโรงเรียนในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู (X_{10}) จะสามารถอธิบายความแปรปรวนของแนวความเป็นครูด้านความรู้รอบเกี่ยวกับการศึกษาและสังคมของนิสิตได้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ .01 คิดเป็นร้อยละ 5.63 7.31 8.76 และ 9.96 ตามลำดับ

ตารางที่ 43 ค่าสัมประสิทธิ์ถ่วงน้ำหนักเมื่อใช้ถ่วงน้ำหนักในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิต ทำนายแนวความเป็นครูด้านความรู้รอบเกี่ยวกับการศึกษาและสังคมของนิสิต ในรูปคะแนนถ่วง (b) คะแนนมาตรฐาน (β) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และ R

ถ่วงน้ำหนัก	β	b	S.E.b	t
X ₃₆	.1944	.1560	.0438	3.564
X ₂₈	.1077	.4210	.2182	1.929
X ₁₂	-.1356	-.1490	.0607	2.454
X ₁	.1157	.5799	.2740	2.117
X ₁₀	-.1113	-.8084	.4007	-2.018
Constant				11.9107
R				.3155
S.E.est				2.2228
Overall F				6.7661 ^{**}

** P<.01

จากตารางที่ 43 จะเห็นว่าถ่วงน้ำหนักในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตที่สามารถทำนายแนวความเป็นครูด้านความรู้รอบเกี่ยวกับการศึกษาและสังคมของนิสิตได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 มี 5 ตัวแปร ได้แก่ ความออกทน (X₃₆) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X₂₈) ลำดับที่การเกิด (X₁₂) เพศของนิสิต และสถานที่ตั้งของโรงเรียนในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู (X₁₀) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างถ่วงน้ำหนักทั้ง 5 ตัวนี้กับตัวแปรเกณฑ์ มีค่าเท่ากับ .3155

สำหรับถ่วงน้ำหนักทั้ง 5 ตัวนี้ พบว่าถ่วงน้ำหนักที่มีน้ำหนัก (β) มากที่สุด ได้แก่ ความออกทน รองลงมาคือ ลำดับการเกิด เพศของนิสิต สถานที่ตั้งของโรงเรียนในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ซึ่งมีค่าเท่ากับ .1944 -.1356 .1157 -.1113 และ .1077 ตามลำดับ

จากค่าต่าง ๆ ในตารางที่ 43 เมื่อนำมาเขียนสมการในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

$$Y'_5 = 11.9107 + .1560X_{36} + .4210X_{28} - .1490X_{12} + .5799X_{11} - .8084X_{10}$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z'_5 = .1944Z_{36} + .1077Z_{28} - .1356Z_{12} + .1157Z_{11} - .1113Z_{10}$$

โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวพยากรณ์กับแนวความเป็นครูในชั้น
ความรู้รอบเกี่ยวกับการศึกษาและสังคมของนิสิต เท่ากับ .3155 ประสิทธิภาพในการทำนาย
คิดเป็นร้อยละ 9.96 และความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนายเท่ากับ 2.2228

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 44 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างตัวพยากรณ์ที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสู่สมการถดถอยในการทำนายแวกความเป็นครูทั้งฉบับ และการทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change)

ลำดับขั้นตัวทำนาย	R	R^2	R^2 change	F
1. X_{28}	.1622	.0263	.0263	8.373**
2. $X_{28}X_{37}$	.2219	.0492	.0229	8.001**
3. $X_{28}X_{37}X_1$	.2647	.0701	.0209	7.738**
4. $X_{28}X_{37}X_1X_2$	.2895	.0838	.0137	7.021**

** $P < .01$

จากตารางที่ 44 จะเห็นว่าฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_{28}) สามารถอธิบายความแปรปรวนของแวกความเป็นครูของนิสิตในทางบวกได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ได้ร้อยละ 2.63 และเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์อื่น ๆ คือ ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น (X_{37}) เพศของนิสิต (X_1) และภูมิลำเนาของนิสิตที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร (X_2) จะสามารถอธิบายความแปรปรวนของแวกความเป็นครูของนิสิตได้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 คิดเป็นร้อยละ 4.92 7.01 และ 8.38 ตามลำดับ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 45 ค่าสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์เมื่อใช้ตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิลำเนาและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิต ทำนายแนวความเป็นครูทั้งฉบับ ในรูปคะแนนดิบ (b) คะแนนมาตรฐาน (β) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และ R

ตัวพยากรณ์	β	b	S.E.b	t
X ₂₈	.1180	1.5923	.7579	2.101*
X ₃₇	.1615	.2574	.0876	2.938**
X ₁	.1366	2.3646	.9514	2.485*
X ₂	.1208	2.0021	.9335	2.145*
Constant				70.2248
R				.2895
S.E.est				7.7296
Overall F				7.0214**

** P < .01

* P < .05

จากตารางที่ 45 จะเห็นว่าตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิลำเนาและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตที่สามารถทำนายแนวความเป็นครูทั้งฉบับได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 มี 4 ตัวแปร ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X₂₈) ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น (X₃₇) เพศของนิสิต (X₁) และภูมิลำเนาของนิสิตที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร (X₂) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวพยากรณ์ทั้ง 4 ตัวนี้กับตัวแปรเกณฑ์ มีค่าเท่ากับ .2895

สำหรับตัวพยากรณ์ทั้ง 4 ตัวนี้ พบว่าตัวพยากรณ์ที่มีน้ำหนัก (β) มากที่สุด ได้แก่ ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น รองลงมาคือ เพศของนิสิต ภูมิลำเนาของนิสิตที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ซึ่งมีค่าเท่ากับ .1615 .1366 .1208 และ .1180 ตามลำดับ

จากค่าต่าง ๆ ในตารางที่ 45 เมื่อนำมาเขียนสมการในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

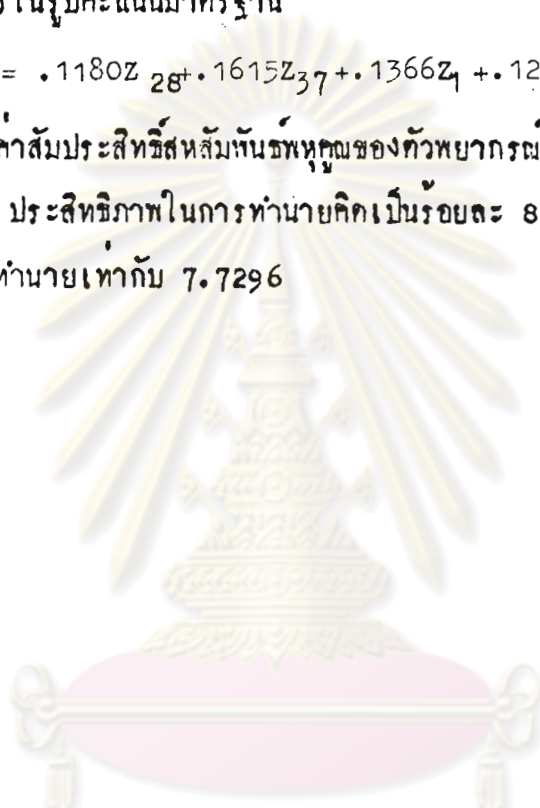
สมการในรูปคะแนนดิบ

$$Y'_6 = 70.2248 + 1.5923X_{28} + 0.2574X_{37} + 2.3646X_1 + 2.0021X_2$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z'_6 = .1180Z_{28} + .1615Z_{37} + .1366Z_1 + .1208Z_2$$

โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวพยากรณ์กับแนวความเป็นครูของนิสิตเท่ากับ .2895 ประสิทธิภาพในการทำนายคิกเป็นร้อยละ 8.38 และความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนายเท่ากับ 7.7296

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตกับแนวความเป็นครู และหากกลุ่มของตัวพยากรณ์ที่สามารถร่วมกันพยากรณ์แนวความเป็นครูของนิสิตได้ โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 312 คน การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามและคะแนนแนวความเป็นครูของนิสิตที่ได้จากการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2529 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มหรือลดตัวแปรเป็นขั้น ๆ (Stepwise Multiple Regression Analysis) สำหรับผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะสรุปผลที่ได้จากการวิเคราะห์ในแต่ละด้านของตัวแปร เกณฑ์ซึ่งประกอบด้วยค่าความสามารถเฉพาะเกี่ยวกับการสังเกต เหตุผลและการใช้ภาษา ค่านประสมการที่สัมพันธ์กับแนวครู ค่าทัศนคติต่อวิชาชีพครู ค่าความสามารถทั่วไปของนิสิต ค่าความรู้รอบเกี่ยวกับการศึกษาและสังคมและแนวความเป็นครูทั้งฉบับ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์แต่ละตัวกับตัวแปร เกณฑ์ซึ่งมีทั้งความสัมพันธ์ในทางบวกและทางลบ
2. ความสัมพันธ์ระหว่างแต่ละกลุ่มของตัวพยากรณ์กับตัวแปร เกณฑ์และความสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์ทั้งหมดกับตัวแปร เกณฑ์
3. ตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตที่สามารถร่วมกันทำนายแนวความเป็นครูได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
4. น้ำหนักและทิศทางของความสัมพันธ์ของตัวพยากรณ์ที่มีความสำคัญในการพยากรณ์แนวความเป็นครู
5. สมการพยากรณ์แนวความเป็นครู

สรุปผลการวิจัย

1. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์ต่าง ๆ กับแนวความเป็นครู

ก้านความสามารถเฉพาะเกี่ยวกับการสังเกต เหตุผลและการใช้ภาษา พบว่า

1.1 ทัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับแวกความเป็นครูก้านความสามารถเฉพาะเกี่ยวกับการสังเกต เหตุผลและการใช้ภาษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 4 ทัวแปร โดยลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปน้อยได้แก่ สถานที่ตั้งของโรงเรียนที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร ภูมิฐานะของนิสิตที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .178 .152 .141 และ .123 ตามลำดับ

ส่วนทัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางลบกับแวกความเป็นครูก้านความสามารถเฉพาะเกี่ยวกับการสังเกต เหตุผลและการใช้ภาษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 ทัวแปร โดยลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปน้อยได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด สถานที่ตั้งของโรงเรียนที่อยู่ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่มีวิทยาลัยครู และบิดาประกอบอาชีพเกษตรกรรม

1.2 สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างทัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตกับแวกความเป็นครูก้านความสามารถเฉพาะเกี่ยวกับการสังเกต เหตุผลและการใช้ภาษานั้น เมื่อทำการทดสอบความมีนัยสำคัญ พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อจำแนกกลุ่มทัวพยากรณ์เป็นค่านพบว่า ทั้งทัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลัง และกลุ่มคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตไม่สามารถร่วมกันทำนายแวกความเป็นครูในค่านนี้ได้อย่างมีนัยสำคัญ

1.3 ทัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตที่สามารถร่วมกันทำนายแวกความเป็นครูก้านความสามารถเฉพาะเกี่ยวกับการสังเกต เหตุผลและการใช้ภาษาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีจำนวน 3 ทัวแปร ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด สถานที่ตั้งของโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร และความรับผิดชอบ ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนของแวกความเป็นครูของนิสิตก้านความสามารถเฉพาะเกี่ยวกับการสังเกต เหตุผลและการใช้ภาษาได้ร้อยละ 8.07

1.4 เมื่อพิจารณาน้ำหนักและทิศทางของความสัมพันธ์ของทัวพยากรณ์ที่มีความสำคัญในการพยากรณ์แวกความเป็นครูก้านความสามารถเฉพาะเกี่ยวกับการสังเกต เหตุผลและการใช้ภาษา พบว่าทัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกคือ สถานที่ตั้งของ

โรงเรียนในกรุงเทพมหานคร (.1787) ส่วนตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางลบ มี 2 ตัวแปร ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด และความรับผิดชอบ (-.2117 และ -.1145 ตามลำดับ)

1.5 สมการพยากรณ์แนวความเป็นครูคำนวณความสามารถเฉพาะเกี่ยวกับการสั่งเอก เหตุผลและการใช้ภาษา เมื่อเขียนในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z_1' = -.2117Z_{31} + .1787Z_7 - .1145Z_{35}$$

2. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์ต่าง ๆ กับแนวความเป็นครูคำนวณประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแนวความเป็นครู พบว่า

2.1 ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับแนวความเป็นครูคำนวณประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแนวความเป็นครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 6 ตัวแปร โดยลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปน้อย ได้แก่ ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น เพศ ความอดทน ความรู้สึกว่าคุณเองมีความเป็นอยู่ที่ สถานที่ตั้งของโรงเรียนที่อยู่ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู และภูมิภาคของนิสิตที่อยู่ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .255 .144 .143 .139 .112 และ .102 ตามลำดับ

ส่วนตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางลบกับแนวความเป็นครูคำนวณประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแนวความเป็นครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ตัวแปร ได้แก่ สถานที่ตั้งของโรงเรียนที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และมีคาประกอบอาชีพรับจ้าง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -.113 และ -.104 ตามลำดับ

2.2 สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตกับแนวความเป็นครูคำนวณประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแนวความเป็นครูนั้น เมื่อทำการทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทุกคู่เท่ากับ .3479 และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวพยากรณ์เป็นคำนวณพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังกับแนวความเป็นครูในค่านี้นี้ เมื่อทำการทดสอบความมีนัยสำคัญแล้ว ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์ในกลุ่มคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตกับแนวความเป็นครูในค่านี้นี้ เมื่อทำการทดสอบความมีนัยสำคัญพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทุกคู่เท่ากับ .2723

2.3 ทัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตที่สามารถร่วมกันทำนายแวกความ เป็นครู กำนประสพการณที่สัมพันธ์กับแวกความ เป็นครู ได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีจำนวน 3 ทัวแปร ได้แก่ ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น เพศ และภูมิลาเนาของนิสิตที่อยู่ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู และสามารถอธิบายความแปรปรวนของแวกความ เป็นครู กำนประสพการณที่สัมพันธ์กับแวกความ เป็นครู ได้ ร้อยละ 9.67

2.4 เมื่อพิจารณาน้ำหนักและทิศทางของความสัมพันธ์ของทัวพยากรณ์ที่มีความสำคัญในการพยากรณ์แวกความ เป็นครู กำนประสพการณที่สัมพันธ์กับแวกความ เป็นครู พบว่า ทัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวก มีจำนวน 3 ทัวแปร ได้แก่ ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น เพศ และภูมิลาเนาของนิสิตที่อยู่ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู (.2523 .1460 และ .1105 ตามลำดับ)

2.5 สมการพยากรณ์แวกความ เป็นครู กำนประสพการณที่สัมพันธ์กับแวกความ เป็นครู เมื่อเขียนในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z_2' = .2523Z_{37} + .1460Z_{11} + .1105Z_5$$

3. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัวพยากรณ์ต่าง ๆ กับแวกความ เป็นครู กำนทัศนคติท้อวิชาธิทครู พบว่า

3.1 ทัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับแวกความ เป็นครู กำนทัศนคติท้อวิชาธิทครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ทัวแปร โดยลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปน้อย ได้แก่ มารคาประกอบด้วยอาชีพรับราชการครู และระดับการศึกษาของมารคา มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .117 และ .110 ตามลำดับ

ส่วนทัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางลบกับแวกความ เป็นครู กำนทัศนคติท้อวิชาธิทครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ทัวแปร ได้แก่ มารคาประกอบด้วยอาชีพค้าขาย และภูมิลาเนาของนิสิตที่อยู่ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -.147 และ -.097 ตามลำดับ

3.2 สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างทัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตกับแวกความ เป็นครู กำนทัศนคติท้อวิชาธิทครู นั้น เมื่อทำการทดสอบความมีนัยสำคัญ พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อจำแนกกลุ่มทัวพยากรณ์

เป็นค่า พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์ทั้งในก่อนภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตกับแนวความเป็นครูก้านทัศนคติต่อวิชาชีพครู ซึ่ง เมื่อทำการทดสอบความมีนัยสำคัญพบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 ตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตที่สามารถร่วมกันทำนายแนวความเป็นครูก้านทัศนคติต่อวิชาชีพครู ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ตัวแปร ได้แก่ มารดาประกอบอาชีพค้าขาย และมารดาเป็นแม่บ้าน ซึ่งสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของแนวความเป็นครูก้านทัศนคติต่อวิชาชีพครูได้ร้อยละ 3.74

3.4 เมื่อพิจารณาน้ำหนักและทิศทางของความสัมพันธ์ของตัวพยากรณ์ที่มีความสำคัญในการพยากรณ์แนวความเป็นครูก้านทัศนคติต่อวิชาชีพครู พบว่าตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางลบมี 2 ตัวแปร ได้แก่ มารดาประกอบอาชีพค้าขาย และมารดาเป็นแม่บ้าน (-.2079 และ -.1395 ตามลำดับ)

3.5 สมการพยากรณ์แนวความเป็นครูก้านทัศนคติต่อวิชาชีพครู เมื่อเขียนในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z'_3 = -.2079Z_{20} - .1395Z_{19}$$

4. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์ต่าง ๆ กับแนวความเป็นครูก้านความสามารถทั่วไปของนิสิต พบว่า

4.1 ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับแนวความเป็นครูก้านความสามารถทั่วไปของนิสิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 ตัวแปร โดยลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปน้อย ได้แก่ เพศ สถานที่ตั้งของโรงเรียนที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และภูมิลำเนาของนิสิตที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .190 .118 และ .111 ตามลำดับ

ส่วนตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางลบกับแนวความเป็นครูก้านความสามารถทั่วไปของนิสิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ บิดาประกอบอาชีพรับราชการครู และบิดาประกอบอาชีพเกษตรกร มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -.111 และ -.099 ตามลำดับ

4.2 สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตกับแนวความเป็นครูก้านความสามารถทั่วไปของนิสิตนั้น เมื่อทำการทดสอบ

ความมีนัยสำคัญ พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สหสัมพันธ์ หุคูณเท่ากับ .4255 และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวพยากรณ์เป็นค่านพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิลักษณ์กับแวกความเป็นครูในค่านนี้ เมื่อทำการทดสอบความมีนัยสำคัญ พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หุคูณเท่ากับ .3820 ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์ในกลุ่มคุณลักษณะ เฉพาะตัวของนิสิตกับแวกความเป็นครู ในค่านนี้ เมื่อทำการทดสอบความมีนัยสำคัญแล้วพบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.3 ตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิลักษณ์และคุณลักษณะ เฉพาะตัวของนิสิตที่สามารถ ร่วมกันทำนายแวกความเป็นครูค่านความสามารถทั่วไปของนิสิต ใค้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 มี 1 ตัวแปร ไค้แก่ เพศของนิสิต ซึ่งสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวน ของแวกความเป็นครูค่านความสามารถทั่วไปของนิสิต ได้ร้อยละ 3.60

4.4 เมื่อพิจารณาน้ำหนักและทิศทางของความสัมพันธ์ของตัวพยากรณ์ที่มี ความสำคัญในการพยากรณ์แวกความเป็นครูค่านความสามารถทั่วไปของนิสิต พบว่าตัวพยากรณ์ ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวก มี 1 ตัว ไค้แก่ เพศของนิสิต (.1897)

4.5 สมการพยากรณ์แวกความเป็นครูค่านความสามารถทั่วไปของนิสิต เมื่อ เขียนในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z_4' = .1897Z_1$$

5. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์ต่าง ๆ กับแวกความเป็นครู ค่านความรู้รอบเกี่ยวกับการศึกษาและสังคมของนิสิต พบว่า

5.1 ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับแวกความเป็นครูค่านความรู้รอบ เกี่ยวกับการศึกษาและสังคมของนิสิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 7 ตัวแปร โดยลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปน้อย ไค้แก่ ความออกหน ฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัว ความรู้สึกว่าคุณเองมีความเป็นอยู่ที่ นึกาประกอบอาชีพรับราชการอื่น เพศ ระดับการศึกษาของบิดาและการควบคุมตนเอง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .179 .161 .136 .126 .120 .115 และ .111 ตามลำดับ

ส่วนตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางลบกับแวกความเป็นครูค่าน ความรู้รอบเกี่ยวกับการศึกษาและสังคมของนิสิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มีจำนวน 6 ตัวแปร โดยลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปน้อย ได้แก่ สถานที่ตั้งของโรงเรียนที่อยู่ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู ลำดับที่การเกิด บิคาประกอบอาชีพเกษตรกรรม ภูมิฐานะของนิสิตที่อยู่ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู บิคาประกอบอาชีพรับราชการครู และมารดาประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ $-.136$ $-.135$ $-.126$ $-.123$ $-.101$ และ $-.094$ ตามลำดับ

5.2 สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตกับแนวความเป็นครูด้านความรู้รอบเกี่ยวกับการศึกษาและสังคมของนิสิต ซึ่งเมื่อทำการทดสอบความมีนัยสำคัญพบว่ามีความนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หาค่าเท่ากับ $.4403$ และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวพยากรณ์เป็นด้านพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังกับแนวความเป็นครูในค่านี้นี้ เมื่อทำการทดสอบความมีนัยสำคัญพบว่ามีความนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หาค่าเท่ากับ $.3914$ ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์ในกลุ่มคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตกับแนวความเป็นครูในค่านี้นี้ เมื่อทำการทดสอบความมีนัยสำคัญแล้วพบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5.3 ตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตที่สามารถร่วมกันทำนายแนวความเป็นครูด้านความรู้รอบเกี่ยวกับการศึกษาและสังคม ได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ $.01$ มี 5 ตัวแปร ได้แก่ ความออกทน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ลำดับที่การเกิด เพศและสถานที่ตั้งของโรงเรียนในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู และสามารถอธิบายความแปรปรวนของแนวความเป็นครูด้านความรู้รอบเกี่ยวกับการศึกษาและสังคมของนิสิต ได้ร้อยละ 9.96

5.4 เมื่อพิจารณาน้ำหนักและทิศทางของความสัมพันธ์ของตัวพยากรณ์ที่มีความสำคัญในการพยากรณ์แนวความเป็นครูด้านความรู้รอบเกี่ยวกับการศึกษาและสังคมพบว่าตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวก มีจำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ ความออกทน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และเพศ ($.1944$ $.1077$ และ $.1157$ ตามลำดับ) ส่วนตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางลบมี 2 ตัวแปร ได้แก่ ลำดับที่การเกิด และสถานที่ตั้งของโรงเรียนในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู ($-.1356$ และ $-.1113$ ตามลำดับ)

5.5 สมการพยากรณ์แนวความเป็นครูด้านความรู้รอบเกี่ยวกับการศึกษาและสังคม เมื่อเขียนในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z_5 = .1944Z_{36} + .1077Z_{28} - .1356Z_{12} + .1157Z_{11} - .1113Z_{10}$$

6. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์ต่าง ๆ กับแนวความเป็นครูทั้งหมด พบว่า

6.1 ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับแนวความเป็นครูทั้งหมดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 9 ตัวแปร โดยลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปน้อย ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว เพศ ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น ภูมิฐานะของนิสิตที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร สถานที่ตั้งของโรงเรียนที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร มารดาประกอบอาชีพรับราชการอื่น และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .162 .160 .158 .143 .140 .134 .131 .126 และ .103 ตามลำดับ

ส่วนตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางลบกับแนวความเป็นครูทั้งหมดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 4 ตัวแปร โดยลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปน้อย ได้แก่ บิดาประกอบอาชีพเกษตรกรรม การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด ลำดับที่การเกิด และบิดาประกอบอาชีพรับจ้าง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -.142 -.114 -.100 -.096 ตามลำดับ

6.2 สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตกับแนวความเป็นครูทั้งหมด ซึ่งเมื่อทำการทดสอบความมีนัยสำคัญพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .4277 และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวพยากรณ์เป็นค่าพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังกับแนวความเป็นครูในค่านี้นี้ เมื่อทำการทดสอบพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .3983 ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์ในกลุ่มคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตกับแนวความเป็นครูในค่านี้นี้ เมื่อทำการทดสอบพบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

6.3 ตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตที่สามารถร่วมกันทำนายแนวความเป็นครูทั้งหมดได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีจำนวน 4 ตัวแปร ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น เพศและภูมิฐานะของนิสิตที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และสามารถอธิบายความแปรปรวนของแนวความเป็นครูของนิสิตได้ร้อยละ 8.38

6.4 เมื่อพิจารณาน้ำหนักและทิศทางของความสัมพันธ์ของตัวพยากรณ์ที่มีความสำคัญในการพยากรณ์แวกความเป็นครูทั้งฉบับ พบว่าตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกและมีความสำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น เพศ ภูมิฐานะของนิสิตที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (.1615 .1366 .1206 และ .1180 ตามลำดับ)

6.5 สมการพยากรณ์แวกความเป็นครูทั้งฉบับ เมื่อเขียนในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z'_6 = .1180Z_{28} + .1615Z_{37} + .1366Z_{14} + .1208Z_{22}$$

อภิปรายผล

เนื่องจากแวกความเป็นครูที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ ได้พิจารณาจากคะแนนที่ได้จากแบบวัดแวกความเป็นครู ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ส่วน คือ

1. ความสามารถเฉพาะเกี่ยวกับการสังเกต เหตุผล และการใช้ภาษา
2. ประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแวกครู
3. ทักษะที่ก่อวิชาชีพครู
4. ความสามารถทั่วไปของนิสิต
5. ความรู้รอบเกี่ยวกับการศึกษาและสังคม

นอกจากนี้ยังมีคะแนนแวกความเป็นครูทั้งฉบับ ดังนั้นในการอภิปรายเกี่ยวกับตัวแปรต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับแวกความเป็นครูของนิสิตจะกล่าวถึงตัวแปร เกณฑ์ในแต่ละด้าน และคะแนนแวกความเป็นครูทั้งฉบับตามลำดับดังนี้

1. ความสามารถเฉพาะเกี่ยวกับการสังเกต เหตุผลและการใช้ภาษา

ตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะ เฉพาะตัวของนิสิตที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของคะแนนแวกความเป็นครูกับความสามารถเฉพาะเกี่ยวกับการสังเกต เหตุผลและการใช้ภาษาได้อย่างมีนัยสำคัญมี 3 ตัวแปร ได้แก่ สถานที่ตั้งของโรงเรียนที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดและความรับผิดชอบ เมื่อพิจารณาน้ำหนักและทิศทางของความสำคัญของตัวพยากรณ์กับคะแนนแวกความเป็นครูในค่านี้ โดยดูจากค่า β ในสมการถดถอย จะเห็นได้ว่า ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวก คือ

สถานที่ตั้งของโรงเรียนที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร ส่วนตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางลบ คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดและความรับผิดชอบ และถ้าพิจารณาความสำคัญในการอธิบายความแปรปรวนของตัวพยากรณ์พบว่า ตัวพยากรณ์ที่มีความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด รองลงมาคือ สถานที่ตั้งของโรงเรียนที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และความรับผิดชอบ ตามลำดับ

ในเรื่องเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเป็นที่ยอมรับกันว่า การอบรมเลี้ยงดูในแต่ละแบบแผนนั้นมีส่วนสำคัญในการปลูกฝังลักษณะทางบุคลิกภาพให้แก่เด็ก โดยมีบิดามารดาเป็นผู้ฝึกอบรมให้เด็กได้แสดงความคิด พฤติกรรม ทั้งในด้านความสามารถ ความรู้ ทักษะ ความสนใจและอุปนิสัยต่าง ๆ ซึ่งแต่ละแบบแผนของการอบรมเลี้ยงดูจะทำให้เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูมีบุคลิกลักษณะแตกต่างกันไป และจากข้อค้นพบดังกล่าวถ้าจะพิจารณาในแต่ละตัวพยากรณ์ที่เข้าในสมการแล้ว จะพบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดมีความสำคัญในการทำนายแหวความเป็นครูด้านความสามารถเฉพาะเกี่ยวกับการสังเกต เหตุผลและการใช้ภาษาสูงที่สุด แต่เป็นความสัมพันธ์ในทางลบ ที่เป็นเช่นนี้อาจจะอธิบายได้ว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดนั้นโดยทั่วไปบิดามารดาจะเป็นผู้วางกฎเกณฑ์และบังคับให้ลูกปฏิบัติตาม ไม่ยอมให้ลูกแสดงความเห็นและอาจจะลงโทษอย่างไม่มีเหตุผล ซึ่งการที่นิสิตได้รับการอบรมเลี้ยงดูในลักษณะนี้จะทำให้กลายเป็นคนที่ไม่กล้าคิด กล้าซักไซ้ในเรื่องต่าง ๆ ไม่มีความมั่นใจในตนเองเท่าที่ควร และขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (ละม้ายมาศ ศรีหัตถิ และ จรรยา สุวรรณหัทธ 2510 : 87-91) ซึ่งลักษณะเช่นนี้อาจจะเป็นไปในลักษณะที่ไม่เอื้อให้นิสิตเป็นคนที่ช่างสังเกตหรือเป็นคนมีเหตุผล จึงทำให้การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดมีความสัมพันธ์ในทางลบกับแหวความเป็นครูในค่านี้นี้

ส่วนนิสิตที่เคยเรียนอยู่ในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งนับได้ว่าเป็นศูนย์กลางของความเจริญทางค่านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นทางค่านการค้าหรือทางการศึกษา และการดำเนินชีวิตของคนที่อยู่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร จะค่อนข้างร่นและพึ่งตนเองเป็นอย่างมากเพื่อที่จะไค้อยู่รอดในสังคมปัจจุบันไค้ สิ่งเหล่านี้อาจมีส่วนในการเอื้ออำนวยให้นิสิตที่เคยเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร เป็นคนที่ช่างคิด ช่างสังเกตและมองสิ่งต่าง ๆ ไค้กว้างขวางกว่านิสิตที่เคยเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในค่างจังหวัด

สำหรับความรับผิดชอบนั้นได้แสดงความสัมพันธ์ในทางลบกับแนวความเป็นครู
 ด้านความสามารถเฉพาะเกี่ยวกับการสังเกต เหตุผลและการใช้ภาษา แต่อาจจะกล่าวได้ว่า
 ไม่มีเหตุผลที่ชัดเจนพอที่จะอธิบายความสัมพันธ์นี้ได้และน่าจะได้มีการทำการศึกษาค้นคว้าที่
 เกี่ยวกับประเด็นนี้ต่อไป แต่อย่างไรก็ตามค่านำหนัก (β) ของความรับผิดชอบในสมการนั้น
 จักว่ามีค่าต่ำเมื่อเทียบกับตัวพยากรณ์อื่นในสมการ และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง
 ความรับผิดชอบกับตัวแปรเฉพาะในค่านนี้ แม้ว่าจะมีค่าลบแต่มีค่าที่ค่อนข้างต่ำมาก (-0.06)
 และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ด้านประสบการณ์เดิมที่สัมพันธ์กับแนวครู

ตัวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตที่สามารถอธิบาย
 ความแปรปรวนของคะแนนแนวความเป็นครู ด้านประสบการณ์เดิมที่สัมพันธ์กับแนวความเป็นครู
 ได้ อย่างมีนัยสำคัญมี 3 ตัวแปร ได้แก่ ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น เพศ ภูมิฐานะของนิสิตที่อยู่
 ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู เมื่อพิจารณานำหนักและทิศทางของ
 ความสัมพันธ์ของตัวพยากรณ์กับคะแนนแนวความเป็นครูในค่านนี้ โดยดูจากค่า β ในสมการ
 ถกถอยจะเห็นว่าทั้ง 3 ตัวแปร มีความสัมพันธ์ในทางบวกและตัวพยากรณ์ที่มีความสำคัญใน
 การอธิบายความแปรปรวนมากที่สุด คือ ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น รองลงมาได้แก่ เพศ
 และภูมิฐานะของนิสิตที่อยู่ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู ตามลำดับ

สำหรับความมีอำนาจเหนือผู้อื่นนั้น อาจจะเป็นเพราะว่าบุคลิกลักษณะที่สำคัญ
 ประการหนึ่งของผู้ที่จะเป็นครูที่กินัน ได้แก่ ลักษณะความมีอำนาจเหนือผู้อื่นหรือมีลักษณะที่
 สามารถชักจูง นำผู้อื่นให้คล้อยตาม ปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ ซึ่งนิสิตคนใดมีลักษณะเช่นนี้
 ก็น่าจะมีส่วนช่วยให้เป็นครูที่กินันได้ไปในอนาคต

ส่วนเพศเป็นตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวก รองจากความมีอำนาจ
 เหนือผู้อื่น โดยแสดงความสัมพันธ์ในลักษณะที่นิสิตหญิงมีแนวความเป็นครูในค่านนี้มากกว่า
 นิสิตชาย ซึ่งอาจจะเป็นได้เพราะโดยทั่วไปผู้หญิงมักจะมี ความซาบซึ้งประทับใจในตัวบุคคล
 หรือสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อมมากกว่าผู้ชาย จึงเป็นไปได้ในแง่ที่
 ว่านิสิตหญิงอาจมีความชอบหรือความประทับใจในตัวครูที่เคยสอนในอดีตที่ผ่านมามากกว่า
 นิสิตชายก็เป็นได้

ส่วนภูมิลำเนาของนิสิตที่อยู่ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครูขึ้น อาจจะเป็นเนื่องมาจากความเจริญทางด้านต่าง ๆ ในแต่ละจังหวัดต่างกัน สำหรับจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครูตั้งอยู่ น่าจะเป็นจังหวัดที่มีความเจริญในด้านต่าง ๆ น้อยกว่า จังหวัดที่มีวิทยาลัยครูตั้งอยู่ถึงแม้ว่าจะมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลก็ตาม ซึ่งการดำเนินชีวิตของคนทั่ว ๆ ไปค่อนข้างจะราบรื่นและยังคงมีทัศนคติหรือความเชื่อไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงนักในแง่ที่ยังมองคนที่เป็นครูหรือวิชาชีพครูเป็นสิ่งที่มีการยกย่อง เป็นที่นับถือของคนทั่ว ๆ ไป และยังได้รับเงินเดือนอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจจะมีส่วนให้นิสิตที่อาศัยอยู่ในบริเวณนี้มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู ทั่วครู และเกิดความประทับใจในทั่วครูที่สอนมาจนกลายเป็นประสบการณ์ที่ดีและเป็นแบบอย่างต่อไปในอนาคต

3. ทัศนคติต่อวิชาชีพครู

ทั่วพยากรณ์ในกลุ่มภูมิลำเนาหลังและคุณลักษณะ เฉพาะทั่ว ของนิสิตที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของคะแนนแวกความเป็นครูค้านทัศนคติต่อวิชาชีพครู ได้ อย่างมีนัยสำคัญมี 2 ทั่วแปร ได้แก่ มารดาประกอบอาชีพค้าขายและมารดาเป็นแม่บ้าน เมื่อพิจารณาน้ำหนักและทิศทางของความสัมพันธ์ของทั่วพยากรณ์กับคะแนนแวกความเป็นครูในค้านี้โดยดูจากค่า β ในสมการถดถอยจะเห็นได้ว่า ทั้ง 2 ทั่วแปรมีความสัมพันธ์ในทางลบและทั่วพยากรณ์ที่มีความสำคัญในการอธิบายความแปรปรวนมากที่สุด ได้แก่ มารดาประกอบอาชีพค้าขาย รองลงไปคือ มารดาเป็นแม่บ้าน

ในเรื่องเกี่ยวกับทัศนคตินี้ เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า ทัศนคติที่เกิดขึ้นกับบุคคลใดบุคคลหนึ่งนั้นส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากสภาพแวดล้อมทางบ้าน ซึ่งบุคคลในบ้านที่มีความใกล้ชิดกับเด็กมากที่สุดเห็นจะ ได้แก่ มารดา ซึ่งเป็นผู้ที่มีความสำคัญในการปลูกฝังแนวคิดหรือทัศนคติในเรื่องต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นกับเด็ก และจากการวิเคราะห์พบว่า การที่มารดาของนิสิตประกอบอาชีพค้าขายและเป็นแม่บ้าน เป็นทั่วพยากรณ์ที่อธิบายความแปรปรวนของแวกความเป็นครูในค้านี้ได้และเป็นไปในลักษณะเดียวกัน ซึ่งอาจจะอธิบายได้ว่าการที่มารดาของนิสิตประกอบอาชีพค้าขายหรือ เป็นแม่บ้านนั้นมองวิชาชีพครูหรือคนที่เป็นครูว่าแม้จะเป็นอาชีพที่มีเกียรติ แต่เงินเดือนที่ได้รับในแต่ละเดือนนั้นน้อยเกินไปเมื่อเทียบกับวิชาชีพอื่นและไม่พอเพียงสำหรับการดำเนินชีวิตในสังคมปัจจุบันที่มีค่าครองชีพสูงกว่าในอดีต

เป็นอย่างมาก จากแนวคิดในลักษณะนี้จึงทำให้ไม่ยากให้ลูกของกษัตริย์ราชการครู และในขณะเดียวกันแนวคิดนี้อาจถ่ายทอดไปยังลูกของคน จนทำให้มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาชีพครูก็เป็นได้

4. ความสามารถทั่วไปของนิสิต

ท้าวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะ เฉพาะตัวของนิสิตที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของคะแนนแนวความเป็นครูในความสามารถทั่วไปของนิสิตได้อย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ เพศของนิสิต ซึ่งเป็นท้าวพยากรณ์เพียงตัวเดียวที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของคะแนนแนวความเป็นครูในค่านี้นี้และมีทิศทางของความสัมพันธ์ในทางบวก โดยเพศหญิงมีแนวโน้มที่จะมีความสามารถทั่วไปของนิสิตมากกว่าเพศชาย

ในการอธิบายความแปรปรวนของคะแนนแนวความเป็นครูในความสามารถทั่วไปของนิสิต ซึ่งการที่ท้าวพยากรณ์ที่สามารถทำนายแนวความเป็นครูในค่านี้นี้ ได้แก่ เพศของนิสิตนั้น ถ้าพิจารณาจากแบบวัดแนวความเป็นครูในค่านี้นี้จะพบว่าสิ่งที่ใช้วัดความสามารถทั่วไปของนิสิตค่อนข้างจะเกี่ยวข้องกับความสามารถทางภาษาอยู่ด้วย ซึ่งลักษณะเช่นนี้ค่อนข้างจะเป็นความสามารถของเพศหญิงมากกว่าเพศชาย จึงอาจทำให้เพศของนิสิตมีความสัมพันธ์กับแนวความเป็นครูในค่านี้นี้และมีทิศทางของความสัมพันธ์ในทางบวก

5. ความรู้รอบเกี่ยวกับการศึกษาและสังคมของนิสิต

ท้าวพยากรณ์ในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะ เฉพาะตัวของนิสิตที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของคะแนนแนวความเป็นครูความรู้รอบเกี่ยวกับการศึกษาและสังคมของนิสิต ได้อย่างมีนัยสำคัญมี 5 ตัวแปร และเมื่อพิจารณาน้ำหนักและทิศทางของความสัมพันธ์ของท้าวพยากรณ์กับคะแนนแนวความเป็นครูในค่านี้นี้ โดยดูจากค่า β ในสมการถดถอย จะเห็นได้ว่า ท้าวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวก คือ ความออกทน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวและเพศของนิสิต ส่วนท้าวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางลบ ได้แก่ ลำดับที่การเกิดและสถานที่ตั้งของโรงเรียนในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู

คุณลักษณะ เฉพาะตัวของนิสิตที่สำคัญประการหนึ่งและเป็นส่วนหนึ่งของลักษณะครูที่ดีคือ ความออกทน ซึ่งมีความสำคัญในการทำนายแนวความเป็นครูความรู้รอบเกี่ยวกับการศึกษาและสังคมของนิสิตเป็นอันดับแรก ซึ่งอาจจะเป็นได้เพราะโดยทั่วไปถ้าบุคคลใดมีความออกทนในการศึกษาหาความรู้อย่างสม่ำเสมอมีส่วนช่วยให้บุคคลนั้นมีความรู้รอบทั้ง

ทางด้านการศึกษาและสังคมเป็นอย่างดีด้วย ส่วนฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ซึ่งเป็น
 ทรัพยากรที่มีความสำคัญในการอธิบายความแปรปรวนเป็นอันดับ 2 นั้น อาจจะเป็นผลมาจาก
 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวมีส่วนในการ เอื้ออำนวยให้นิสิตสามารถหาความรู้ไม่ว่าทาง
 ด้านการศึกษาหรือทางสังคมได้สะดวกขึ้น นิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวดีน่าจะมี
 โอกาสในการหาความรู้เกี่ยวกับการศึกษาและสังคมมากกว่านิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของ
 ครอบครัวต่ำ ซึ่งมีผลทำให้นิสิตผู้นั้นมีความรู้รอบเกี่ยวกับการศึกษาและสังคมมากกว่าด้วย

ส่วนลำดับที่การ เกิดเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญเป็นอันดับ 3 ในการอธิบาย
 ความแปรปรวนของคะแนนแวວความเป็นครูในค้ำบนี้และมีทิศทางของความสัมพันธ์ไปในทางลบ
 ซึ่งอาจจะเป็นไปได้ในแง่ที่ว่าถ้านิสิตคนใดเป็นลูกคนโตหรือลำดับที่การ เกิดอยู่ในลำดับต้น ๆ
 ส่วนใหญ่แล้วจะต้องมีหน้าที่ช่วยบิดามารดารับผิดชอบต่อครอบครัว ดูแลน้อง ช่วยเหลือและ
 เป็นที่พึ่งของน้องทั้งในด้านการเป็นอยู่ทั่ว ๆ ไปและในด้านการศึกษา ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจจะมีส่วน
 ช่วยส่งเสริมให้นิสิตกลายเป็นคนมีความรู้ทางด้านการศึกษาและสังคมมากกว่านิสิตที่มี
 ลำดับที่การ เกิดอยู่ในอันดับท้าย ๆ

ส่วนเพศซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับแวວความเป็นครูใน
 ค้ำบนี้ อาจจะ เป็นเพราะว่า โดยทั่ว ๆ ไปแล้วผู้หญิงมักจะให้ความสนใจเกี่ยวกับการศึกษา
 และสภาพแวดล้อมทางสังคมมากกว่าผู้ชาย จึงทำให้เพศของนิสิตมีความสัมพันธ์กับแวວ
 ความเป็นครูด้านความรู้รอบเกี่ยวกับการศึกษาและสังคมได้

สำหรับสถานที่ตั้งของโรงเรียนที่อยู่ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่
 ไม่มีวิทยาลัยครูนั้น เมื่อพิจารณาตามลักษณะของตัวแปรแล้วจะเห็นว่าการที่นิสิตเคยเรียนใน
 โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู ซึ่งความเจริญใน
 ด้านต่าง ๆ ยังมีอยู่ช้อย ค้างนั้นไม่ว่าจะเป็นความรู้เกี่ยวกับการศึกษาหรือสังคมของนิสิต
 อาจจะแคบหรือน้อยกว่านิสิตที่เคยเรียนในโรงเรียนที่อยู่ในกรุงเทพมหานครหรือตัวเมืองใหญ่ ๆ

6. คะแนนแวວความเป็นครูทั้งหมด

ทรัพยากรในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตที่สามารถอธิบาย
 ความแปรปรวนของคะแนนแวວความเป็นครูทั้งหมด ได้อย่างมีนัยสำคัญ มี 4 ตัวแปร ได้แก่
 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น เพศและภูมิลำเนาของนิสิตที่อยู่

ในกรุงเทพมหานคร เมื่อพิจารณาน้ำหนักและทิศทางของความสัมพันธ์โดยดูจากค่า β ในสมการถดถอยแล้ว จะพบว่าตัวแปรทั้ง 4 ตัวมีความสัมพันธ์ในทางบวก และตัวพยากรณ์ที่มีความสำคัญในการอธิบายความแปรปรวนมากที่สุด คือ ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น ซึ่งในเรื่องเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะของครูที่ศึกษา เป็นที่ทราบกันดีว่าความมีอำนาจเหนือผู้อื่นหรือการมีลักษณะเป็นผู้นำเป็นคุณลักษณะหนึ่งที่มีความสำคัญของผู้ที่จะเป็นครูที่ดี ทั้งนี้ถ้าบุคคลใดมีบุคลิกลักษณะความมีอำนาจเหนือผู้อื่นมากกว่าบุคลิกลักษณะอื่นก็น่าจะมีแวວความเป็นครูมากด้วย

สำหรับเพศของนิสิตที่มีความสำคัญในการพยากรณ์แวວความเป็นครูเป็นอันดับ 2 นั้น ถ้าพิจารณาถึงนิสิตนักศึกษาหรือผู้ที่ประกอบอาชีพครู จะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่จะเป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย ซึ่งอาจจะเนื่องมาจากโดยธรรมชาติของผู้หญิงนั้นมักจะมีนิสัยชอบพูดคุยชอบอบรมสั่งสอนก็เป็นได้ จึงทำให้เพศของนิสิตมีความสามารถในการร่วมกันอธิบายความแปรปรวนแวວความเป็นครูด้วย

ส่วนฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัว ของนิสิตซึ่งมีความสามารถในการร่วมกันอธิบายความแปรปรวนแวວความเป็นครูนั้น อาจจะเนื่องมาจากว่าถ้าครอบครัวใดมีฐานะทางเศรษฐกิจดีไม่เดือดร้อนแล้ว อาจจะอยากให้อายุของลูกของตนมีอาชีพที่มีเกียรติเป็นที่ยอมรับนับถือของคนทั่วไป และแนวคิดนี้ก็ได้ถ่ายทอดไปยังลูกของคนทั่วๆไปก็เป็นได้

สำหรับภูมิสำเนาของนิสิตที่อยู่ในกรุงเทพมหานครนั้น นับว่าเป็นตัวพยากรณ์ที่มีน้ำหนัก (β) น้อยที่สุดในการทำนายแวວความเป็นครู แต่อย่างไรก็ตามเนื่องจากตัวพยากรณ์นี้เป็นตัวพยากรณ์หนึ่งที่สามารถทำนายแวວความเป็นครูในด้านความสามารถเฉพาะเกี่ยวกับการสังเกต เหตุผลและการใช้ภาษา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแวວความเป็นครู จึงทำให้ตัวพยากรณ์นี้มีส่วนช่วยในการทำนายแวວความเป็นครูทั้งฉบับด้วย

จากการศึกษาในครั้งนี้จะพบว่ามีตัวแปรทั้ง ในค่านิยมหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิต ซึ่งเป็นตัวแปรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของครูที่ดีและสามารถทำนายแวວความเป็นครูได้ จึงทำให้เชื่อมั่นได้มากขึ้นในเรื่องเกี่ยวกับความตรงของแบบวัดแวວความเป็นครูว่าสามารถคัดเลือกคนที่มีลักษณะที่เหมาะสมในการที่จะเป็นครูที่ดีเข้ามาสู่สถาบันครูศึกษาได้

สำหรับทวิพยากรณ์อื่น ๆ ที่นำมาศึกษาและไม่พบว่ามีความสำคัญที่จะอธิบายความแปรปรวนของคะแนนแวວความ เป็นครูไม่ว่าจะเป็นส่วนย่อยหรือทั้งหมดนั้น อาจจะเป็นเนื่องจากความแปรปรวนของตัวแปรดังกล่าวยังไม่สามารถอธิบายความแปรปรวนของแวວความ เป็นครูได้หรืออธิบายได้เพียงเล็กน้อย ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะตัวแปรอิสระที่นำมาศึกษากับกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้มีค่าแปรผันน้อย อย่างไรก็ตาม หากได้มีการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยวิธีอื่น เช่น การวิเคราะห์ตัวประกอบหรือการวิเคราะห์ในลักษณะของความสัมพันธ์ที่เป็นเส้นโค้ง ทวิพยากรณ์เหล่านี้ อาจจะมีสัมพันธ์กับแวວความ เป็นครูก็ได้

ข้อเสนอแนะ

1. จากการศึกษาในครั้งนี้จะเห็นว่าตัวแปรที่สามารถทำนายแวວความ เป็นครูได้นั้น มีทั้งตัวแปรในกลุ่มภูมิหลังและตัวแปรในกลุ่มคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิต ดังนั้นในการพิจารณาถึงแวວความ เป็นครูของนิสิตนั้นจึงต้องคำนึงถึงบุคลิกลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตเองและภูมิหลังของนิสิตด้วย

2. ในการคัดเลือกบุคคลเข้าเรียนครูนั้น จากการศึกษาในครั้งนี้พบว่าตัวแปรหลายตัว ทั้งในกลุ่มภูมิหลังและคุณลักษณะเฉพาะตัวของนิสิตที่มีความสัมพันธ์กับแวວความ เป็นครู ดังนั้นในการคัดเลือกบุคคลที่จะเข้ามาเรียนครูจึงควรที่จะทำการวัดถึงตัวแปรต่าง ๆ เหล่านี้จากนักเรียนว่า มีอยู่หรือเป็นอยู่ในตัวนักเรียนมากน้อยเพียงใด เพื่อให้ได้บุคคลที่จะเข้ามาเรียนครูเป็นบุคคลที่มีแวວความ เป็นครู และเมื่อได้เรียนได้รับการอบรมในสถาบันที่ผลิตครูแล้วจะได้เป็นครูที่ดีต่อไป

3. น่าจะได้มีการศึกษาในทำนองเดียวกันนี้อีก โดยมีการเพิ่มทวิพยากรณ์ให้มากยิ่งขึ้น หรือทำการศึกษากับสถาบันการศึกษาที่ทำการผลิตครูอื่น ๆ หรือทำการศึกษากับนิสิตนักศึกษาทั้งหมดที่เข้าเรียนในค่านวิชาศึกษาศาสตร์

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

- กิลด์ฟอร์ด เจ. พี. และเบนจามิน ฟักเทอร์. สถิติมูลฐานทางจิตวิทยาและการศึกษา
แปลโดย สวัสดิ์ ประทุมราช กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2526.
- คณะกรรมการร่างโครงการคัดเลือกและส่งเสริมบุคคลเข้าสู่อาชีพครู. โครงการ
คัดเลือกและส่งเสริมบุคคลเข้าสู่อาชีพครู, 2526.
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. คณะครุศาสตร์. ปฐมนิเทศบุคคลเสียมค่าจริงหรือ.
กรุงเทพมหานคร, 2523. (อักษำเนา)
- เฉลียว นูร์ภักดิ์ และคณะ. รายงานวิจัยเรื่องลักษณะของครูที่ดี. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์ตำรวจ, 2520.
- ประกอบ คุณารักษ์ และคณะ. การวิเคราะห์นโยบาย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศิลปากร. เอกสารหมายเลข 5 หน่วยวิจัยสถาบัน สำนักงานอธิการบดี
มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2521.
- ธีระ รุญเจริญ และคณะ. ปรัชญาการฝึกหัดครูไทย แปลและเรียบเรียงโดย
กิลก บุญเรืองรอด เอกสารหมายเลข 7 ม. 2525. (อักษำเนา)
- มหาวิทยาลัย, ทบวง. "สภาพปัจจุบันและแนวโน้มของการวัดคุณลักษณะที่เหมาะสมใน
การเป็นครู : ทัศนคติและแนวของความเป็นครู" รายงานการประชุมสัมมนา:
กรุงเทพมหานคร, 2527. (อักษำเนา)
- เยาว์กี ราชัยกุล และศิริชัย กาญจนวาสี. รายงานการวิจัยเรื่อง การสร้างแบบวัด
ทัศนคติทอวิชาชีพครู. ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

- ละม้ายมาศ ศรีหัทธ และคณะ. "อิทธิพลของสังคมต่อการพัฒนาการของเด็กที่ตำบลนาป่า อ.เมือง จ.ชลบุรี" รายงานการวิจัยอันที่ 9 สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก, 2510.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และนิยะดา ศรีจันทร์. รายงานการวิจัยเรื่อง แบบวัดทัศนคติต่อวิชาชีพครู. กรุงเทพมหานคร, 2522. (อักษำเนา)
- อุทุมพร ทองอุไทย และพวงแก้ว ปุณยถนง. รายงานการวิจัยเรื่อง ขบวนการสอบสัมภาษณ์ โดยอาศัยข้อมูลจากแบบวัดประสิทธิภาพทางอาชีพและสังคม. ภาควิชาวิจัย การศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.
- บทความ
- กรมการฝึกหัดครู, กองแผนงาน. "สถานภาพของนักศึกษาวิทยาลัยครู." วิจัยสนเทศ (73) (ตุลาคม 2529): 1-7.
- ชนิตา รัชพลเมือง. "การศึกษาทัศนคติของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์ ใน มหาวิทยาลัยไทยบางแห่งที่มีต่อวิชาชีพครู" วารสารสังคมศาสตร์ 1 (มีนาคม 2524): 57-69.
- ทรงศักดิ์ ศรีกาฬสินธุ์. "สมรรถภาพครู : รายงานการประชุมสัมมนาคณะ คณะศึกษาศาสตร์" ครุศาสตร์. (กรกฎาคม 2520): 54.
- ชญู แสงศักดิ์. "ครูก็" วิทยจารย์ 2 (กุมภาพันธ์ 2505): 85-100.
- ไพบุลย์ อินทวิชา. "ครู : แม่พิมพ์, เรือจ้างหรือกัลยาณมิตร." วารสารสภาการศึกษา แห่งชาติ 7 (สิงหาคม 2515): 51-53.
- ลัดดาวัลย์ หวังพานิช. "ความเที่ยงตรงของแบบสอบวัดความศรัทธาในการประกอบอาชีพครู" วารสารวิวัฒนาการศึกษา 7 (19) (พฤษภาคม-สิงหาคม 2528): 78-85.
- วรภรณ์ บวรศิริ. "การรับนักศึกษาเข้าสถาบันอุดมศึกษา" เอกสารประกอบการสัมมนา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (ธันวาคม 2524): 21.

สมบุญ ขวัญยืน. "ครูดีที่เราต้องการ." มิตรครู 11 (ธันวาคม 2512): 15-16.

สุรินทร์ สรศิริ. "ครูดีนั้นเป็นอย่างไร." วิทยาทารย์ 71 (กรกฎาคม 2515): 3-9.

อารักษ์ กาญจนพิทักษ์. "การจัดและบริหารโรงเรียน." วารสารวิสามัญศึกษา 6 (กรกฎาคม-สิงหาคม 2517): 19.

อำไพ สุจริตกุล. "สมรรถภาพที่จำเป็นสำหรับครูปริญญา." สรุปรายการบรรยายและอภิปรายในการประชุมสัมมนาครบคณะครูศาสตร์ ครั้งที่ 3 ณ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 24-29 กรกฎาคม 2520. (อักษสำเนา)

เอกสารอื่น ๆ

กัลยาณี ชำนาญหมอ. "การเปรียบเทียบคุณลักษณะพื้นฐานในการเรียนครูของนักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกและผ่านการสอบคัดเลือกของวิทยาลัยครู ภาคกลาง ปีการศึกษา 2525." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.

จิตรา เป้าทรัพย์. "การศึกษาทัศนคติของ เด็กวัยรุ่นที่ศึกษา เสพติคที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2517.

ชاکรี นาคะกุล. "การวิเคราะห์ทั่วไปประกอบแนวความเป็นครูตามการรับรู้ของนักการศึกษาชั้นนำและครูดีเด่น." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

บัญญัติ ใจบรรจง. "ความสัมพันธ์ระหว่างอัตมโนทัศน์ ทัศนคติต่อวิชาชีพครู ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการรับรู้ผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาครู." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

- บุญเกิด รุ่งเรือง. "ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแนวของความเป็นครูและคะแนนสอบ
คัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิต รัศมี
ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย." วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2530.
- ประไพ เล็กสวาสดิ์. "ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู การพึ่งผู้อื่น พฤติกรรม
ด้านความเป็นผู้นำและความรู้สึกรับผิดชอบ." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2517.
- วีระศักดิ์ บรรณาธรรม. "การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี มหาบัณฑิตที่มีเนื้อหา
เกี่ยวกับการอุดมศึกษา." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาอุดมศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- สมสมัย พิทักษ์. "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือก คะแนนผลสัมฤทธิ์
ในการเรียนและทัศนคติต่ออาชีพครูของนักเรียน ป. 6ศ. ในสถาบันฝึกหัดครู
ส่วนกลาง ปีการศึกษา 2512." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2516.
- เสถียร มุขี. "การเปรียบเทียบแนวความเป็นครูของนิสิตนักศึกษา คณะครุศาสตร์/
ศึกษาศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยของรัฐ ปีการศึกษา 2526." วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- สุนันท์ สลโกสม. "ความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดทางการเรียน การปรับตัว ความตั้งใจ
เรียน และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนคณิตศาสตร์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2516.
- สุวรรณ ภาณวงศ์. "การศึกษาเกณฑ์ปกติของลักษณะบุคลิกภาพของ เด็กวัยรุ่นไทยใน
โรงเรียนรัฐบาลสหศึกษาในจังหวัดพระนคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513.

โสติผล มีทรัพย์. "องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจและความมั่นใจในการเลือกเรียนครูของ
นิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน บางแสน และนิสิตคณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่จบชั้น ม.ศ.5." ปรินทิพนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2514.

ศิริธร ทักทิก. "ท้าวแปรที่สัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา." วิทยานิพนธ์ปริญามหาบัณฑิต
ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารานุกรมประเทศไทย

Books

- Guilford, J. P. Fundamental Statistics in Psychology and Education International Student ed. 6th ed. Tokys : Mc Graw-Hill Kogabasha, 1987.
- Kerlinger, G. N. and Pedhazur, E. J. Multiple Regression in Behavioral Research. New York : Holt, Rinehart and Winston. Inc. 1973.
- Levin, David E. The Prediction of Academic Performance. New York : The Russel Sage Faundtion, 1965.
- Veriville, Elinor. "Rejection of Responsibilulity" Behavior Problems of Children. W.B. Sanders Company, Philadelphia and London, 1968.
- Werf, Lester S. How to Evaluate Teacher and Teaching. New York, Rinchart Co., 1958.

Articles

- Altus, William D. "Birth Order and Scholastic Aptitudes." Journal of Consulting Psychology, 29 : 3 (1965) 202-205.
- Biddle, Bruce J. "Methods and Concepts in Classroom Research." Review of Educational Research. 37 (June 1967) : 346-347.
- Cook, Desmond L., James D. Lindon and Marrison E. McEay. "A Factor Analysis of Teacher Traince Responses to selected Personality Invertories, "Educational and Psychological Measurement. Winter 1961, 865-872.

- Mysenck H. J. "Personality in Primary School Children."
The British Journal of Education Psychology. 38 (1968)
117-131.
- Kapral, Richard Leroy. "A Study of Occupational and Educational Aspirations and Expectations of Agriculture Students at State University of New York Agriculture and Technical College." Disertation Abstracts International. 42 (February 1981) : 3384-A.
- Worthington, H., and Grant, Claude W. "Factors of Academic Suceess : A Mulvariate Analysis." Journal of Educational Research, 65 (September 1971) : 7-10.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ _____

ที่ _____ วันที่ _____ มีนาคม 2530

เรื่อง _____ ขอความร่วมมือในการ เก็บรวบรวมข้อมูล _____

เรียน รองคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์

เนื่องจากนางสาวสุวิมล เล็กสุขศรี นิสิตภาควิชาวิจัยการศึกษา สาขาสถิติการศึกษา กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง ทิวแปรที่สัมพันธ์กับแนวความเป็นครูของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2529 โดยมีอาจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ ปิทยานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งต้องการข้อมูลเกี่ยวกับเลขประจำตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัย ของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ ปีการศึกษา 2529

จึงเรียนมาเพื่อทราบและขอความอนุเคราะห์ในการ เก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ด้วย
จักเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

(อาจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ ปิทยานนท์)
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กุมภาพันธ์ 2530

เรื่อง ขอความร่วมมือในการทอบแบบสอบถาม

เรียน

ด้วยข้าพเจ้าเป็นนิสิตปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ตัวแปรที่สัมพันธ์กับแนวความเป็นครูของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2529" ในการนี้ข้าพเจ้าจำเป็นต้องขอความอนุเคราะห์จากท่านซึ่ง เป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ ปีการศึกษา 2529 ในการทอบแบบสอบถาม เพื่อนำผลการทอบของท่านไปใช้ในการวิจัย โดยขอความกรุณาท่านทอบแบบสอบถามแล้วส่งคืนทางไปรษณีย์ ความซื้อและที่อยู่ที่อยู่ไว้แบบสอบถามด้วย และขอรับรองว่าข้าพเจ้าจะเก็บผลการทอบของท่านไว้เป็นความลับและจะใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยเสขผลเป็นภาพรวมเท่านั้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้การอนุเคราะห์ในการทอบแบบสอบถามสำหรับการวิจัยครั้งนี้ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
(นางสาวสุวิมล เต็กสุขศรี)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1
คำชี้แจง

โปรดกรอกข้อความหรือเขียนเครื่องหมาย ในช่อง หน้าข้อความตามความเป็นจริง
(ตอบลงในแบบสอบถามนี้เลย)

1. เลขประจำตัว _____ สาขา _____ วิชา เอก _____
2. เพศ
  1. ชาย
  2. หญิง
3. ที่อยู่อาศัยของท่านขณะที่เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาทั้งอยู่ที่
  1. กรุงเทพมหานคร
  2. ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่มีวิทยาลัยครู
  3. นอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่มีวิทยาลัยครู
  4. ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู
  5. นอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู
4. ที่อยู่อาศัยของท่านขณะที่เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นทั้งอยู่ที่
  1. กรุงเทพมหานคร
  2. ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่มีวิทยาลัยครู
  3. นอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่มีวิทยาลัยครู
  4. ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู
  5. นอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู
5. ที่อยู่อาศัยของท่านขณะที่เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งอยู่ที่
  1. กรุงเทพมหานคร
  2. ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่มีวิทยาลัยครู
  3. นอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่มีวิทยาลัยครู
  4. ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู
  5. นอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู

6. สถานที่ตั้งของโรงเรียนที่ท่านสำเร็จการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายคือ
1. กรุงเทพมหานคร
  2. ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่มีวิทยาลัยครู
  3. นอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่มีวิทยาลัยครู
  4. ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู
  5. นอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู
7. ท่านเป็นบุตรคนที่ _____ ของบิดามารดา
8. ท่านมีพี่น้องร่วมบิดามารดาทั้งหมด _____ คน
9. สมาชิกในครอบครัวของท่าน (ไม่รวมคนไข้หรือผู้อยู่ชั่วคราว) มีจำนวน _____ คน
10. ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดาคือ
1. ไม่ได้เรียนหนังสือ
  2. ประถมศึกษา
  3. มัธยมศึกษา
  4. อนุปริญญา
  5. ปริญญาตรี
  6. สูงกว่าปริญญาตรี
11. ระดับการศึกษาสูงสุดของมารดาคือ
1. ไม่ได้เรียนหนังสือ
  2. ประถมศึกษา
  3. มัธยมศึกษา
  4. อนุปริญญา
  5. ปริญญาตรี
  6. สูงกว่าปริญญาตรี

12. อาชีพหลักที่บิดาประกอบอาชีพอยู่คือ

1. ค้าขาย
2. รับราชการครู
3. รับราชการอื่น
4. รัฐวิสาหกิจ
5. รับจ้าง
6. ชาวไร่ ชาวนา
7. อื่น ๆ โปรดระบุ .....

13. อาชีพหลักที่มารดาประกอบอาชีพอยู่คือ

1. แม่บ้าน
2. ค้าขาย
3. รับราชการครู
4. รับราชการอื่น
5. รัฐวิสาหกิจ
6. รับจ้าง
7. ชาวไร่ ชาวนา
8. อื่น ๆ โปรดระบุ .....

14. รายได้ของบิดาและมารดา (เฉลี่ยต่อเดือน) ประมาณ _____ บาท

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้ต้องการทราบความรู้สึกของท่านที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่
แต่ละข้อไม่มีคำตอบถูกหรือผิด คำตอบที่ดีที่สุดคือคำตอบที่ตรงกับความรู้สึกแท้จริงของท่าน
โดยกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางการขวามือ

ข้อความ	จริงมากที่สุด	จริงมาก	จริงปานกลาง	จริงบ้าง	ไม่จริงเลย
1. ท่านไม่เคยมีความลับกับพ่อแม่					
2. ท่านรู้สึกว่าตนเองถูกกักขัง					
3. ท่านรู้สึกว่าเหว เมื่อขาดเพื่อน					
4. พ่อแม่มักกักเคืองท่านก่อนการลงโทษ					
5. พ่อแม่ไม่หวังท่านแม่ในสิ่งที่ควรหวัง					
6. ท่านรู้สึกน้อยใจที่พ่อแม่คุมมากเกินไป					
7. พ่อแม่มักคอยจับผิดท่านเสมอ					
8. ท่านต้องการให้พ่อแม่สนใจมากกว่านี้					
9. พ่อแม่รับฟังความคิดเห็นของท่านเสมอ					
10. พ่อแม่มักจะทำหน้าที่ที่ท่านทำเสมอ					
11. ท่านรู้สึกไม่สบายใจเมื่อไปไหนกับพ่อแม่					
12. พ่อแม่จะตอบให้หายข้องใจถ้าท่านซักถาม					
13. พ่อแม่เข้าใจความรู้สึกของท่านเป็นอย่างดี					
14. ท่านรู้สึกว่าไบบาบมีกฎเกณฑ์มากเกินไป					
15. พ่อแม่มอบหมายงานที่ท่านพอจะทำได้บ้าง					
16. พ่อแม่ชอบยุ่งเรื่องส่วนตัวของท่าน					
17. พ่อแม่มักตัดสินใจแทนท่านเสมอ					
18. ท่านรู้สึกเหมือนอยู่ตัวคนเดียวในโลก					
19. พ่อแม่เปิดโอกาสให้ท่านเที่ยวตามลำพังได้บางครั้ง					
20. พ่อแม่คิดว่าท่านรู้ดีไปหมดทุกอย่างแล้ว					
21. เมื่อท่านจะทำลายของเล่นก็สามารถทำได้ตามใจชอบ					
22. บางครั้งท่านแกล้งทำผิดเพื่อให้พ่อแม่สนใจ					

ข้อความ	จริงมากที่สุด	จริงมาก	จริงปานกลาง	จริงบ้าง	ไม่จริงเลย
23. พ่อแม่มักคิดว่าความคิดของตัวเองถูกต้องเสมอ					
24. ท่านรู้สึกว่าคุณแม่ไม่ค่อยมีเวลาอยู่กับท่านเลย					
25. พ่อแม่มักยอมตามเหตุผลของท่านทุกครั้งแม้เหตุผลจะอ่อน					
26. พ่อแม่มักตรวจดูผลการเรียนและบังคับให้ท่านท่องหนังสือ					
27. พ่อแม่จะให้ท่านทำอะไรมักถามความเห็นของท่านก่อนเสมอ					
28. พ่อแม่จะให้กำลังใจเมื่อท่านผิดหวังและเสียใจ					
29. พ่อแม่เห็นว่าท่านเป็นคนไม่มีความสามารถ					
30. พ่อแม่ให้ท่านทำตามคำสั่งทั้ง ๆ ที่ไม่มีเหตุผล					
31. พ่อแม่ปฏิบัติต่อท่านไม่เสมอต้นเสมอปลาย					
32. พ่อแม่ปล่อยให้ท่านตัดสินใจเอาเองทุกเรื่อง					
33. ท่านต้องการคนปลอบใจ และให้คำปรึกษา					
34. ท่านไม่รู้สึกน้อยใจ เมื่อพ่อแม่ชมคนอื่นก่อนหน้า					
35. พ่อแม่ช่วยเหลือท่านทุกอย่าง จนท่านไม่ต้องทำอะไรก็ได้					
36. พ่อแม่ไม่เคยลงโทษท่าน แม้ท่านจะไม่ทำตามคำสั่ง					
37. พ่อแม่มักใช้เวลาว่างอยู่กับท่านเสมอ					
38. พ่อแม่เอาใจใส่ท่านแม้แต่เรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ไม่จำเป็น					
39. เมื่อท่านมีเรื่องยุ่งยากใจ จะให้พ่อแม่ทราบและช่วยกันแก้ไข					
40. ถ้าแสดงความคิดเห็นกับพ่อแม่จะว่าท่านเป็นคนอวดดี					
41. พ่อแม่ไม่เคยซักถามเมื่อท่านไปเที่ยวกับใครที่ไหน					
42. พ่อแม่ไม่เคยไต่ถามเรื่องการเรียนของท่านเลย					
43. พ่อแม่เปิดโอกาสให้ท่านคบเพื่อนต่างเพศได้ตามสมควร					
44. ท่านมีความมั่นใจในตนเอง และกล้าแสดงความคิดเห็นได้					
45. พ่อแม่เคยขอให้ท่านช่วยออกความคิดเห็นในการทำงานบางอย่าง					

ตอนที่ 3
คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้ต้องการถามเกี่ยวกับความรู้สึกและความคิดเห็นของท่าน โดยจะมีข้อความให้อ่านเพื่อพิจารณาว่า ท่านมีลักษณะนิสัย ความรู้สึก หรือเคยประพฤติปฏิบัติเหมือนกับข้อเท็จจริงในข้อความนั้น ๆ หรือไม่ ดังนั้นจึงไม่มีคำตอบที่ถูกต้องหรือผิด เพราะแต่ละคนย่อมมีลักษณะนิสัย ความรู้สึก หรือแนวการประพฤติปฏิบัติที่ไม่เหมือนกัน ข้อสำคัญ ขอให้ตอบแบบสอบถามนี้ให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

มีกระดาษสำหรับตอบแยกต่างหากออกไป ดังนั้นท่านจึงต้องตอบเฉพาะในกระดาษสำหรับตอบเท่านั้น โดยการกาเครื่องหมาย X ลงในช่องที่จะตอบ กล่าวคือ ถ้าข้อความนั้นเป็นจริงสำหรับตัวท่าน หรือเป็นความจริงในความคิดเห็นของท่าน ขอให้กาเครื่องหมาย X ลงในช่อง "จริง" ถ้าข้อความนั้นไม่เป็นจริงสำหรับตัวท่านหรือไม่เป็นความจริงในความคิดเห็นของท่าน ขอให้กาเครื่องหมาย X ลงในช่อง "ไม่จริง"

ตัวอย่างในการตอบ

1. ข้าพเจ้าเป็นคนใจร้อน

เมื่ออ่านข้อความนี้แล้วให้พิจารณาตัวท่านเองว่าเป็นคนใจร้อนจริงหรือไม่ สมมติว่าพิจารณาแล้วว่าเป็นจริง ท่านก็กาเครื่องหมาย X ลงในช่อง จริง (ในกระดาษคำตอบ)

จริง								
	1	2	3	4	5	6	7	8
ไม่จริง								

ข้อควรระวัง เกี่ยวกับการตอบ

1. กาเครื่องหมาย X ลงในกระดาษสำหรับตอบให้ตรงกับข้อที่ท่านอ่านในแบบสอบถาม
2. ข้อหนึ่ง ๆ ท่านจะกาได้เพียงช่องเดียวเท่านั้น
3. เราไม่ได้กำหนดเวลาสำหรับทำแบบสอบถามนี้ อย่างไรก็ตามท่านไม่ควรเสียเวลาอยู่กับข้อใดข้อหนึ่งจนเกินไป จึงตอบให้ตรงกับความรู้สึกของท่านที่เกิดขึ้นครั้งแรก
4. อย่าขีดหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบสอบถาม
5. โปรดตอบคำถามให้ครบทุกข้อ

1. คนเราจำ เป็นต้องอวดตัวบ้าง เป็นบางครั้งบางคราว
2. ฉันปฏิบัติความกฏที่ว่า " เรียบมากอบเล่น" เสมอ
3. อาทิกยลหลาย ๆ ครั้งที่ฉันรู้สึกว่าจะไรบางอย่างที่น่าสพึงกลัวกำลังจะเกิดขึ้น
4. ไม่มีประโยชน์ที่จะทำอะไร เพื่อผู้อื่น เพราะท่านมีแต่จะพบภายหลังว่าเป็นการทำคุณบูชาโทษ
5. คนที่บอหดหับสัทธินี่ไม่ใช่พล เมืองดี
6. ฉันเคยมีประสบการณ์ในชีวิตแปลกกว่าคนอื่น
7. การเลี้ยงภานี่เป็นสิ่งไม่ดีเท่า ๆ กับการขโมยเงินจากรัฐบาล
8. การที่เรารู้จักบุคคลในหน่วยงานที่เราจะไปคิดที่จะช่วยให้งานเสร็จเร็วขึ้น
9. ชาวการประสบความสำเร็จของคนที่เราจักทำให้ฉันรู้สึกเหมือนว่าตนเองประสบความสำเร็จล้มเหลว
10. ใคร ๆ มักว่าฉันเป็นคนใจร้อน
11. ฉันไม่ใคร่เชื่อว่าฉันจะเป็นผู้นำที่ดีก็ได้
12. ฉันเคยหนีโรงเรียน
13. บางทีฉันแกล้งทำเป็นรู้มากกว่าที่ฉันรู้จริง ๆ
14. ไม่มีประโยชน์อันใด ที่ฉันจะคิดถึงงานของส่วนรวมเพราะถึงอย่างไร ฉันก็ช่วยอะไรไม่ได้
15. บางครั้งฉันรู้สึกอยากหุบข้าวของ
16. คนส่วนมากมักพูดเท็จถ้า เขาจะได้ประโยชน์จากการพูดเท็จนั้น
17. เมื่อใครทำไม่ก็ต่อฉัน ฉันจะทำขอบเขาบ้าง
18. เป็นหน้าที่ของทุกคนรอบครัวที่จะต้องรักษาความสะอาดเรียบร้อยของบริเวณหน้าบ้าน เพื่อความสวยงามของบ้าน เมือง
19. ฉันชอบการมีอำนาจเหนือผู้อื่น
20. ในเวลาทำงานฉันทั้งสมาธิได้ยาก
21. บางครั้งฉันหลีกเลี่ยงการพบกับบุคคลอื่น เพราะฉันกลัวว่าฉันจะต้องเสียใจกับคำพูดหรือการกระทำของฉันภายหลัง
22. บางครั้งฉันรู้สึกอยากสวดสาบาน
23. ฉันแน่ใจว่ามีศาสนาที่แท้จริง เพียงศาสนาเดียวในโลก
24. บางทีฉันข้ามถนนเพียงเพื่อหลีกเลี่ยงการพบกับคนบางคน
25. แม้ว่าจะมีคนปฏิบัติต่อชนกลุ่มน้อยบางกลุ่ม เช่นพวกชาวเขาอย่างไม่ยุติธรรมในบางครั้ง แต่ก็ไม่ใช่ธรรมะอะไรของฉัน

26. เราควรจะรู้สึกเคืองหรือโดยเฉพาะเรื่องของประเทศเรา และปล่อยให้ประเทศอื่น
รับผิดชอบตนเอง
27. เมื่อฉันรู้สึกเบื่อ ฉันชอบแสวงหาเรื่องตื่นเต้น
28. ฉันยอมรับว่าฉันเอาแต่ใจตนเองโดยไม่คำนึงว่าผู้อื่นต้องการอะไร
29. ฉันรู้สึกรอนแรมวามท้าวโดยไม่มีสาเหตุอย่างนอยอาทิตยละครึ่ง
30. บางทีฉันคิดในสิ่งที่เลวเกินกว่าจะพูดออกมาได้
31. ฉันทำอะไรได้ทุกอย่างเวลาน้ำขึ้น
32. ในสถานการณ์ปัจจุบันเราคิดหวังอะไรได้ไม่มากนัก
33. ฉันชอบทำตัว เป็นจุดสนใจของผู้อื่น
34. เวลาอยู่ในกลุ่มคนฉันลำบากใจที่จะหาเรื่องคุยให้ถูกกาลเทศะ
35. ครูนึกบนเรื่องเงินเกิน ซึ่งแท้จริงแล้วฉันว่าครูก็สมควรกับที่ควรจะได้อยู่แล้ว
36. บางครั้งฉันรู้สึกอยากคุยกับคนอื่น ๆ
37. บางครั้งฉันฝันซ้ำ ๆ ซาก ๆ
38. ฉันไม่พูดความจริงเสมอไป
39. ฉันเป็นคนหัวไม้ตี
40. ฉันคิดว่าฉันตกหลุมรักและเลิกรักได้ค่อนข้างง่าย
41. ฉันไม่สบายใจที่จะเสแสร้งหรือปั้นสีหน้าในงานสังคม แม้ว่าคนอื่นจะทำกันก็ตาม
42. คนส่วนมากเป็นมิตรกับผู้อื่นเพราะผู้อื่นจะเป็นประโยชน์แก่เขา
43. การเลี้ยงกฏหมายไม่เป็นไรถ้าไม่ถึงกับฝ่าฝืนจริง ๆ
44. ฉันนึกถึงปัญหาทุกแง่ทุกมุมก่อนจะตัดสินใจ
45. ฉันมีความคิดที่ค่อนข้างแปลกประหลาด
46. พลเมืองทุกคนควรจะยอมสละเวลาในการหาความสุขส่วนตัว เพื่อศึกษาความเป็นไปของ
ประเทศชาติ
47. ฉันอยากเป็นสมาชิกสมาคมต่าง ๆ
48. ชีวิตในวัยของฉันสุขสบายเสมอ
49. ฉันมักมีปฏิกิริยาโต้ตอบโดยไม่หยุดคิด
50. คนอื่นมักเข้าใจวิธีการทำงานของฉันผิด ๆ

51. ฉันไม่มีความเชื่อมั่นในตนเองเลย
52. เวลาที่ฉันทำงานในกลุ่ม ฉันชอบเป็นผู้นำ
53. บางครั้งฉันรู้สึกคล้ายกับว่า ฉันต้องทำร้ายตัวฉันเองหรือไม่ก็ทำร้ายคนอื่น
54. ฉันมีเรื่องทองกลุ่มใจมากกว่าที่ควรจะเป็น
55. บางครั้งฉันรักสนุกจนเกินไป จนทำให้ทองเคืองกรอนในภายหลัง
56. ฉันเคย "ป่วยการเมือง" เพื่อจะได้ไม่ต้องทำอะไร
57. ฉันละอายใจ ถ้าไม่ใช่สิทธิหรือออกเสียง เลือกกั๊ง
58. ถ้าให้โอกาสแก่ฉัน ฉันจะเป็นผู้นำที่ดีได้
59. ฉันจะชอบการแข่งขันและเกมสต่าง ๆ มากขึ้น ถ้าฉันได้พ้นไปค้าย
60. ฉันมักพบคนที่อิจฉาฉัน เพราะฉันเสนอความคิดดี ๆ ได้ก่อนเขา
61. ฉันชอบล่าสัตว์มาก
62. เวลาที่อยู่คนเดียว ฉันมักคิดใคร่ครวญถึง เรื่องประเภทเสรีภาพ ความดี ความยุติธรรม และความชั่วร้าย เป็นต้น
63. ฉันไม่เคยทำผิดกฎหมาย
64. ฉันโกรธเมื่อเห็นผู้อื่นไม่ได้รับความยุติธรรมในการออกเสียง เลือกกั๊งหัวหน้าชั้นหรือหัวหน้ามักเรียน
65. คนเรามีหน้าที่ทองรับผิดชอบต่อบิดามารดาที่สูงอายุ แม้ว่าเราจะต้องเสียสละอย่างใหญ่หลวงก็ตาม
66. ฉันพยายามหลีกเลี่ยงความยุ่งยากทั้งหลายเท่าที่จะทำได้
67. ฉันมักคาดหวังว่า จะประสบความสำเร็จในทุกสิ่งที่ฉันทำ
68. ฉันมักมีแนวโน้มที่จะอวดตัวในทางใดทางหนึ่ง เมื่อมีโอกาส
69. เราควรที่จะพะวงแก่ตัวของเราเองเท่านั้น ไม่ควรเกี่ยวข้องกับผู้อื่น
70. เราควรเพิ่มเงินเดือนให้แก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
71. ฉันคิดว่าทุกคนควรจะเสียภาษี เพราะการเสียภาษีเป็นทางหนึ่งที่เราจะตอบแทนประเทศชาติได้
72. ฉันมีปมค้อยใจบางเรื่อง ที่ฉันไม่สามารถพูดถึงได้
73. อากาศเป็นสิ่งที่ไม่แน่นอนจนเราไม่อาจจะวางแผนล่วงหน้าได้อย่างอิสระ
74. ฉันมักนึกถึง เรื่องที่ไร้สาระบ่อย ๆ

75. ฉันยอมรับว่าเวลาฉันโกรธฉันเป็นคนโมโหร้าย
76. คนที่ฉวยโอกาสเพื่อจะได้สิ่งตอบแทนที่มีราคาสูงนั้น ฉันไม่ทำหนี
77. ฉันลำบากใจที่จะยื่นพู่หน้าชั้นเรียน
78. ฉันรู้สึกว่ามีชีวิตที่มีค่า และมีความหมาย
79. ฉันคิดว่าคนส่วนมากโกหกเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว
80. ฉันเป็นนักพูดมากกว่านักฟัง
81. ฉันชอบวิทยาศาสตร์
82. บางครั้งฉันค่อนข้างสนุกกับการฝ่าฝืนกฎและทำสิ่งซึ่งฉันไม่ควรทำ
83. ฉันไม่ค่อยทะเลาะกับใครในบ้าน
84. ถ้าฉันได้รับเงินทองเกิน ฉันก็คืนเจ้าของร้าน
85. ฉันไม่ยอมเล่นกีฬาหรือเกมส้อมที่ฉันเล่นไม่เก่ง
86. ฉันไม่สนุกกับการทำสิ่งที่เสี่ยงอันตราย
87. ฉันเคยถูกสั่งพักการเรียนเพราะทำผิดกฎ
88. ฉันรู้สึกว่าคุณถูกลงโทษโดยไม่มีเหตุผล
89. ฉันอยากเป็นนักแสดง
90. บางครั้งฉันมีความรู้สึกอยากทำอะไรที่น่าตกใจและเสี่ยงอันตราย
91. ฉันมักมีความรู้สึกว่ามีอะไร ๆ ค่ายอูตามตัว
92. ฉันไม่สนใจว่าอะไรจะเกิดขึ้นกับฉัน
93. ฉันกลัวที่จะอยู่คนเดียวในที่มืด
94. เมื่อคนส่วนใหญ่ลงมติเรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้วทุกคนควรทำตามมตินั้น แม้ว่าเราจะไม่เห็นด้วย
ในตอนแรกก็ตาม
95. ฉันฝันร้ายบ่อยมาก
96. ฉันมีปัญหาเกี่ยวกับโรคกระเพาะอาหารมาก
97. ฉันเคยกลัวคนหรือสิ่งของที่ฉันรู้ว่ามันเป็นอันตรายต่อฉัน
98. ฉันยอมให้คนเกลียดก็ดีกว่าที่จะให้เขาดูถูกฉัน
99. ใครก็ตามที่มีความสามารถและความตั้งใจจริงที่จะทำงานหนัก ย่อมมีโอกาสอันดีที่จะประสบความสำเร็จ

100. ฉันไม่ค่อยเคยรู้สึกเจ็บปวดที่ก้นคอ
101. ฉันต้องยอมรับว่าฉันพยายามพิจารณาว่าคนอื่นคิดอย่างไรกับฉันจะกักสึนใจ
102. ความปกติ เวลาอยู่ในกลุ่ม ฉันจะเป็นผู้แนะนำคนให้รู้จักกัน
103. ฉันเป็นคนที่ค่อนข้าง เข้มแข็ง
104. ฉันรู้สึกว่าทุกสิ่งที่ผ่านมาเข้ามาในชีวิตของฉันไม่แตกต่างกันเท่าใด
105. ฉันรู้สึกปวดหัวทั้งสี่ระยะบ่อย ๆ
106. ฉันยอมรับว่าฉันพูดค่อนข้าง เก่ง
107. ไม่มีใคร เข้าใจฉัน เลย
108. ฉันมีความคิดเห็นอย่างรุนแรงเกี่ยวกับ เรื่องการ เมือง
109. ฉันคิดว่าตามธรรมชาติฉันเป็นผู้นำในกลุ่มของฉัน
110. คุณเหมือนว่าฉันมักทำสิ่งที่ฉันต้อง เสียใจภายหลังบ่อยครั้งกว่าคนอื่น
111. การไม่เชื่อฟังคำสั่ง ของรัฐบาลถือว่าเป็นความผิด
112. ฉันมีเหตุผลเพียงพอที่จะอธิบายสมาชิกบางคนในครอบครัว ของฉัน
113. ฉันสนุกกับการวางแผนและกักสึนใจว่าใครควรทำอะไร
114. ฉันไม่ยอมรับผิดชอบ เรื่อง ของคนอื่น
115. ฉันรู้สึกว่าปากแห้งอยู่ เกือบตลอดเวลา
116. ฉันมักหยุดคิดก่อนทำแม่ใน เรื่อง เล็กน้อยก็ตาม
117. คนอื่น เถียงชนะฉัน ได้ง่าย
118. ชีวิตมักจะหุบยื่นความ ไม่ยุติธรรมให้แกฉัน
119. ฉันเป็นคนที่อหิวตเห็นผู้อื่น
120. ฉันมีนิสัยเสียบางอย่างซึ่งยากเกินกว่าที่จะแก้ไขได้
121. ฉันเป็นโรคเกี่ยวกับกระเพาะอาหารเรื้อรัง
122. ฉันได้รับความ เห็นอกเห็นใจตามที่ฉันควรได้รับ
123. ฉันรู้สึกอับอายเกี่ยวกับงานที่สมาชิกในครอบครัว ของฉันทำ
124. ฉันรู้สึกประหม่า เมื่ออยู่ต่อหน้าคนที่ฉันไม่ค่อยรู้จัก
125. ในสมัยเด็กคนที่ฉันสนิทสนมด้วยและยกย่อง ชื่นชม เป็นผู้หญิง
126. บางสิ่งบางอย่างที่คนในบ้านทำไป ทำให้ฉันตกใจกลัว

127. นิวหวังของฉฉมีความรู้สึกไวกว่าคนทั่ว ๆ ไป
128. ฉฉรู้สึกไม่สบายจากการ เวียนหัวและอาเจียน
129. ฉฉไม่ใช้คบขบิคที่จะเป็นผู้นำทางการ เมืองไค
130. คนมักหันหน้ามาที่ฉฉเวลาที่ห้องมีการคัดสินใจ
131. มีอะไรทำให้ฉฉตกใจเกือบทุกวัน
132. ฉฉไม่ชอบพูดทอหน้าคนหม้มาก
133. ครอบครัวของฉฉไม่เห็นด้วยกับอาชีพที่ฉฉจะเลือก
134. ฉฉรู้สึกว่ามีอะไรทคคอกเสมอ ๆ
135. ฉฉรู้สึกวฉฉทั้งสมาธิไคยากกว่าคนอื่น ๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กระดาษคำตอบ

คำสั่ง จงตอบว่า "จริง" หรือ "ไม่จริง" สำหรับแต่ละข้อ โดยกาเครื่องหมาย $\times$ ลงในช่องที่เหมาะสม

ตัวอย่าง

จริง	☒	☒
ไม่จริง	☐	☒

จริง ไม่จริง	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
จริง ไม่จริง	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
จริง ไม่จริง	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
จริง ไม่จริง	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
จริง ไม่จริง	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50
จริง ไม่จริง	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60
จริง ไม่จริง	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70
จริง ไม่จริง	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80
จริง ไม่จริง	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90
จริง ไม่จริง	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
จริง ไม่จริง	101	102	103	104	105	106	107	108	109	110
จริง ไม่จริง	111	112	113	114	115	116	117	118	119	120
จริง ไม่จริง	121	122	123	124	125	126	127	128	129	130
จริง ไม่จริง	131	132	133	134	135					

ผู้วิจัย

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ประวัติผู้เขียน

นางสาวสุวิมล เล็กสุขศรี เกิดวันที่ 19 ธันวาคม 2505 ที่จังหวัดนครสวรรค์ สำเร็จการศึกษา การศึกษามัธยมศึกษา วิชาเอก คณิตศาสตร์ วิชาโท เคมี จากมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เมื่อปีการศึกษา 2528 ได้เข้าศึกษาในสาขาสถิติการศึกษา ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2528

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย